

Giới thiệu Phục Ma Trọng Sinh Ký

Có một điều trước khi thưởng thức truyện Phục Ma Trọng Sinh Ký của tác giả Nguyễn Điệp mà bạn đọc truyện nên biết. Người ta thường nói, muốn được hưởng thái bình trước tiên phải trải qua đắng cay khổ nhục, thời đại nào cũng vậy đều phải trải qua suy tàn hưng thịnh rồi lại quay về suy tàn như một quy luật huyền huyền tự nhiên.

Tần cũng nghĩ vậy, vì thế hắn không bao giờ suy sụp tinh thần trước cảnh nước nhà lâm than, hắn luôn tin rằng sẽ có ngày nước Đại Việt đến hồi hưng thịnh, nhưng là bao giờ? Và người nào sẽ đưa nước nhà thoát khỏi ách đô hộ của bọn quý tây? Theo dõi truyện trình thám hay để được biết nhé.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Thời Đại Suy Vong

Người ta thường nói, muốn được hưởng thái bình trước tiên phải trải qua đắng cay khổ nhục, thời đại nào cũng vậy đều phải trải qua suy tàn hưng thịnh rồi lại quay về suy tàn như một quy luật tự nhiên.

Tần cũng nghĩ vậy, vì thế hắn không bao giờ suy sụp tinh thần trước cảnh nước nhà lâm than, hắn luôn tin rằng sẽ có ngày nước Đại Việt đến hồi hưng thịnh, nhưng là bao giờ? Và người nào sẽ đưa nước nhà thoát khỏi ách đô hộ của bọn quý tây?

Đang vừa đi vừa suy nghĩ miên man thì một tiếng kêu ục ục như cắt ngang dòng tâm trí của hắn, tên nhóc con đang xoa bụng với khuôn mặt nhăn nhó như có vẻ đang đói bụng. Hắn khẽ mỉm cười rồi lấy trong túi ra một củ khoai lang luộc đưa cho tên nhóc:

- Này... cầm lấy...!

Tên nhóc con nhìn về phía củ khoai với đôi mắt thèm thuồng, nhưng nó chỉ biết gãi đầu rồi cười trừ nhìn hắn:

- Nhưng đây là... đồ ăn trưa của thầy mà...!

- Thầy vẫn còn no...! Tiểu quý mau cầm lấy đi....!

Nghe thấy thế, tên nhóc con đưa hai tay ra nhận củ khoai rồi cho vào mồm nhai một cách ngấu ngiến. Một củ khoai lang thôi mà? Có giá trị vậy sao? Đúng... nhất là trong thời điểm này... một củ khoai cũng có thể cứu sống một mạng người...

- Thưa thầy, có điều này con vẫn thắc mắc... Tại sao thầy không bao giờ nhận làm lễ cúng bái cho người giàu hoặc người tây? Nếu thầy nhận làm thì chúng ta có thể ăn ngon ngủ yên đâu cần nay đây mai đó như vậy ạ?

Tần nghiêm nghị nhìn tên đệ tử rồi thờ dãi trả lời:

- Ta đã từng dạy con thế nào? Nghề này chỉ nên làm đủ ăn, đừng lúc nào cũng chăm chăm nghĩ đến kẻ giàu...! Nhất là bọn cướp nước và bán nước thì tuyệt đối lại càng không bao giờ...!

- Vậy sao lần này thầy lại nhận lời giúp lão phú hộ thôn Đoài...?

- Ông bà ta có câu: Có thực mới vực được đạo...! Con muốn giúp người nghèo trước tiên bụng con phải no đã...! Con hiểu chưa?

Tên đệ tử gật gù rồi lăm nhăm trong đầu:

- Không giúp kẻ ác, người tây... nhưng vẫn giúp phú hộ...!

- Thôi đừng lăm nhăm nữa...! Đã đến thôn Đoài rồi...!

Tại trước cổng làng, một nhóm người ăn mặc trông có vẻ giàu có đang đứng chờ như đợi một ai đó, thấy thầy trò Tần tới, họ liền tay bắt mặt mừng rồi đưa hai người vào trong làng. Con đường leo lắt hoang vắng của buổi trưa nắng gắt như làm tinh thần của Tần có chút lo âu, và khi đứng trước cổng căn nhà phú hộ thì nỗi bất an đó càng lớn hơn bao giờ hết.

- Mùi từ khi?

Lời kết: Mọi người đọc và cho cảm nhận thế nào? Những lời góp ý của các bạn sẽ làm truyện tốt dần hơn đấy! :))

Cám ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này!

Chương 2: Gà Mái Tơ

- Có vấn đề gì sao thưa thầy?

Tên gia nhân chăm chú nhìn Tấn như có vẻ lo âu, hần khẽ mỉm cười rồi lắc đầu lên tiếng:

- Không, trời nóng quá nên tôi có chút mệt thôi...!

Tấn lại theo chân tên gia nhân và mọi người bước vào trong sân, hần cố gắng chăm chú nhìn mọi thứ xung quanh một cách chi tiết, mọi thứ đều không có gì bất thường, vậy cảm giác hồi nãy là gì? Hay là do thời tiết nên lý trí hần không ổn định.

Tấn không suy nghĩ nữa, hần tiếp tục theo chân tên gia nhân đi về phía sân chính của khu nhà. Quả là nhà của phú hộ...! Hần gật gù như có ý ngờng mộ, đối với gia đình bình thường thì ba gian đã là ước mơ của bao người rồi nhưng trước mặt hần lại là căn nhà bảy gian trải dài rộng cả trăm thước, lại được tô điểm hoa văn nhìn từ xa trông có vẻ rất thể gia, trượng vượng.

Ở trước cửa gian giữa, một ông béo tuổi ngoài 50 ria đen nhợt hoắt, mắt xếch miệng lớn ăn mặc áo dài trông có vẻ trịnh thượng, không cần phải hỏi Tấn cũng biết người đó là ai. Tên gia nhân tiến lại gần lão béo khoanh tay lại cúi người nói:

- Bẩm ông...! Thầy mo Tấn thôn Hạ đã tới rồi ạ...!

- Được rồi...! Cho mày lui...!

Tên gia nhân cúi người dạ một tiếng rồi quay người bước đi, lão phú hộ tiến lại gần Tấn, xởi lời mời hần vào trong gian khách:

- Cuối cùng thì thầy cũng đến...! Mời thầy ngồi uống chén trà mạn, hút thuốc lão...! Thầy đi đường xa chắc cũng hơi mệt phải không ạ...? Để tôi kêu bọn người hầu chuẩn bị com nước...! Bay đâu... làm cho tao con gà mái tơ....!

Tấn mỉm cười không nói gì, vì lúc này mà còn làm khách thì khác nào đã chết đói lại còn chê com, không những thế người ta lại còn mời mình ăn gà mái tơ nữa chứ? Đang đói hoa cả mắt, ù cả tai... Tội gì...!

Trong lúc chờ com, Tấn nhẹ nhàng đưa chén trà lên miệng rồi từ từ thưởng thức, vừa nhắm nháp, hần vừa tự nhủ: đúng là Phú hộ...! Lâu lắm rồi mới được thưởng thức chè ngon...! Nhưng đã uống trà, cũng chuẩn bị ăn gà mái tơ chẳng lẽ lại im lặng nhìn lão, nên Tấn ho nhẹ rồi từ tốn lên tiếng:

- Chẳng hay Phú ông mời tôi sang đây có việc chi...?

- Thầy cứ từ từ nghỉ ngơi, ăn bữa com ngủ một giấc cho lại sức rồi tôi xin được phép thưa chuyện sau ạ...!

Phú hộ đã nói vậy, Tấn cũng chỉ biết mỉm cười im lặng đợi ăn gà mái tơ. Sau khi com no rượu say, Tấn và đệ từ đi đến căn phòng đã được Phú hộ chuẩn bị từ trước, sẵn gối êm nệm ấm hần ngã người xuống định đánh một giấc thì tên đệ tử khẽ lên tiếng hỏi:

- Thầy ơi...! Thầy...!

- Chuyện gì thế.... nhóc con...? Để ta ngủ rồi mai nói chuyện tiếp...?

- Con cứ cảm thấy có gì không ổn thầy ạ...?

Tấn nhủ mày ngạc nhiên nhìn về phía tên đệ tử rồi khẽ hỏi lại:

- Có gì không ổn...?

- Khi con bước chân vào căn nhà này...! Con cứ thấy lạnh gáy sao sao ấy...!

- Từ bao giờ....!

- Từ lúc thầy tiếp chuyện với Phú ông ạ...!

Tấn đưa tay lên cảm gãi nhẹ, rồi trầm tư suy nghĩ miên man. Tên đệ tử của hần mang mệnh căn đồng âm, có giác quan cảm nhận được những thứ tà linh nên chuyện này tuyệt đối không ổn, chưa kể trước khi bước vào cổng căn nhà thì Tấn cũng có cảm giác ngôi nhà này có mùi tử khí. Hần liền ngồi dậy lấy trong túi ra một cây đinh bạc rồi đưa cho tên đệ tử:

- Con mau đặt cây đinh này ra chỗ khe cửa đi...!

Tên nhóc con đệ tử vội vã làm theo lời hấn dặn, còn Tấn thì ngồi khoanh tay trên giường rồi mỉm cười lắc đầu. Vụ này xem ra khó trôi rồi đây, đúng là con gà mái tơ này thật sự rất khó nuốt...!

Lời kết: Tôi cứ nghĩ nhân vật tưởng tượng của tôi chỉ có ở trong truyện.... nhưng cuối cùng thì nàng đã xuất hiện...! :)

Cám ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Thương Lượng

Ánh sáng le lói từ khe hở của cánh cửa sổ như báo hiệu ngày mới đã đến, tên đệ tử dụi mắt ngồi dậy nhìn mọi thứ xung quanh. Nó đã thấy sự phụ ngồi ở ghế từ lúc nào và hình như đang mân mê một cái gì đó.

Tấn không để ý đến tên đệ tử đang nhìn mình, vì hấn còn đang bận kiểm tra cây đinh bạc để ở khe cửa chính đêm qua. Khuôn mặt Tấn đắm chiêu suy tư khi phát hiện điều gì đó bất thường, miệng hấn lầm nhảm thờ dài với vẻ buồn phiền:

- Thế là đi tong cây đinh rồi...!

Tên đệ tử vẫn ngỡ ngàng không hiểu vì sao Tấn lại buồn phiền như vậy? Chỉ là một cây đinh thôi mà? Nhưng thấy tâm trạng của Tấn không tốt nên nó cũng không muốn lên tiếng hỏi han, tránh trường hợp sự phụ giận cá chém thớt.

Đang trong tâm trạng u ám bỗng nhiên có tiếng gõ cửa cắt ngang dòng tâm trạng của Tấn, tên gia nhân đứng ngoài cửa mang nước ấm vào cho hấn rửa mặt rồi lên tiếng cất lời:

- Phú ông đang chờ thầy ở gian chính rồi ạ...!

Tấn không nói gì, chỉ rửa qua mặt, thay bộ áo mới tươm tất rồi theo tên gia nhân đi ra gian chính. Phú ông đang ngồi ở ghế, thấy Tấn đến liền vội vàng đứng dậy mời Tấn ngồi rồi vồn vã rót trà. Tấn nhẹ nhàng từ chối làm khách rồi điệm đăm lên tiếng:

- Com cũng đã ăn rồi, sức thì đã lại rồi, có điều gì thì Phú ông cứ nói...!

- Chuyện này...! Thực sự thì... một lời không nói hết...!

- Nhà có quỹ phải không...?

- Sao... sao thầy biết...?

Phú ông mở to đôi mắt bất ngờ trước câu hỏi của Tấn, hấn không nói gì chỉ khẽ mỉm cười nhìn Phú ông rồi nhẹ nhàng uống chè. Phú ông lúc này không còn e ngại nữa mà thờ dài khen ngợi:

- Haiz...! Thầy thật đúng là cao minh...! Tôi chưa kịp mở lời mà thầy đã biết rõ mọi chuyện rồi...! Nếu vậy thì tôi không còn lo lắng gì nữa rồi...!

- Cũng đơn giản thôi, nếu là việc cúng tế bình thường thì đâu cần mời tôi từ thôn khác sang? Vì thầy mo làng nào chẳng có..? Với cả căn nhà của ông phát ra quá nhiều chướng khí chứng tỏ có quỷ dữ...!

Tấn khẽ nhếch mép trả lời, thực ra việc nhà có chướng khí hay không thì hấn cũng chỉ bốc phét cho vui, quan trọng là để cho Phú ông tin tưởng mình là thầy giỏi. Tất nhiên là tên Phú ông tin sái cổ đầu gật gật cười lớn, rồi ông đưa mắt sang hỏi hấn:

- Mong thầy giúp cho...! Tiền bạc ra sao tôi xin lo đủ...!- 20 đồng bạc đại dương...!

- 20 Đồng Bạc Đại Dương...? 1 Đồng thôi cũng đủ tiền ăn của cả thôn trong một tháng rồi...!

Phú ông sừng sốt lên tiếng, Tấn nhếch mép rồi toan đứng dậy đi về:

- Tùy ông thôi...! Nhưng ông nên nhớ... Con quỷ này không đơn giản...! Nó đã nhắm vào nhà của ông... thì ông biết kết cục cuối cùng rồi đây...! Tùy ông thôi...!

- Khoan đã...!

Tiếng Phú ông cắt lời làm Tấn hiểu rằng vụ thỏa thuận giá cả này đã thành công thắng lợi, hần quay người lại đưa ra một cây đinh mòn rồi lên tiếng nói tiếp:

- Tiền đây chỉ là tiền công, ông sai người làm thêm 10 cây đinh bạc giống như cây đinh này...! Mọi chi phí vàng mã, lễ cúng ông phải sắp xếp đủ...! Không được bỏ sót thứ gì...! Mọi thứ tôi đã ghi trong tờ giấy này rồi...! Khi nào chuẩn bị xong thì báo tôi...!

Phú ông méo miệng nhận lấy cây đinh mòn và tờ giấy từ tay Tấn, còn hần thì mỉm cười bước ra khỏi gian chính đi về phía phòng nghỉ. Lúc này tên đệ tử mới ngơ ngác hỏi hần:

- Thầy từng nói với con nghề này chỉ nên làm đủ ăn mà thầy hết giá quá trời...! 20 đồng bạc... mua khoai ăn cả đời cũng không hết nữa là...!

- Ta nhận tiền đâu phải chỉ để mua khoai cho con ăn...? Con nên biết chi phí về bùa, cúng bái thần linh mồng một, mồng rằm cũng không ít đâu...! Chưa kể dân ta đang sống trong cảnh lầm than, cơ cực...! Số tiền này nếu đi phát chẩn cũng cứu được nhiều người lắm con ạ...! Cứ coi như lấy của người giàu chia cho người nghèo đi...!

- Thầy quả là người dốt...!

- Người tốt...! Nhóc đàn này... học hành chẳng ra gì cả...!

Hai thầy trò vừa đi vừa nói chuyện, không biết rằng có kẻ từ đằng xa đang nhìn mình với thái độ hậm hực.

Lời kết: Chẳng biết nói gì vì tâm trạng mỗi ngày mỗi khác, chỉ mong ngày mai sẽ may mắn hơn ngày hôm nay mà thôi!

Cám ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Diện Quỷ

- Cân... Cân... Dậy đi con...!

- Oáp.....! Việc gì vậy thầy...?

Tên đệ tử ngáp ngán ngáp dài dụi mắt rồi ngó về phía Tấn, hần đưa cho tên đệ tử một cây đinh bạc rồi lên tiếng dặn dò:

- Thầy ra ngoài có chút việc...! Sau khi thầy đi nhớ chốt cửa cẩn thận rồi để cây đinh này ở khe cửa như tôi qua...! Hiểu không?

- Nửa đêm rồi, thầy còn ra ngoài có việc gì ạ?

- Đại sự không thể tiết lộ...! Cứ lời thầy mà làm...!

Tấn bước chân ra khỏi phòng với tâm trạng nhiều hoài nghi, từ khi đến đây hần đã cảm nhận rất nhiều việc không ổn mà việc không ổn nhất chính là việc con quỷ trong căn nhà này vẫn chưa xuất hiện. Hần chỉ biết rằng đêm qua có tà linh định bước vào trong phòng hần, nhưng đã bị cản lại bằng chứng là chiếc đinh bạc để ở khe cửa bỗng nhiên mòn rửa đi.

Hần lấy trong túi ra một thanh đốt tre, rồi vặn nắp lấy ra một chút nước trong suốt quét lên hai mắt của mình, từ từ nhấp nhấp đôi mắt bỗng nhiên khung cảnh xung quanh hần thay đổi, tất cả phủ đặc một màu xanh lè.

- Biết ngay là có tử khí mà...!

Mùi tử khí là điều mà Tấn vẫn luôn lo lắng, vì nó báo hiệu nơi nào có chúng là nơi đó sẽ xuất hiện một tai kiếp sắp xảy ra. Nhưng làm sao để ngăn chặn điều đó thì hần vẫn chưa tìm ra phương hướng. Đang mãi suy nghĩ thì bỗng nhiên có một luồng khí lạnh chảy dọc sống lưng hần, hần quay ngoắt đầu lại nhìn ra đằng sau hình như cảm giác có gì đó vừa vút qua.

Tấn chậm chậm lùi lại về phía bức tường một cách cẩn trọng, bỗng nhiên một tiếng CỘP vang lên, đầu hần bị một cái gì đó đập cho đau điếng từ đằng sau. Hần vừa nhăn nhó vừa xoa đầu rồi quay lại nhìn xem rõ cuộc kẻ nào vừa ám toán hần.

Trước mặt hần là một cô gái trẻ tuổi ngoài 18 đang nhìn về phía hần bằng ánh mắt to tròn cùng với biểu cảm cực kì lo lắng:

- Thầy.... Thầy có làm sao không...?

- Tất nhiên là có sao rồi..! Không sao mà tôi phải ôm đầu xoa thế này à...?- Em xin lỗi....! Em không biết thầy lại đứng đằng sau cửa sổ...!

Tấn nhăn mặt thở dài định trách móc, nhưng trước thái độ lễ phép và hối lỗi của cô gái trẻ thì mọi bức dọc trong người bỗng nhiên tan biến từ lúc nào. Với lại bộ dạng lúc này của hắn cũng chẳng khác gì tên ăn trộm thì quyền gì mà tra khảo người khác nên hắn nhẹ nhàng cất lời:

- Thôi... không sao...! Không biết... không có tội...! Mà cô là ai..? Tại sao lại ở đây vào giờ này...?

- Em tên là Trúc...! Là con sen ở trong nhà phú hộ ạ...! Tại... em hơi đói bụng, nên...!

Tấn khẽ mỉm cười đưa ngón trỏ lên trước mũi rồi gật gù dọa nạt:

- Hóa ra là ăn vụng...! Cô giỏi lắm...!

Đang định trêu đùa cô gái trẻ bỗng nhiên khuôn mặt của Tấn tái mét lại như vừa nhìn điều gì kinh khủng lắm. Từ phía sau vai cô gái, một khuôn mặt trắng bệch đang từ từ nhô lên nhìn thẳng về phía hắn bằng hai con mắt trắng dã. Tấn theo phản xạ, lùi về phía sau nhờ hai ngón trỏ và ngón giữa ra chỉ thẳng về phía thứ linh tà kia rồi hô lớn:

- Diệt....!

Con quỷ thấy động liền vụt ngang như con gió lao đi mất, Tấn liền phi thẳng cây đinh bạc về phía hướng chạy của con linh tà, một tiếng Ré kêu lên thảm thiết rồi mọi thứ lại quay trở về không gian tĩnh lặng. Thấy động, người trông nhà Phú hộ tỉnh dậy chầm đước tiến về phía Tấn hỏi xem có chuyện gì vừa xảy ra. Hắn định kể cho mọi người diễn biến của câu chuyện thì bỗng nhiên một tiếng hét thất thanh vang lên:

- Bớ người ta....! Thăng Khôn chết rồi...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Xác Chết Kinh Hoàng

Nghe thấy tiếng hét, tất cả mọi người đều chạy đến để xem chuyện gì đang xảy ra. Chỉ thấy một bà béo đang bò lê lét ra khỏi gian nhà phụ nhìn về phía đám người với đôi mắt cực kì hoảng sợ.

- Thăng Khôn... chết... rồi...!

Tấn cùng một số thanh niên khác tiến thẳng vào gian phụ, đôi mắt họ cũng bỗng nhiên mở to giật mình với cảnh tượng trước mắt. Tên gia nhân tên Khôn bị chẻ dọc đầu làm hai, máu và óc hòa vào nhau chảy xuống nền đất trông cực kì kinh hoàng, trên hai tay tên gia nhân đấy vẫn còn cầm chiếc rìu thấm đẫm màu máu.

Một vài thanh niên không chịu được liền nôn thốc nôn tháo ngay tại chỗ, một số người gan dạ hơn thì quay mặt đi rồi bước ra bên ngoài với khuôn mặt tái xanh. Chỉ có Tấn là lấy tay che mũi rồi từ từ tiến về cái xác và quan sát một cách chăm chú, đôi mắt hắn nhú lại như đã phát hiện ra điều gì khác thường.

- Tụ tập ở đây làm gì...? Các người không để cho ai ngủ hay sao?

Người vừa hét lớn là Phú ông, cả đám người tách ra nhường đường cho Phú ông tiến vào gian phụ. Đôi mắt lão trịnh thượng nhìn ngó xung quanh, nhưng khi trông thấy cảnh tượng kinh dị trong gian phụ thì cơ thể lão bỗng loạng choạng rồi ngã ngửa về phía sau, mấy tên gia nhân nhanh tay đỡ lấy hai cánh tay lão rồi đưa lão ra bên ngoài cho hoàn hồn.

Sau khi xem xét tổng thể một lượt, Tấn cũng bước chân ra khỏi căn phòng. Mọi người nhìn nhau ái ngại không dám lên tiếng, chỉ có Tấn nhìn về phía Phú ông rồi lạnh lùng hỏi:

- Giờ ông tính sao...?

- Còn tính sao nữa...! Tất nhiên là đem xác đi chôn rồi...!

- Ông không định báo quan sao...?- Thăng Khôn nó tự cầm rìu bổ vào đầu nó...! Đương nhiên là tự tử rồi...! Cần gì phải báo quan điều tra...?

- Tự tử...? Không chuẩn bị nhanh... thì sẽ có thêm nhiều người tự tử đấy...!

Tấn tiến về phía Phú ông rồi nhếch mép rít từng lời vào tai của lão, khuôn mặt lão tái xanh lại như hiểu hàm ý bên trong của Tấn. Rõ ràng cái chết của tên gia nhân này không đơn giản là tự tử, mà do một thế lực yêu tà nào đó gây ra.

Ngay trong đêm hôm ấy, Phú ông sai người đem cái xác chết mang đi chôn ở bên ngoài phía bắc làng và cấm tiết tất cả người trong nhà không ai được

nhắc đến nửa lời chuyện xảy ra đêm nay.

Tần trở về phòng với tâm trạng cực kì lo lắng, buổi tối hôm nay thật sự xảy ra quá nhiều chuyện, từ chuyện linh tà xuất hiện cho đến chuyện phát hiện xác chết kinh hoàng. Liệu còn điều gì chờ đợi hần vào ngày mai...?

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Từ Từ Gọi Mở

Lại một đêm dài lặng lẽ trôi qua, nhưng có vẻ như không khí trong nhà Phú hộ có phần nặng nề hơn, cũng phải thôi vì làm sao mọi người có thể quên được cái ám ảnh đêm hôm trước. Tần ngồi lặng lẽ ở ghế, hần đã chuẩn bị mọi thứ tươm tất như chờ đợi một điều gì đó sắp xảy ra.

Tiếng gõ cửa phòng hần vang lên, tên đệ tử mở toang cửa ra mời ai đó bước vào. Kẻ lạ mặt này bước từng bước nặng nề về phía Tần rồi điềm đậm lên tiếng:

- Mọi thứ thầy yêu cầu đã được chuẩn bị xong...!

Rồi kẻ lạ mặt để một túi tiền xuống mặt bàn rồi nhẹ nhàng nói tiếp:

= Đây là 10 đồng đại dương...! Khi nào mọi việc ổn thỏa.... tôi sẽ trả nốt...!

Tần đưa mắt ngó về phía túi tiền rồi ngược mắt nhìn về phía kẻ lạ mặt, trước mặt hần là lão phú hộ với khuôn mặt có vẻ thâm quầng vì mất ngủ. Tần nghiêm mặt nhìn lão rồi từ tốn lên tiếng hỏi:

- Con quý đây... từ đâu mà ra....?

Lão phú hộ tái mặt đi rồi nhìn ra chỗ khác, miệng lão run run nói không nên lời:

- Cái... cái đây... tôi làm sao mà biết được....!

- Không biết cội nguồn... sao mà trị được đây...?

Dứt lời, Tần gạt túi tiền về phía lão Phú hộ rồi toan đứng dậy bỏ đi, vừa định cất bước thì lão phú hộ bỗng nắm chặt lấy vạt áo của Tần rồi quỳ xuống khóc lóc van xin:

- Xin thầy....! Thầy mà bỏ đi... thì cả nhà chúng tôi... chỉ có con đường chết....! Thầy là hy vọng cuối cùng của tôi rồi...!

- Rốt cuộc mọi chuyện là sao...?

- Em biết...!

Một giọng nói trong trẻo từ ngoài cửa bỗng cất lên, Tần quay người nhìn về phía hướng vừa cất lời. Người vừa hô lớn là Trúc, là con sen mà Tần gặp đêm hôm qua, đôi mắt hần vừa có chút gì đó ngạc nhiên xen lẫn là sự khó hiểu khi nhìn về phía cô gái tên Trúc.

Tần im lặng không nói gì, mà hần cũng chẳng biết phải nói gì trong lúc này, hần chỉ biết đi theo cô gái để tìm hiểu rõ nguồn cơn của tất cả mọi chuyện. Hai người cứ đi mãi đi mãi về hướng bắc cho đến khi ra khỏi làng. Cánh đồng lúa một màu xanh mướt như làm nền cho thứ gì đó kì dị ở phía xa, một bãi tha ma ngổn ngang bia mộ.

Cô gái từ từ tiến về phía bãi tha ma, Tần dừng lại quan sát một lúc rồi nhìn về phía cô gái. Cô gái quay đầu lại mỉm cười lên tiếng hỏi:

- Sao thầy lại dừng lại...? Thầy sợ ma sao...?

- Hàm hồ...!

Vừa nói, hần vừa lạnh lùng bước tiếp, làm quái gì có chuyện thầy mo mà lại sợ ma? Chưa kể còn giữa ban ngày ban mặt thế này, khác gì cô ta đang xi nhục hần. Hai người bước xen kẽ qua những nấm mộ rồi cô gái dừng lại ở một nấm mộ xác xơ, khuôn mặt cô gái bỗng nhiên trùng xuống tỏ vẻ buồn bã:

- Chúng ta đến rồi...!

Tần đưa mắt nhìn về phía nấm mộ, rồi hần quan sát trên bia mộ ghi gì:

- Nguyễn Thị Ly - thọ 18 tuổi...?
- Đây là mộ chị gái của em...!
- Chị gái cô...? Vậy có liên quan gì đến việc này..?
- Cũng chính là con quý mà thầy muốn tìm...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Khởi Nguồn

Tấn nhú mày như có đôi chút bất ngờ, rồi hấn lại lên tiếng hỏi tiếp:

- Chị cô thật sự là quý...?
- Ai cũng cho là như vậy....!

Trúc trả lời, khuôn mặt cô gái thoán đôi chút đượm buồn khi nhìn về phía ngôi mộ. Còn Tấn thì ngược lại, khuôn mặt hấn chau mày như không hiểu ý của Trúc:

- Thế là sao...? Sao cô càng nói, tôi càng chẳng hiểu gì cả?
- Chị em trước khi chết vốn cũng là con sen như em, đều là ở đợ cho nhà ông phú hộ....! Rồi cách đây khoảng 2 tháng trước, gia nhân phát hiện ra xác của chị em... ở đằng sau nhà....! Chị em bị kẻ nào đó mổ bụng moi hết nội tạng ra bên ngoài...!

Vừa nói, Trúc vừa nghẹn ngào gằn giọng như cố nén cảm xúc xuống. Tấn cũng im lặng thờ dài không hỏi tiếp. Đến lúc lấy lại bình tĩnh, cô gái mới nhẹ nhàng kể tiếp:

- Rồi từ lúc phát hiện ra xác chị em thì trong nhà xảy ra rất nhiều chuyện kì dị! ban đêm lũ chó canh cửa bỗng nhiên sủa từng tiếng một, rất nhiều người nhìn thấy hồn của chị em bay lơ lửng xung quanh vườn....! Và điều đáng sợ nhất là bà lớn bỗng dưng phát điên....!
- Bà lớn...?
- Vâng... Bà lớn... Vợ của Phú Ông...!
- Sao tôi không nghe thấy ai nhắc đến nhi...?
- Phú Ông cấm người trong nhà không được hé nửa lời ra bên ngoài...!
- Cũng phải...! Chuyện mất mặt như vậy thật sự rất khó...!

Tấn khẽ mỉm cười lắc đầu rồi quan sát xung quanh ngôi mộ, rồi hấn bốc một ít đất của mộ đưa lên xem xét kĩ càng. Khuôn mặt hấn nhú lại như có vẻ gì đó khó hiểu, rồi hấn lại quan sát tỉ mỉ xung quanh ngôi mộ một lần nữa, miêng lẩm bẫm từng lời khó hiểu...:

- Kì lạ...! Thật sự quá kì lạ...!
- Sao vậy thầy...? Có gì không ổn sao...? Trúc ngạc nhiên đưa mắt nhìn về phía Tấn, hấn khẽ mỉm cười rồi lắc đầu xua tay:
- Không...! Mọi thứ đều ổn...! Mà chị cô mất ngày nào...?
- Nếu tính đến ngày hôm nay thì vừa tròn 50 ngày....!

Tấn đưa ngón trỏ lên mũi gãi nhẹ rồi trầm tư suy nghĩ. Gã gia nhân tên Khôn bị giết vào đúng 49 ngày của nữ quý, nếu theo suy đoán không nhầm của hấn thì rõ ràng tên Khôn có dính dáng đến cái chết của nữ quý tên Ly này... Nhưng nếu... không chỉ mỗi hấn mà còn rất nhiều người khác có liên quan đến cái chết của nữ quý thì sao...?

- Nếu thầy bắt được chị em...! Liệu thầy có thể...? À mà thôi...!

Tấn ngừng suy nghĩ rồi nhú mày nhìn về phía cô gái:

- Có gì thì nói nốt đi...! Không cần áp ứng...!

- Chắc gì thầy đã trị được chị em....! Mấy ông thầy mo trước đến đây vài ngày cũng xanh mặt từ biết không hẹn ngày trở lại mà....!

- Cô.....!

Tấn nghiêng răng ken két, mặt đỏ bừng bừng trước những lời mà cô gái tên Trúc vừa nói. Hắn mím chặt môi rồi khẽ nhếch mép gật gù:

- Được lắm...! Vậy tôi sẽ cho con nữ quý đây muốn chết không được mà muốn sống cũng không xong...!

- Chết rồi thì còn đâu nữa mà sống hả thầy..!

Cô gái khẽ đưa tay che miệng cười nhẹ, còn Tấn chỉ biết quay mặt im lặng bước đi rồi khỏi đây, nhưng miệng hắn vẫn gằn lên nói thật lớn:

- Được rồi...! Hãy đợi đây....!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Làm Phép

Tấn đi xung quanh sân chăm chú nhìn mọi thứ xung quanh, đôi mắt hắn trầm tư suy nghĩ điều gì đó rồi hắn ra hiệu cho tên đệ tử tiến lại gần rồi lên tiếng dặn dò:

- Con mau cắm bốn lá cờ ở bốn phía góc căn nhà, dưới lá cờ cắm cho ta một cây đinh bạc...! Hiểu không...?

Tên nhóc con gật đầu dạ một tiếng rồi chạy đi thực hiện, Tấn lúc nào khoác áo màu bào đen tiến về lễ đàn rồi rút ba cây nhang ra thắp hương. Hắn đưa đinh hương ra trước ngọn nến rồi thành tâm khấn vái:

- Lạy chín phương trời, lạy mười phương phật, lạy thổ công, thổ địa, thành hoàng làng thôn Đoài...! Tiểu mo tình cờ qua đây cảm thấy âm khí dày đặc có chuyện chẳng lành, cầu xin ơn trên phù hộ độ trì cho tiểu mo diệt trừ tà ma, cứu giúp dân chúng...! Tiểu mo có chút lễ mọn kính dâng ơn trên...!

Dứt lời, Tấn cắm chân nhang lên bát hương rồi ra hiệu cho bọn gia nhân đặt đồng tiền vàng mã ra trước lễ đàn. Sau khi mọi việc ổn thỏa, hắn lại đứng trước lễ đàn chấp tay lẩm nhẩm lần nữa:

- Các vị thần binh...! Tiểu mo xin nhờ cậy các vị...!

Tấn lấy trong túi ra một nắm bùa rồi thả vào chậu nước trước mặt, rồi hắn lấy trong túi ra một nắm bột màu đỏ rồi thả vào trong chậu nước. Bột đỏ từ từ hòa tan vào nước tạo thành một dung dịch trông có vẻ hơi đục đục.

Sau khoảng vài khắc, Tấn lấy hết bùa giấy trong chậu nước ra rồi phơi khô từng tờ trên sân hè. Ánh nắng chói chang buổi trưa hè càng khiến cho việc phơi bùa thêm thuận lợi nên sau khoảng nửa tiếng thì tên đệ tử đã chạy đến thu lấy đạo bùa về đưa cho Tấn.

Tấn chăm chú nhìn tờ bùa giấy rồi nhếch mép mỉm cười, hắn quay người đi về phía Phú ông rồi cất lời nói:

- Ông phát cho tất cả người trong nhà, dán ở cửa chính mọi nơi...! Tuyệt đối không được bỏ sót nơi nào cả...! Và trước 8h tối, tất cả mọi người phải ở hết trong phòng không được phép ra ngoài nếu không có việc hệ trọng...!

- Bùa này có thể đuổi được con quỷ đó đúng không thầy...?

- Có thể làm nó sợ...! Không dám làm càn...!

Nghe Tấn nói vậy, phú ông liền hồ hởi gọi ngay mấy tên gia nhân đến thực hiện theo đúng yêu cầu mà Tấn vừa nói. Còn hắn thì quay đầu tiến về phía lễ đàn rồi từ từ niệm kinh.

Màn đêm từ từ buông xuống, dần thay thế cho buổi chiều tà, Tấn vẫn ngồi trước lễ đàn lẩm nhẩm niệm kinh như không hề để ý đến mọi thứ xung quanh. Tên đệ tử cũng ngồi gần đó giả vờ lẩm nhẩm nhưng cái đầu thì đã gục lên gục xuống vì ngủ gật.

Đang lúc mọi thứ tưởng như trôi qua một cách êm ả, thì Tấn có cảm giác không ổn. Hắn cảm nhận có một tia quỷ khí phát ra từ gian trái căn nhà. Ngay lập tức, hắn lay mạnh tên đệ tử rồi lao thật nhanh về phía nơi phát ra quỷ khí.

Tấn dừng lại trước một gian phòng vẫn đang sáng đèn, hần từ từ đưa tay ra gõ cửa nhưng không thấy ai mở cửa hay đáp lại. Rồi hần đưa bàn tay ra khẽ khẽ định đẩy cánh cửa bước vào nhưng có vẻ như căn phòng đã bị khóa từ bên trong.

Thấy có điều gì đó không ổn, Tấn lùi lại phía sau rồi lấy lực giơ chân đạp mạnh làm đổ sập cánh cửa xuống. Từ từ khung cảnh bên trong hiện rõ âm đôi mắt Tấn mở to ra vì kinh hoàng.

Một con sen người ở bị chặt mất tứ chi, khuôn mặt vẫn còn giật giật liên hồi nhìn về phía hần.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Nạn Nhân Thứ Hai

Tấn lại gần con sen rồi vội vàng lên tiếng hỏi:

- Là ai hại cô....?

- Là... Là... Là...!

Con sen mấp máy miệng nói không nên lời rồi dần dần im bật, Tấn hiểu nạn nhân đã không còn mạch sống. Hần thở dài rồi đưa tay lên vuốt mắt cho con sen, lúc này một số gia nhân nghe thấy tiếng động rồi vội vàng chạy đến.

Tất cả mọi người đều sững sốt trước cảnh tượng hãi hùng trong căn phòng. Tấn ngồi đấy nhắm mắt cố gắng suy nghĩ xem tại sao mọi chuyện lại xảy ra như vậy? Bùa dán bên ngoài trong khi đó căn phòng khóa từ bên trong vậy con quỷ vào đây bằng cách nào rồi biến mất như không có chuyện gì xảy ra.

Rồi Tấn nhú mày nhìn về phía bên trái căn phòng, lúc này hần mới nhận ra hình như còn có ai đó đang nằm trên giường. Đang định bước tới tìm hiểu xem người đấy là ai thì một giọng nói cắt ngang hành động của hần:

- Rốt cuộc chuyện này là sao...?

Người vừa lên tiếng là Phú ông, đôi mắt lão già to ra khi nhìn thấy cảnh tượng hãi hùng trong căn phòng. Rồi lão liếc mắt về phía Tấn như muốn biết lý do vì sao chuyện này lại xảy ra, hần không nói gì chỉ đưa tay lên mũi suy ngẫm.

- Tôi hỏi thầy...! Tại sao mọi chuyện vẫn xảy ra...?

- Lúc này tôi vẫn chưa tìm ra lý do tại sao...!

- Thầy đùa tôi à...? Thầy nhận tiền rồi...? Làm phép rồi...? Bảo tôi dán bùa rồi hứa như đinh đóng cột rồi...? Giờ mọi chuyện xảy ra thì lại bảo chưa tìm ra lý do...?

- Ý ông là nghi ngờ tư cách làm việc của tôi...?

- Ý tao là mày chỉ là thằng lừa đảo không hơn không kém...! Bay đâu trời nó lại rồi nhốt vào nhà kho cho tao, ngày mai giao cho quan trên xử lý...!

Tấn tức giận nghiêng răng trợn mắt nhìn phú ông rồi hét thật lớn:- Ông dám...! Không có tôi thì ông xác định làm mồi cho quỷ đi...! Giời thì trời tôi đi...! Nhốt tôi đi...!

- Thầy ơi...! Liệu chúng ta có bị quan phủ bắt giam vào ngục không...?

Nhóc đệ từ tên Càn đưa đôi mắt buồn bã nhìn về phía Tấn rồi rung rức hỏi, hần không nói gì chỉ nhắm mắt im lặng thở dài. Tấn không ngờ rằng có ngày lại ở trong hoàn cảnh tiến thoái lưỡng nan như thế này và hần đã sai sót ở đoạn nào?

- Tất cả cũng do ma nữ đó, nếu không tại ả giết người vô tội thì con và thầy đâu ở trong tình cảnh này...!

- Con ma nữ đó không phải kẻ giết người...! Vốn dĩ ngay từ đầu mọi chuyện đều không liên quan đến nó...!

- Vậy kẻ nào gây ra chuyện này ạ...?

- Ta không biết...!

- Thầy càng nói...! Con lại càng không hiểu...!

Tấn lại nhắm mắt im lặng suy nghĩ, ngay từ thời điểm hắn quan sát cái chết của gã gia nhân tên Khôn, hắn đã cảm thấy có điều gì không ổn. Nếu con ma nữ lấy nhập vào tên gia nhân thì nó cũng không đủ sức lực để bỏ đôi đầu như vậy, chưa kể đất ở mộ của ma nữ đây cũng âm ẩm bình thường không đến mức khô cứng hay xảy ra biến dị. Vậy khả năng ma nữ hóa quỷ là việc khó có thể xảy ra và điều cuối cùng cái chết của con sen người hầu, chắc chắn do kẻ khác giết hại chứ không hề có ai nhập vào nạn nhân rồi tự ra tay...

Một ý nghĩ chợt lóe lên trong đầu Tấn rồi hắn mở to mắt buột miệng lên tiếng:

- Đứng rồi là người đây...!

Lời kết: Lúc trước tôi không tin chuyện tiền kiếp...! Nhưng có lẽ tôi phải suy nghĩ lại :)

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Dần Dần Sáng Tổ

- Này thằng kia... à nhầm này anh gì ơi...!

Tấn nắm chặt hai tay vào hai song sắt của cửa sổ rồi ngó ra bên ngoài gọi với về phía tên gia nhân, tên gia nhân nhìn về phía hắn rồi nhìn khắp xung quanh, sau đó hắn lại chỉ tay vào mặt hắn như xác nhận lại.

Tấn gật đầu lia lịa như có ý là gọi đúng tên gia nhân rồi, tên gia nhân tiến gần về phía cửa sổ rồi hất hàm hỏi:

- Gọi có chuyện gì...?

- Anh có thể cho tôi biết là cái phòng mà con sen bị giết là phòng của ai được không...?

- Hỏi để làm gì...?

Đôi mắt Tấn chùng xuống tỏ vẻ buồn rầu rồi lại ngược lên nhìn về phía tên gia nhân:

- Thật lòng mà nói đây là lần đầu tiên tôi thất bại, không cam tâm, thực sự không cam tâm...! Lương tâm nghề nghiệp không cho phép tôi bị bắt mà không hiểu rõ vì sao...! Tôi xin anh đấy...!

- Dù sao thì mai các người cũng bị lôi xuống quan phủ rồi...! Thôi coi như tôi trả lời để khiến cho anh yên lòng...! Phòng đấy là phòng của bà lớn...! Con sen ngu đấy cũng là người hay chăm sóc bà lớn...!

- Anh thực sự quả là người tốt...! Vô công bất thụ lộc...! Anh nói ngày sinh tháng đẻ mình ra đi...! Tôi xem cho anh một quẻ coi như là trả ơn...!

- Trình độ các người ra sao thì tôi đã được nhìn thấy tận mắt rồi...! Nếu các người giỏi thì đầu bị nhốt lại chờ lên quan phủ...! Thôi... cho tôi xin...!

Đầu Tấn sôi máu khi nghe những lời nói đều của tên gia nhân, nhưng hắn vẫn cố xuôi ngực mà mỉm cười lên tiếng hỏi:

- Có phải dạo này anh thường hay gặp vận rủi, đánh bài thì thua, mà mò cua thì bị cặp phải không...?

Tên gia nhân đỏ mặt xấu hổ nhìn Tấn rồi lí nhí lên tiếng hỏi:

- Sao anh biết...?

- Nhìn mặt anh ần ần đường xám xịt là đã thấy không ổn rồi...! Nói ngày sinh tháng đẻ đi...! Moa giúp anh một quẻ gặp dữ hóa lành...!

Trong căn phòng rộng rãi ấm áp, toát lên vẻ trầm anh thế phiệt, lão Phú Ông ngồi trước giường nhìn về phía người đàn bà đang thiếp đi trong cơn mộng mị. Gần hai tháng qua, có nhiều chuyện xảy ra khiến tâm trí lão cảm thấy có nhiều điều lo sợ và bất an.

Nhưng lúc này trong lòng lão chỉ là sự hoài nghi và giận dữ, nhìn về phía người đàn bà, lão từ từ nắm chặt bàn tay khô gầy của bà ta rồi cất lời với vẻ buồn rầu:

- Bà có biết... vì sao tôi lại lấy bà không...? Một người phụ nữ công dung ngôn hạnh, cái gì cũng không có! Lại còn hay ghen tuông mù quáng hăm hè chồng mình...! Nhưng tôi đều có thể bỏ qua hết... không phải vì tôi yêu bà... mà là do cha bà giàu...! Bà hiểu không...? Bà có hiểu không...?

- Nhưng nếu chỉ có thế thì tôi vẫn còn có thể nhịn nhục mà sống...! Nhưng bà lại mắc thêm một cái tội không thể tha thứ...! Làm dòng họ nhà tôi tuyệt tự

tuyệt tôn...! Tất cả mọi chuyện là do bà....! Do bà...!

Vừa nghiêng răng nói, lão Phú Ông vừa lấy hai tay bóp chặt lấy cổ của người đàn bà. Đôi mắt lão nong lên sòng sọc một cách đầy giận dữ:

- Phải giết mày...! Tao phải giết mày....!

Bỗng nhiên cổ tay lão bị tay ai đó nắm chặt, một cảm giác lãnh lẽo như bao trùm cơ thể lão, đôi mắt lão tròn to lên như không thể tin những gì đang xảy ra trước mặt.

Người đàn bà đang tròn trĩnh đôi mắt trắng dã nhìn về phía lão cùng giọng nói ke ke đầy ghê rợn:

- Hé Hé....! Giờ là đến lượt lão....!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chính Tà Bất Phân

Lão phú ông run run đôi bàn tay rồi giật mạnh người về phía sau ngã dúi xuống nền đất lạnh, lúc định thần lại thì đã thấy có người đang đứng sừng sững trên giường.

Người đàn bà với chiếc miệng ngoác đến mang tai thè ra cái lưỡi dài ngoằng trong cực kì kinh tởm, lão phú ông định hô lớn kêu cứu nhưng nói không thành lời, giống như có cái gì đó đang mắc nghẹn ở cuống họng lão vậy.

Bà lớn đưa bàn tay trái ra trước, cánh tay bà ta mọc dài ngoằng ra trông thấy từ từ tiến về phía lão phú hộ toan bóp chặt cổ lão, lão phú hộ sợ đến mức run lên bần bật chỉ biết chờ đợi cái chết đến gần với mình.

Bỗng nhiên, một tia lửa điện lóe lên, cổ tay trái bà lớn bị một chiếc đinh bạc đâm xuyên quá vừa kịp lúc cứu nguy cho lão phú hộ. Cánh cửa chính của căn phòng bị bật tung ra, một bóng người đột nhiên phi thân lao đến trước mặt lão phú hộ rồi hần nhìn về phía người đàn bà hô lớn:

- linh tà chó lộng hành...!

- Sao.... là mày.... à không sao thầy có thể thoát khỏi ngục...?

Lão phú ông ngạc nhiên nhìn về phía Tấn, hần không thém liếc mắt đến lão chỉ nhếch mép lên tiếng đuổi lão đi...:

- Còn muốn sống thì rời khỏi căn phòng này ngay lập tức....! Bảo tất cả mọi người ở trong phòng tuyệt đối không được ra ngoài...!

Lão phú ông ậm ừ vài câu rồi run run đứng dậy chạy nhanh ra khỏi căn phòng, bà lớn đưa bàn tay phải ra toan kéo lão lại nhưng Tấn đã nhanh tay trước một bước ném đạo bùa về phía lão phú ông ngăn cản.

- Còn muốn hại người...?

- Pháp sư thôi...! Tao không phạm mày...sao mày lại cản tao...? Đừng có lo chuyện thiên hạ mà tự chuốc họa vào thân...!

- Thầy bắt ma thấy tà là diệt...! Loại hại người như mày không diệt trừ mới là có lỗi với bản thân...!

Dứt lời, Tấn liền định thân lẩm nhẩm thần chú, cơ thể của hần bỗng nhiên tỏa ra ánh hào quang phát sáng khắp căn phòng. Bà lớn cũng rút hai cánh tay lại rồi vận người méo mó, mùi tà khí nồng nặc khắp nơi tạo thành một cảnh tượng chính tà bất phân.

- Vậy để xem tao chết hay mày chết....!

Lời kết: Có những nỗi buồn không thể chia sẻ với ai...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Đấu Trí

Bà lớn lao về phía Tấn, hai tay thị toan nắm lấy cổ của hắn nhưng một tiếng xè xè vang lên làm hai tay thị phải rụt lại. Bàn tay bà lớn tò ra khỏi nghi ngút, dường như có điều gì không ổn làm cho thị không dám làm càn nữa.

- Linh khí ư....?

Tấn không đáp lại, hắn vẫn nhắm chặt đôi mắt và lăm lăm niệm chú. Bà lớn nhếch mép nghiêng răng ken két trợn mắt nhìn hắn rồi tiếp tục rít lên:

- Chỉ biết phòng thủ thôi sao...? Vậy tao xem mày niệm chú được đến bao giờ...!

Nghe thấy vậy, Tấn bỗng nhiên mở to đôi mắt rồi hét lên thật lớn:

- Lập xong kết giới chưa...?

- Xong hết rồi ạ....!

Từ cánh cửa sổ, một chiếc hộp gỗ đột nhiên lao tới về phía Tấn. Hắn nhanh tay nắm chặt chiếc hộp rồi vội vàng lấy ra thứ bên trong, một thanh kiếm đen sì được chạm khắc khá tinh xảo với hình thù cổ quái.

Tấn nắm chặt thanh kiếm đen, rồi múa vài vòng trước mặt bà lớn, một nụ cười bí ẩn hiện lên trên khuôn mặt hắn như chắc chắn cho một điều gì đó sắp xảy ra.

- Lâu lắm rồi mới có dịp dùng đến mày...!

- Định đối phó với tao bằng thanh kiếm rỉ đây sao...? Coi thường nhau quá đấy...!

Dứt lời, bà lớn lao đến toan xé xác Tấn ra, hắn nhanh chân né người sang một bên rồi cầm kiếm chém mạnh xuống cổ bà lớn:

- Xuyên yêu phá....!

Cơ thể bà lớn đứt lìa thành hai mảnh rơi xuống nền đất lạnh, da thịt trên người thị từ từ thối rữa thành một đồng lớp nhóp giòi bọ trông cực kì ghê tởm, mùi tà khí cũng dần dần tan biến vào trong không gian u tịch.

Tấn thở dài một hơi, rồi cất thanh kiếm vào trong chiếc hộp gỗ. Hắn không ngờ tiêu diệt con quỷ này lại đơn giản đến vậy, chẳng khác gì "giết gà mà dùng dao mổ trâu" cả. Tấn quay người tiến về phía cánh cửa chính nhưng bỗng nhiên hắn cảm nhận có điều gì đó không ổn, mùi tà khí lại trở nên nồng nặc một cách khó chịu.

Có thứ gì đó đang xộc thẳng vào ngũ quan của hắn, cơ thể hắn giật giật liên hồi như không làm chủ được bản thân của mình. Khuôn mặt hắn dần dần tái xanh đi, cùng với nụ cười nhếch mép đầy xảo trá:

- Mày vẫn còn non và xanh lắm....! Thầy mo ạ...!

Lời kết: Có những cảm giác khó có thể giải thích được...! Tại sao lại cảm thấy như vậy...!

Một cái gì đó rất khó chịu mà tôi không thể giải thích...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Nguyễn Gia Giảng Lâm

Tấn lừ mắt tiến từng bước nặng nề về phía cánh cửa, nhưng khi chạm tay vào cánh cửa chính bỗng nhiên mặt hắn tái dại rồi lùi vài bước về phía sau.

- Kết giới...?

- Thầy có sao không thầy...?

Tiếng tên đệ tử cân làm cắt ngang luồng suy nghĩ trong đầu Tấn, hắn liếc mắt một vòng rồi nhếch mép trả lời:

- Ta không sao...! Tà linh đã bị diệt trừ...! Con mau mở kết giới ra đi...!

- Dạ... vâng...!

- Không được mở...! Tuyệt đối không được mở...!

Tiếng của Tấn lại một lần nữa vang lên trong căn phòng, tên đệ tử ngo ngắc ngạc nhiên gãi đầu rồi hỏi lại:

- Thế rốt cuộc là mở hay không mở hả thầy...?
- Tên thầy mo khốn kiếp này...! Mà vẫn còn vùng vẫy được sao...?
- Đừng tưởng nhập được vào thân xác ta rồi muốn làm gì thì làm...! Phá....!

Một bóng người từ trong cơ thể Cân bỗng nhiên bị bắn mạnh về phía trước, hiện rõ hình hài một thứ gì trong vô cùng kì dị. Tấn vận sức thủ thế bất quyết rồi ngược mắt nhìn về phía thứ linh tà vừa thoát ra khỏi cơ thể mình. - Thì ra mày là quỷ nhi...?

Thứ yêu tà ấy không trả lời, nó từ từ làm nhảm điều gì đó rồi đưa hai bàn tay bé con ra trước mặt. Hàng ngàn luồng khí đen từ khoảng không hiện ra bao quanh Tấn như có ý nuốt chửng hắn, hắn chỉ từ tốn rút thanh kiếm ra rồi bốc một ít bột đỏ bôi lên lưỡi kiếm.

- Định thân....!

Tấn cầm mạnh thanh kiếm xuống nền đất tạo thành một lực bộc phá cực lớn đẩy lùi luồng yêu khí đẩy đi, quỷ nhi thấy vậy chỉ nhếch mép khẽ cười rồi vận sức gồng mình hét lên thật lớn.

Cơ thể quỷ nhi bỗng nhiên từ từ to dần lên, gân guốc mạch máu cũng nổi cộm lên trông cực kì gớm ghiếc, nó há miệng nhe hàm răng sắc nhọn rồi lao mình về phía Tấn. Tấn cũng vội vàng rút kiếm lên phi thật mạnh về phía con quỷ nhi rồi hắn lại làm nhảm niệm chú.

- Lạy mười phương tám hướng, thần tướng nơi đâu mau về đây cùng ta diệt trừ yêu ma quỷ quái...! Chiêu hồi Nguyễn Gia...!

Thanh kiếm đen lao vút về phía quỷ nhi, dần dần hiện rõ một hình người đang nắm chặt thanh kiếm. Người này mặc quân phục đại tướng, ánh mắt tinh anh, khí khái bất phàm, xung quanh tỏa ra ánh linh trông cực kì vi diệu.

- Hàn linh sát.....!

Lời kết: Nhiều lúc muốn quên đi mọi thứ cho nhẹ lòng nhưng vẫn có những thứ mà tôi không thể quên được....!

Đặc biệt là giấc mơ đây...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tình Mẫu Tử

Thanh kiếm đen đâm xuyên qua quỷ nhi, nó rống lên một tiếng đau đớn rồi từ từ thu nhỏ lại trở về trạng thái sơ khai. Một linh hồn bé bỏng run run nằm trên nền đất lạnh đã không còn cơ hội phản kháng, yêu khí xung quanh cũng dần dần tan vào trong màn đêm tĩnh lặng.

Thanh kiếm đen rơi xuống trước mặt Tấn, một bóng hình oai vệ đứng trước mặt hắn nhăn nhó gằn giọng:

- Chỉ là một con ác linh tin hìn này mà cũng làm phiền đến ta là sao...? Người "kém tầm" trầm trọng như vậy rồi hả Tấn...?
- Nguyễn Gia ngài thông cảm...! Tại lâu ngày không đụng vào "Hàn Linh Kiếm" nên có hơi ngứa nghề...!
- Việc trầm trọng thì hãy mời ta về...! Còn có lần sau như thế này nữa thì đừng có trách ta vật cho sùi bọt mép...!
- Tiểu mo đã rõ...! Sẽ rút kinh nghiệm...! Kính khẩn hồi triều...!

Anh linh đại tướng dần dần tan biến như một làn sương mỏng phảng phất bay đi từ lúc nào, Tấn nhặt "Hàn Linh Kiếm" lên rồi chậm rãi tiến về phía quỷ nhi. Con quỷ nhi vẫn run rẩy miệng khóc oe oe vẫy vùng chân tay như có ý muốn xin tha, hắn nhìn quỷ nhi một lúc rồi lạnh lùng lên tiếng:

- Một linh hồn sơ sinh như vậy không ngờ cái tâm mày lại quá ác độc...! Hai 3 mạng người chứng tỏ tâm mày đã hóa quỷ... không còn có thể siêu độ được nữa...! Tan biến đi...!

Dứt lời, Tấn vung kiếm lên toan đâm thật mạnh vào giữa lồng ngực của quỷ nhi, thì bỗng nhiên một cơn gió mạnh ở bên ngoài cửa sổ lùa vào. Tấn lùi lại phía sau vài bước rồi chăm chú đưa mắt thăm dò.

Một làn khói trắng mỏng từ ngoài cửa sổ bay vào rồi tiến lại gần bao bọc lấy quỷ nhi. Tấn lạnh lùng im lặng nhìn về phía điều kì lạ trước mặt, dường như hắn đang hoài nghi điều gì đó:

- Cô là Ly...?

- Dạ thưa thầy...! Thầy làm ơn làm phúc tha cho nó một con đường sống...!

- Cô và con quỷ nhĩ này có mối quan hệ gì..? Linh hồn phụ nữ khóc lóc một hồi rồi từ từ kể rõ ngọn ngành tất cả mọi chuyện, đó là một ngày khô hanh vào một năm về trước....

Con sen tên Ly đó vẫn nhớ rõ những ngày mình còn sống ra sao, từ lúc bị lão phú ông cưỡng bức rồi lão hứa hẹn đủ điều nếu sinh con trai cho lão thì lão sẽ cho Ly làm bà hai. Rồi dần dần Ly cảm thấy cơ thể của mình không ổn, biết là có chuyện xảy ra nên Ly báo với Phú ông tìm cách giải quyết, tất nhiên là lão mừng lắm bèn lấy cớ nhà bà con cần người, đưa Ly về nơi khác dưỡng thai. Nhưng tất cả mọi việc không qua mắt được bà lớn, thị tức tối sai hai tên gia nhân thân tín là thằng Khôn và con Ngu lôi cô Ly về cho bà.

Nhìn thấy cái bụng chứa của Ly, đôi mắt bà lớn long lên sòng sọc. Bà cầm lấy cái kéo trên bàn xẻ đôi bụng Ly ra làm hai, một cảnh tượng cực kì kinh dị khiến cho hai tên gia nhân cũng phải xanh mặt.

- Bào thai sơ sinh đang chờ đợi được làm người bỗng nhiên bị tước đoạt sự sống trở thành ác linh đi trả thù âu cũng là điều dễ hiểu phải không thầy?

Tấn nhắm chặt đôi mắt lại suy nghĩ, thực sự hắn không biết phải làm sao. Dù cho con quỷ nhĩ này có đáng thương đến mấy thì việc nó giết 3 mạng người là việc không thể chối cãi. Hắn thở một hơi thật dài rồi đưa mắt nhìn về phía Ly:

- Nhân quả là do ông trời sắp đặt...! Không đến lượt nó báo oán...! Ác linh hại người, thầy mo như ta sao có thể tha cho nó được...! Ta chỉ nói một lần... Tránh ra....!

- Tôi xin thầy... Xin thầy tha cho nó đi mà....!

- Là do cô tự chuộc lấy đấy....! Yaaaa.....!

Tấn lao lên bỏ thẳng "Hàn Linh Kiếm" xuống đầu hai vong linh đang run rẩy ôm chặt lấy nhau, trong màn đêm tĩnh lặng một tiếng hét vang lên như kết thúc cho toàn bộ sự việc:

- Xin dừng.....!

Lời kết: Cuộc sống luôn có hai mặt tốt và xấu cũng như có âm thì phải có dương...! Con người cũng như vậy đều có hai mặt không ai tốt 100% và cũng không ai xấu 100%, quan trọng là chúng ta để lý trí mình nghiêng về bên nào nhiều hơn mà thôi...!

Cám ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Thâm Sâu Khó Lường

Lão phú ông có vẻ vui lắm, cũng phải thôi vì rốt cuộc thì con ác mộng của lão cũng kết thúc. Trước mặt lão là Tấn và đệ tử của hắn và còn một người nữa đang bị trói chặt lại, đó là con sen tên Trúc.

Khuôn mặt của Trúc ngây ngô nhìn mọi thứ xung quanh với khuôn mặt đờ đẫn rồi đôi mắt của ả dừng lại khi nhìn về phía lão Phú Ông. ả lao về phía Phú Ông nhưng đã bị dây trói của Tấn cản lại, điệu bộ điên dại gần lớn từng câu:

- Là mày... chính mày... đã hại chị tao...! Tao... nguyên rủa mày....!

- Con này điên rồi...! Ai kéo nó ra khỏi tầm mắt tao...!

Tấn kéo mạnh Trúc về phía sau rồi dùng ngón trỏ và ngón giữa ấn thật mạnh vào đốt sống cổ của ả, rồi hắn lạnh lùng nhìn về phía Phú ông và nói:

- Tất cả mọi chuyện xảy ra là do ả, chính ả đã dùng bùa ngải để ếm vào bà lớn đi giết người...! Suýt nữa thì tôi cũng bị ve giả tạo của ả che mắt...!

- Với cái loại này thì chết mười lần cũng không đủ...! Tôi sẽ sai người treo nó lên rồi thiêu sống nó...! Cho nó chết trong đau đớn...!

- Không được...! ả đã dùng thân xác mình làm bùa ngải... giờ ông mà thiêu sống ả thì chỉ tạo điều kiện cho ả hóa thành quỷ hại người thôi...! Để tôi đưa ả đi từ từ giải ngải trên người ả... lúc đấy ả có muốn trả thù cũng vô phương...!

- Vậy mọi việc nhờ thầy...!

- Còn truyện tiền công thì...!

Tấn nhủ mày đưa mắt nhìn về phía lão phú ông, phú ông có vẻ hiểu ngay ý hắn nên lấy trong người ra một cái túi rồi đưa hai tay về phía hắn. Tấn đưa đây thùng cho tên đệ tử rồi mở túi ra kiểm tiền, sau khi chắc chắn đã nhận đủ số tiền công còn lại, hắn chào lão Phú Ông rồi định quay người ra đi nhưng lão Phú Ông gần lại:

- Ấy ấy...! Thầy đã giúp chúng tôi diệt được mối lo trong lòng thì xin thầy ở lại đây vài hôm nghỉ ngơi để tôi đền ơn cho phải phép...!

- Không cần đâu...! Tôi còn có việc chỗ khác...! Xin cáo từ...!

- Thầy không ở lại thì cũng xin làm chén rượu nhạt để tôi đây được bày tỏ thành ý...!

Thấy lão phú ông gần nhiều quá nên Tấn cũng đành miễn cưỡng gật đầu, lão điềm đạm rót rượu ra chén rồi đưa cho Tấn:

- Chén rượu nhạt tỏ lòng biết ơn...! Chúc thầy thượng lộ bình an...!

- Cảm ơn...! Tôi cũng chúc ông... gieo thiện gặp nhân thiện...!

Lão phú ông tái mặt lại trước lời chúc của Tấn nhưng lão vẫn mỉm cười thật tươi như cố gắng che đi bản mặt xám xịt của mình. Tấn không thèm để ý thái độ của lão, chỉ uống cạn chén rượu rồi quay người bước thật nhanh ra khỏi nhà của Phú ông....Sau khi bước ra khỏi thôn Đoài, tên đệ tử không kìm nén được nữa mà đưa mắt nhìn về phía Tấn hỏi nhỏ:

- Kết thúc được chưa thầy...?

- Cứ đi xa xa thêm một đoạn nữa cho chắc...!

Sau khi đi thêm một dặm nữa, Tấn mới ra hiệu dừng lại rồi thả trôi cho Trúc, lúc này hắn mới thở dài lên tiếng:

- Vất vả cho cô rồi...!

- Em cảm ơn thầy...!

- Dừng nói nữa...! Mau cầm lấy hai chiếc bình này, nhớ là phải để lên bàn thờ...! Hàng ngày thành tâm niệm phật mới có thể giải được oán khí trong lòng họ...! Thế mới có cơ hội được đầu thai chuyển kiếp...!

Vừa nói, Tấn vừa đưa hai chiếc bình cho Trúc, đồng thời hắn còn đưa cho nàng thêm một chiếc túi:

- Đây là...!

- Cầm lấy...! Số tiền này đủ để cho cô làm lại một cuộc sống mới...! Hãy nhớ đi càng xa càng tốt...! Dừng bao giờ quay trở về đây nữa...!

- Thầy...! Em tạ ơn thầy...!

Nước mắt Trúc rơi lã chã khiến Tấn mỉm cười nhưng trái tim hắn lại bỗng nhiên đau nhói, hắn cảm thấy có điều gì đó không ổn, tim hắn càng đau quặn lên, cơ thể cũng từ từ yếu đi một cách khó hiểu. Tên đệ tử thấy thái độ khác lạ của Tấn cũng ngạc nhiên hỏi:

- Thầy... Thầy làm sao vậy...!

- Chạy...! Mau chạy khỏi đây...!

Lời kết: Mọi người cứ hỏi là sao đạo này tiến độ chậm thế, rồi một tuần một chap à?

Có đủ lượng like méo đâu mà đăng chap mới được?

Cảm ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tứ Đại Thần Tướng

Tên đệ tử và Trúc đều không hiểu chuyện gì đang xảy ra, chỉ có Tấn là hiểu là hắn đã bị hạ độc. Hắn cố gắng đứng dậy nhưng miệng hắn đột nhiên ộc ra

máu tươi, khuôn mặt lộ vẻ đau đớn không nói lên lời.

- Thầy... Thầy....!

Cân khóc lóc kêu lên giữ chặt lấy tay Tấn, nhưng hấn gạt tay ra rồi nhả mặt lên tiếng:

- Chạy đi...! Hai người chạy mau đi...!

- Thầy ơi...! Con làm sao có thể bỏ thầy lại được...!

Tấn nắm chặt cổ tay tên đệ tử rồi gằn giọng nói:

- Con nghe ta nói đây...! Phải tự bảo trọng lấy mình, phải mạnh mẽ hơn, phải phát dương quang đại tở nghề diệt ma... con hiểu không...? Ta chỉ cần con nhớ lấy một chữ nhân thôi...!

Rồi Tấn đưa mắt nhìn về phía Trúc và nói tiếp:

- Xin cô hãy chăm sóc cho Cân hộ ta...! Ít nhất cho đến khi nó lo được cho bản thân mình...! Ta xin cô...!

- Thầy sẽ không sao đâu mà...!

- Hãy hứa với ta được không...?

- Em hứa sẽ chăm sóc cho Cân...!

- Vậy là ta yên lòng rồi...! Hai người mau lập tức rời khỏi đây...!

Cân và Trúc khóc lóc không muốn bỏ Tấn lại, nhưng hấn lừ mắt quát lớn mấy tiếng đuổi họ đi. Sau khi bóng Trúc và Cân rời khỏi đó thì Tấn mới thở dài yên lòng. Hấn tọa thiền bất an niệm chú rồi lẩm nhẩm gì đó:

Từ bốn hướng, nổi lên một trận gió lớn làm mọi thứ xung quanh trở lên lạnh lẽo. Trông màn đêm u tịch, bốn vị tướng quân hiện ra khuôn mặt lộ rõ vẻ khó hiểu nhìn về phía hấn:

- Ngươi muốn chết thật phải không hả Tấn...?

- Lê Gia... Lý Gia... Trần Gia... Nguyễn Gia...! Tấn tôi xin kính lễ các vị...!

- Thịnh hội tất cả cùng một lúc...! Chưa từng có chuyện này xảy ra bao giờ...! Rốt cuộc là việc gì...?

- Tấn tôi tài hèn sức yếu...! Không thể hầu hạ các vị được nữa...! Mong các vị tha tội...!

- Ngươi...!

Lê Gia định lên tiếng hỏi Tấn, nhưng bỗng nhiên họ cảm nhận rõ có gì đó từ phía sau. Những đốm lửa lập lòe cùng với khuôn mặt bặm trợn của bọn gia nhân, bọn chúng nhìn về phía Tấn với khuôn mặt đặc ỳ:

- Cuối cùng cũng bắt được mày...! Phú ông bảo rằng chỉ cần giết được mày thì 30 đồng đại dương đấy sẽ là của bọn tao...! Mau nộp tiền ra đây... rồi chết...!

Tấn khẽ nhếch mép cười rồi gằn giọng nói từng lời:

- Đúng là giúp vật... vật trả ơn, giúp người... người báo oán...!

- Đừng nói xàm...! Đây là do mày đã biết quá nhiều thôi... chết đi...!

Tên gia nhân đứng đầu lao đến toan bỏ thẳng thanh đao xuống đầu Tấn, nhưng bỗng nhiên cơ thể hấn khựng lại. Khuôn mặt hấn ngạc nhiên không hiểu chuyện gì đang xảy ra, chỉ thấy hấn không thể điều khiển được cánh tay của mình.

- Phập....!

Thanh đao xuyên thẳng qua bụng tên gia nhân, hấn học máu rồi nằm xuống nền đất lạnh mà vẫn không hiểu chuyện gì vừa xảy ra. Những tên còn lại cũng tái mặt không dám làm can thiệp lùi lại về phía sau.

- Dám giết "bè tôi" của ta...! Đã hỏi qua ý kiến của bọn ta chưa...?

- Tất cả việc này đều là do thằng khốn Phú Hộ thôn Đoài...!

Ba vị thần tướng nhìn về phía Nguyễn Gia như xác nhận lại, Trần Gia suy nghĩ một lúc rồi lên tiếng hỏi:

- Ngươi còn nhớ nhà hân ở đâu chứ...?
- Có chết ta cũng không quên được...!
- Vậy tốt rồi...! Xử lý xong đồng căn bã trước mặt rồi chúng ta sẽ tìm hân " tâm sự "!

Tấn định cản lại các vị thần tướng, nhưng hân cảm nhận rõ là mình đã ở hạn định sinh tử. Linh hồn hân từ từ thoát ra khỏi cơ thể rồi từ từ chìm vào trong màn đêm sâu thẳm.

Sẽ đi đâu chứ? Âm tào địa phủ hay phiêu diêu miền cực lạc... hoặc biết đâu hân sẽ được thành tiên...? Đang suy nghĩ miên man bỗng nhiên hân cảm thấy trời đất đảo lộn, linh hồn hân bị hút vào trong vòng xoáy hư vô không có điểm dừng.

Trước mắt Tấn là một màn đêm sâu thẳm, linh hồn hân cảm thấy vô cùng mệt mỏi và đau nhức, từ từ mở hé đôi mắt ra hân ngạc nhiên nhìn mọi thứ xung quanh. Trước mắt hân là một căn phòng trắng tinh, hân nằm bất động trên giường cố gắng di chuyển cổ về mọi phía để quan sát rõ hơn nhưng càng nhìn hân càng không hiểu mình đang ở đâu nữa...:

- Rốt cuộc là ta đang ở đâu thế này....?

Lời kết: Vậy lần phần một của *Phục ma trùng sinh ký* đã kết thúc...! Nhưng có vẻ như bộ truyện này không được lòng mọi người bằng *Thăng đạo sĩ Nguyễn Đ...*!

Nhưng kệ thôi, u ám và nặng nề thế này mới đúng chất kinh dị...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trùng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Trùng Sinh

Sinh lão bệnh tử luôn là quy luật bất biến trong thế giới này, con người luôn tìm cách để kéo dài cuộc sống vì họ sợ cái chết. Vì sao lại như vậy..? Có lẽ có nhiều điều níu kéo họ lại giữa nhân gian này...

Dãy hành lang lớn của bệnh viện Kim Tiền lúc này vắng lặng một cách đáng sợ, ngồi ở ghế ngoài chờ chỉ có hai người với thái độ cực kì bứt rứt và lo lắng. Một người đàn bà tuổi ngoài 50 ăn mặc trông có vẻ sang trọng quý phái, người kia là một cô gái trẻ khoảng 20 tuổi trông có vẻ khá xinh đẹp.

- Bác nghỉ ngơi cho lại sức...! Ở đây có con được rồi ạ...!
- Bác làm sao có tâm trạng để nghỉ ngơi được hả con...! Tình hình thằng Hồ còn không biết lành dữ ra sao...!

Cô gái trẻ định nói thêm thì đèn phòng cấp cứu lúc này chuyển sang màu xanh, cánh cửa từ từ mở ra cùng theo đó là sự xuất hiện của nhóm y bác sĩ. Người phụ nữ tiến lại gần vị bác sĩ rồi lắp bắp lên tiếng hỏi:

- Bác sĩ...! Bác sĩ...! Tình hình con trai tôi thế nào ạ...?
- Xin lỗi bà...! Chúng tôi đã cố gắng hết sức...! Nạn nhân được đưa vào bệnh viện quá muộn...! Não đã không còn phản xạ nhận thức có lẽ sẽ sống thực vật nốt quãng đời còn lại...!

Câu trả lời cùng tiếng thở dài của vị bác sĩ làm đôi chân của người đàn bà bỗng nhiên ngã quỵ. Những tiếng nấc nghẹn ngào không nói lên lời đã diễn tả nỗi đau tột cùng của người mẹ khi mất đi đứa con của mình, cô gái trẻ cũng chỉ biết ôm chặt lấy người phụ nữ mà an ủi rồ vô vế.

Không ai phát hiện ra rằng, bên trong phòng cấp cứu đang có một điều kì lạ xảy ra. Chàng trai trẻ từ từ mở to đôi mắt nhìn mọi thứ xung quanh một cách khó khăn, đầu hân ta cảm thấy nhức nhối một cách khó tả cùng với đó là sự ngạc nhiên không nói lên lời:

- Rốt cuộc là ta đang ở đâu thế này....?

Cô y tá trẻ há hốc mồm không nói lên lời rồi đưa tay chỉ về phía người bệnh:

- Hoàn hồn...! Hoàn hồn rồi...! Ối giời ơi...!

Nghe thấy tiếng hét lớn của cô gái, mấy y bác sĩ vội vã quay trở lại phòng cấp cứu xem có chuyện gì xảy ra. Rồi họ không thể tin vào những gì mình nhìn thấy, người bệnh mà 5 phút trước họ vừa tuyên bố là đã chết não, bỗng nhiên đang ngậy ngô nhìn về phía họ:

- Đây rốt cuộc là Thiên giới hay địa phủ...?

- Thật không thể tin nổi...! Đúng là không thể tin nổi mà...!

Vị bác sĩ xem xét mạch tượng và não đồ một lần nữa rồi kiểm tra đồng tử mắt, nó khác hẳn hoàn toàn với những gì mà họ đã kiểm tra nửa tiếng trước. Chưa bao giờ có trường hợp lạ lùng nào từng xảy ra giống như vậy, một người chết não có thể tỉnh lại chỉ có thể là kì tích, kì tích mà thôi..

Người đàn bà lúc này không quan tâm đến lời giải thích hay xin lỗi của vị bác sĩ, chỉ cần con trai bà ấy qua con thập tử nhất sinh là bà ấy có thể trút được nỗi lo lắng trong lòng mình rồi. Bà nắm chặt lấy tay của bệnh nhân rồi run rẩy nói:

- Mẹ cứ sợ là con sẽ xảy ra chuyện gì..! Giờ thì tốt rồi...! Tôi rồi...!

- Bà là ai...? Và đây là đâu...? Tôi không biết bà...! Bà đi ra đi...!

Người thanh niên rút tay lại rồi nhìn người đàn bà với khuôn mặt cảnh giác. Người đàn bà cùng cô gái trẻ sững sờ nhìn về phía thanh niên:

- Mẹ là mẹ con mà...! Kim Hồ...!

- Tôi là Kim Hồ...? Không phải...chứ...?

Lúc này người thanh niên ngạc nhiên nhìn mọi thứ xung quanh rồi nhìn lại chính bản thân mình.

- Rốt cuộc chuyện này là sao...?

- Có vẻ như bệnh nhân đã bị mất trí nhớ rồi...!

Lời kết: Cuộc sống luôn luôn có những mệt mỏi và áp lực và không phải ai cũng giống ai...!

Nếu không dám đối mặt với nó thì chúng ta sẽ không bao giờ vượt qua được nó...!

Cảm ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Xác Nhận

Vị bác sĩ cầm tập hồ sơ rồi trầm ngâm một lúc, ông ta đi qua đi lại rồi nhắm mắt thở dài. Người đàn bà có vẻ lo lắng nên sốt sắng lên tiếng hỏi:

- Rốt cuộc là con trai tôi gặp vấn đề gì thưa bác sĩ..?

- Bệnh nhân bị chấn thương sọ não, máu đã tràn vào trong khoang não gây đông đặc ảnh hưởng không nhỏ đến thần kinh. Nói thật với bác, việc bệnh nhân tỉnh lại đã là một kì tích lớn rồi...!

- Thế còn việc mất trí nhớ...!

- Việc ảnh hưởng đến thần kinh có thể gây mất trí nhớ tạm thời hoặc vĩnh viễn còn tùy thuộc theo quá trình phát triển và bài trừ của bộ não...! Nói chung việc này còn phụ thuộc vào nhiều yếu tố nữa...! Nhưng tôi nói lại, việc bệnh nhân tỉnh lại đã là một kì tích rồi...!

Lúc này trong phòng bệnh, Tấn vẫn nằm suy nghĩ miên man. Hắn không chưa thể hiểu nổi chuyện gì đang xảy ra với hắn, Kim Hồ là ai? Và hắn thì đang ở nơi nào..?

Cánh cửa phòng đột nhiên mở ra làm cắt ngang luồng suy nghĩ của Tấn, cô gái trẻ lúc đấy bước vào cầm theo một đĩa thức ăn mỉm cười nhìn hắn:

- Cậu hai tỉnh rồi à...? Cậu đã đói chưa...? Em nghe nói là lúc này cậu có thể ăn rau nên em làm cho cậu chút sa lát đây...!

Tấn ngạc nhiên nhìn cô gái rồi hơi lùi lại để phòng:

- Cô là ai...?

- Em tên Dương...! Là gia nhân trong Kim Thị...!

- Vậy đây là đâu...?

- Đây là bệnh viện Kim Tiền...! Một trong những bệnh viện của gia tộc họ Kim...!

- Bệnh viện...?

Tấn có vẻ không hiểu những lời mà cô gái tên Dương nói, càng ngày hắn càng cảm thấy hoang mang về những gì đang xảy ra. Rồi hắn trầm tư một lúc rồi lên tiếng hỏi tiếp:

- Hôm nay là ngày nào...? tháng nào...? năm nào...?

- Ngày 25 tháng 11 năm 2017...! Cậu ổn chứ...?

Đôi mắt Tấn mở to trước câu trả lời của Dương, giờ thì hắn đã biết mình đang ở đâu... Linh hồn hắn đã bị cuốn trôi đến thời điểm 100 năm sau đây. Tấn nắm chặt bàn tay lại rồi thở dài nhìn cô gái cười:

- Cảm ơn cô...!

- Cảm ơn em...? Em có làm gì đâu...?

- Cảm ơn cô vì mang thức ăn đến cho tôi...!

Tấn cầm lấy đĩa thức ăn rồi lấy tay bóc, nhưng Dương đã nắm chặt cổ tay hắn cản lại:

- Cậu đừng làm thế...! Cậu đang bị bệnh, làm thế mất vệ sinh lắm...! Để em lấy đĩa đút cho cậu ăn...!

Tấn cảm thấy hơi khó xử, nhưng lúc này hắn cũng có vẻ khá mệt mỏi nên mỉm cười im lặng để cho Dương tùy ý chăm sóc cho mình. Đột nhiên chiếc đĩa trắng từ từ hơi rạn nứt rồi vỡ một mảnh xuống nền đất lạnh, Dương bối rối cúi xuống nhặt mảnh sứ rồi cho vào thùng rác gần đó:

- Là nhĩ? Đĩa mới mà sao bỗng nhiên lại bị nứt một mảnh nhĩ?

- Có khi nào là dùng đồ rẻ tiền không?

- Không thể nào...! Đồ dùng Kim Thị sử dụng từ trước đến giờ đều là hàng Bát Tràng loại một...!

Nghe Dương nói vậy thì Tấn cũng gật gù hoài nghi, vì 100 năm trước thì danh hiệu gốm sứ Bát Tràng đã là số một đất Kinh Bắc rồi. Lúc này trong suy nghĩ của hắn dự cảm một điều gì đó không lành sắp xảy ra...

Lời kết: Trình độ của bản thân không phải tự mình có thể công nhận được...!

Không phải cứ chê bai công sức của người khác là có thể nâng tầm khả năng của mình lên được...!

Sự công nhận là đến từ những người quan tâm, những gì đã đạt được và sự thành công của bản thân...! " Hữu xạ tự nhiên hương " là chân lý bất diệt...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Hồ Hóa Mèo

Ông đến thăm nó một lần được không? Dù sao thì nó cũng là con trai của ông mà...?

Người đàn bà lí nhí nói một cách nhỏ nhẹ, đầu máy bên người có vẻ như đang rất ồn ào rồi vài tiếng tút ngắn vang lên. Bà ta nhìn vào bên trong phòng bệnh nhìn đứa con rồi thở dài im lặng.

Tấn không ngủ, hắn chỉ nhắm mắt lại cố gắng suy nghĩ về những điều đang xảy ra. Quá nhiều chuyện xảy đến làm hắn ngay trước mắt không biết phải đối mặt như thế nào... Hắn hiện tại là ai? Cuộc sống sau này như thế nào...? Rồi cả cách thích nghi với môi trường mới... Lúc này hắn thật sự chỉ muốn ngủ nhưng lại không thể ngủ được.

Nhưng bỗng nhiên Tấn cảm thấy có điều gì không ổn, hắn mở to đôi mắt rồi ngồi bật dậy nhìn về phía cánh cửa. Hắn cảm nhận rõ có mùi gì hắc hắc lạ thường, đang định bước xuống giường đi tìm hiểu thì cánh cửa phòng đột nhiên mở ra, Dương mỉm cười bước vào rồi nhẹ nhàng lên tiếng:

- Cậu vẫn còn yếu lắm, không nên đi lại nhiều...! Cố gắng nghỉ ngơi thư giãn đầu óc mới sớm khỏi bệnh được...!

- Cô cứ làm như tôi là trẻ lên ba không bằng...!
- Cậu không phải trẻ lên ba...! Nhưng mà bà chủ mà thấy cậu thế này... là em bị la đấy...!
- Ai la...?
- Mẹ cậu chứ ai nữa...!
- Mẹ tôi...? Ý cô nói là cái bà không quen biết mà tự nhiên nắm chân, nắm tay tôi đấy á? Mà mẹ là gì...?
- Mẹ mà cậu cũng không biết...?

Dương ngo người nhìn Tấn, hấn cũng ngo ngắ đưa hai tay ra múa may như có vẻ không hiểu thật. Thời đại của hấn nào có biết từ mẹ ý nghĩa nó là gì đâu, nên coi hấn là một tên mất trí nhớ thế vẫn còn là khá nhẹ nhàng.

- Đúng là cậu mất trí nhớ thật rồi...! Mẹ là người sinh ra cậu đấy...!
- Ý cô nói bà ấy là u của tôi...?

Dương khẽ mỉm cười rồi nhẹ nhàng trả lời:

- Thời nào rồi mà còn gọi mẹ bằng u nữa hả trời...! Ở quê bây giờ cũng không ai gọi thầy u nữa rồi cậu ơi...!

Tấn đỏ mặt gãi đầu, nhưng hấn bỗng cảm thấy hơi nhói, may mà Dương đã đưa tay ra cản lại rồi quan sát đầu hấn:

- Đừng đụng vào...! Cậu vừa mới phẫu thuật vài ngày trước nên đừng chạm vào vết mổ...!
- Tôi giờ chẳng nhớ gì cả, đầu óc cứ loạn hết cả lên ấy...! Từ giờ cô phải giải đáp cho tôi những gì mà tôi không biết đấy...!
- Em biết rồi...! Giờ cậu lên giường và nghỉ ngơi đi...! Khi nào khỏe thì em sẽ giải đáp những gì mà cậu đã quên...!

Tấn im lặng mỉm cười rồi lại ngã người xuống chiếc giường, thật đúng là " hồ trùng sinh hóa thành mèo ". Đường đường là thầy mo sô một đất kinh bắc trên thông thiên văn dưới tường địa lý cuối cùng lại trở thành kẻ vô dụng như thế này.

Bên ngoài hành lang, hai y tá vội bước thật nhanh về phía phòng bác sĩ trực đêm, khuôn mặt của họ có vẻ khá hoảng loạn như vừa gặp phải chuyện gì hãi hùng lắm

- Vào đi...!

Bác sĩ ngược mắt nhìn về phía hai cô gái y tá mới bước vào:

- Có chuyện gì...?
- Bác sĩ ơi...! Khoa được xảy ra chuyện rồi...!
- Xảy ra chuyện gì...?
- Chuột bạch bị chết sạch rồi...!

Lời kết: Làm gì cũng phải dựa vào thiên thời - địa lợi - nhân hòa...!

Cái tôi đang thiếu là gì...?

Cảm ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hồ Hóa Mèo

Ông đến thăm nó một lần được không? Dù sao thì nó cũng là con trai của ông mà...?

Người đàn bà lí nhí nói một cách nhỏ nhẹ, đầu máy bên người có vẻ như đang rất ồn ào rồi vài tiếng tút ngắn vang lên. Bà ta nhìn vào bên trong phòng

bệnh nhìn đứa con rồi thở dài im lặng.

Tấn không ngủ, hắn chỉ nhắm mắt lại cố gắng suy nghĩ về những điều đang xảy ra. Quá nhiều chuyện xảy đến làm hắn ngay trước mắt không biết phải đối mặt như thế nào... Hắn hiện tại là ai? Cuộc sống sau này như thế nào...? Rồi cả cách thích nghi với môi trường mới... Lúc này hắn thật sự chỉ muốn ngủ nhưng lại không thể ngủ được.

Nhưng bỗng nhiên Tấn cảm thấy có điều gì không ổn, hắn mở to đôi mắt rồi ngồi bật dậy nhìn về phía cánh cửa. Hắn cảm nhận rõ có mùi gì hắc hắc lạ thường, đang định bước xuống giường đi tìm hiểu thì cánh cửa phòng đột nhiên mở ra, Dương mỉm cười bước vào rồi nhẹ nhàng lên tiếng:

- Cậu vẫn còn yếu lắm, không nên đi lại nhiều...! Cố gắng nghỉ ngơi thư giãn đầu óc mới sớm khỏi bệnh được...!

- Cô cứ làm như tôi là trẻ lên ba không bằng...!

- Cậu không phải trẻ lên ba...! Nhưng mà bà chủ mà thấy cậu thế này... là em bị la đấy...!

- Ai la...?

- Mẹ cậu chứ ai nữa...!

- Mẹ tôi...? Ý cô nói là cái bà không quen biết mà tự nhiên nắm chân, nắm tay tôi đấy á? Mà mẹ là gì...?

- Mẹ mà cậu cũng không biết...?

Dương ngo người nhìn Tấn, hắn cũng ngo ngạc đưa hai tay ra múa may như có vẻ không hiểu thật. Thời đại của hắn nào có biết từ mẹ ý nghĩa nó là gì đâu, nên coi hắn là một tên mất trí nhớ thế vẫn còn là khá nhẹ nhàng.

- Đúng là cậu mất trí nhớ thật rồi...! Mẹ là người sinh ra cậu đấy...!

- Ý cô nói bà ấy là u của tôi...?

Dương khẽ mỉm cười rồi nhẹ nhàng trả lời:

- Thời nào rồi mà còn gọi mẹ bằng u nữa hả trời...! Ở quê bây giờ cũng không ai gọi thầy u nữa rồi cậu ơi...!

Tấn đỏ mặt gãi đầu, nhưng hắn bỗng cảm thấy hơi nóng, may mà Dương đã đưa tay ra cản lại rồi quan sát đầu hắn:

- Đùng đùng vào...! Cậu vừa mới phẫu thuật vài ngày trước nên đừng chạm vào vết mổ...!

- Tôi giờ chẳng nhớ gì cả, đầu óc cứ loạn hết cả lên ấy...! Từ giờ cô phải giải đáp cho tôi những gì mà tôi không biết đấy...!

- Em biết rồi...! Giờ cậu lên giường và nghỉ ngơi đi...! Khi nào khỏe thì em sẽ giải đáp những gì mà cậu đã quên...!

Tấn im lặng mỉm cười rồi lại ngã người xuống chiếc giường, thật đúng là " hồ trùng sinh hóa thành mèo ". Đường đường là thầy mo số một đất kinh bắc trên thông thiên văn dưới tường địa lý cuối cùng lại trở thành kẻ vô dụng như thế này.

Bên ngoài hành lang, hai y tá rảo bước thật nhanh về phía phòng bác sĩ trực đêm, khuôn mặt của họ có vẻ khá hoảng loạn như vừa gặp phải chuyện gì hãi hùng lắm.

- Vào đi...!

Bác sĩ ngược mắt nhìn về phía hai cô gái y tá mới bước vào:

- Có chuyện gì...?

- Bác sĩ ơi...! Khoa được xảy ra chuyện rồi...!

- Xảy ra chuyện gì...?

- Chuột bạch bị chết sạch rồi...!

Lời kết: Làm gì cũng phải dựa vào thiên thời - địa lợi - nhân hòa...!

Cái tôi đang thiếu là gì...?

Cám ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 21: Kim Gia Xuất Hiện

Mưa trôi cả bầu trời nắng vì bỗng thấy chóng mặt

Thấm ướt lệ sầu môi đắng vì cảm thấy đau huyệt

Lần đầu gặp nhau dưới mưa thế méo nào bị cảm cúm luôn

Đầu trần dầm mưa thấm lâu, ngất vào viện...!

Mình hợp nhau đến như vậy, thế nhưng anh lại là gay...

Và em muốn hỏi anh rằng: bisexual or love man..?

Rồi lặng người đến vô tận trách sao được sự tàn nhẫn.

Anh trót vô tình xem ta như chị em tốt...!

- Cậu đang nghe cái gì vậy..?

Tivi bỗng nhiên tắt phụt cùng với tiếng nói của Dương làm Tấn tỏ vẻ ngạc nhiên, hần từ từ ngồi dậy rồi nhìn về phía cô gái:

- Ủm thì... tôi đang tìm hiểu về cái gương thần trên tường kia...! Tự nhiên nhấn nút một cái là nó xuất hiện người trong đó luôn...! Vì diệu thật...!

- Cái này người ta gọi là tivi...! Ngay đến cả thứ này mà cậu còn không biết thì trí nhớ cậu có vấn đề thật rồi...! Thôi không nói nữa! Cậu mau thay quần áo đi...!

- Có chuyện gì mà phải khẩn trương vậy...?

- Ông chủ chuẩn bị đến thăm cậu rồi...!

- Ông chủ...?

Tấn lại một lần nữa nhú mày ngạc nhiên nhìn về phía Dương, cô gái dường như hiểu ý nên mỉm cười giải thích:

- Ông chủ là thầy của cậu ấy...! Là người sinh ra cậu...! Cậu hiểu rồi chứ...?

Tấn gật gù, rồi đứng dậy vào phòng vệ sinh thay lại bộ quần áo bệnh nhân thơm tho. Nhưng có điều hần vẫn không hiểu, chỉ là gặp thầy mình thôi mà, sao cần phải tỏ ra trịnh thượng như vậy.

Sau khi chuẩn bị mọi thứ chỉnh tề, Tấn ngồi trên giường chờ đợi, Dương cũng tỏ ra hồi hộp đứng ở gần cửa như đang chuẩn bị đón tiếp một nhân vật quan trọng vậy. Một lúc sau, cả đoàn người tiến từ bên trái hành lang vào căn phòng, đi đầu là một người khoảng 60 tuổi trông có vẻ lạnh lùng và uy nghiêm.

Viện trưởng và vài bác sĩ đi phía sau trông có vẻ cục cựa và khúm núm, còn người đứng đầu vẫn không quan tâm chỉ lạnh lùng nhìn về phía Tấn với thái độ bàng quang:

- Tình hình nó sao rồi...?

- Thưa ông Kim, về sức khỏe của cậu hai thì đã ổn định, chỉ là trí nhớ thì không được tốt cho lắm...!

Viện trưởng nhẹ nhàng lên tiếng trả lời với thái độ từ tốn nhất, ông Kim lạnh lùng tiến về sát giường nhú mày nhìn thẳng vào Tấn rồi:

- Có biết ta là ai không...?

- Là thầy....!

Đang định nói tiếp, Tấn bỗng thấy Dương mở miệng thật to như nhắc nhở mình, nhưng lại không phát ra tiếng gì cả, hình như là...!

- Bô...! Ông là ông bô phải không...?

Ông Kim mặt đỏ như gấc không nói lên lời rồi ngượng mắt nhìn về phía Bà Kim. Bà kim khúm núm rụt rè im lặng không nói gì, chỉ run rẩy đáp lại:

- Ông đừng giận nó...! Nó quên hết tất cả mọi việc rồi...!

- Nó có thể quên tất cả mọi thứ...! Nhưng tuyệt đối không được phép quên bố nói là ai...!

Ông Kim dứt lời rồi lạnh lùng bước ra khỏi cánh cửa, rồi ông dừng lại quay người nhìn về phía Tấn một lần nữa:

- Nhưng thế cũng may...! Ít ra hiện tại nó không còn là một thằng phá gia chi tử...! Có thể dạy dỗ lại từ đầu...! Bà liệu mà chăm sóc nó cho tốt...!

Tiếng bước chân dần dần nhỏ đi làm cho Dương cũng thờ phào nhẹ nhõm, cô nghiêm mặt nhìn về Tấn rồi buông lời giận dỗi:

- Em đã bảo cậu mấy lần rồi...! Thấy ông chủ đến phải xưng là con gọi ông chủ là bố...! Thế mà cậu lại gọi là ông bố...! Thật là...!

- Xin lỗi...! Nhất thời tôi lại quên khuấy đi mất...! Tưởng là ông bố...!

- Cũng may là bà chủ đỡ lời...! Không thì...!

- Thì sao...?

- Thì những người có mặt đều gặp rắc rối chứ sao...!

Dương nhú mày dứt lời nhìn về phía Tấn, hần cũng biết mình sai nên im lặng không nói nữa. Lúc này hần mới cảm nhận rõ, xã hội hiện đại mà hần đang sống cũng thực sự quá phức tạp.

Bỗng nhiên, đôi mắt Tấn lại mở to ra, khứu giác của hần cảm nhận rõ mùi hắc hắc ngai ngái xốc thẳng vào mũi của mình. Hần nhanh chân bước giường rồi mở toang cánh cửa phòng ra, miệng lầm bầm nói:

- Đúng mùi này rồi...! Không thể sai được...! Nơi này có....!

Lời kết: audio phần 1 phục ma trùng sinh ký hiện tại đã có audio trên youtube...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trùng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tử Bạch Thử

- Có gì?

Dương ngạc nhiên lên tiếng hỏi, Tấn không nói gì chỉ im lặng hồi lâu nhìn về phía cô gái rồi nhẹ nhàng trả lời:

- Có mùi hoa sữa...!

- Hoa sữa á...? Sao em không ngửi thấy nhỉ...?

Dương cố gắng hít thật sâu, nhưng rồi cô ta nhăn mặt lắc đầu. Tấn thở dài xoa bụng rồi lờ mờ lên tiếng:

- Tự nhiên không hiểu sao lại thấy đói bụng...!

- Cậu đói sao...? Đề em xuống căng tin mua cho cậu ít cháo...!

- Vậy phiền cô...!

Tấn quay người đi vào phòng nhưng hần không tiến lại chiếc giường mà giả vờ đi vài bước rồi quay lại lấp ló ở cửa chính nhìn về phía Dương. Chờ sau khi cho cô gái đi khuất thì hần mới đi về phía bên phải hành lang, héch mũi lên cổ gắng tìm ra cái mùi ngai ngái đấy từ đâu phát ra.

Càng tiến về phía trước, mùi ngai ngái đó càng nồng nặc làm hần đưa tay lên bịt mũi. Đang loay hoay nhìn mọi thứ xung quanh một cách đề phòng thì bỗng nhiên một cánh tay chạm vào vai Tấn làm hần giật mình:

- Anh làm gì ở đây vậy...?

Tấn quay người lại nhìn về phía sau, trước mặt hần là một cô gái mặc áo blue trắng đang biểu lộ thái độ hoài nghi. Nhưng sau đó cô ta mở to đôi mắt rồi nấp máy nói lắp:

- Cậu... Cậu Kim Hồ...!

- Cô biết tôi sao...?

- Ai ở trong bệnh viện này lại không biết cậu chứ...? Sao cậu xuống dưới khoa nội tiết làm gì...?

- À... tôi lạc đường...!

- Đề tôi đưa cậu về phòng...!

Dù rất muốn ở lại dò xét thêm, nhưng Tấn suy đi tính lại tốt nhất là cứ từ từ tìm hiểu nên theo chân cô y tá đi về phía phòng mình. Đang suy nghĩ mông lung không biết nên tìm hiểu theo hướng nào, thì bỗng nhiên mây y tá chạy đến với khuôn mặt khá hốt hoảng:

- Yên ơi...! Khoa được lại xảy ra chuyện rồi...!

- Chuyện gì tí nữa nói sau...! Đợi tôi đưa bệnh nhân về phòng đã...!

Mấy cô y tá quay sang nhìn Tấn rồi mở to mắt thốt lên:

- Cậu Kim Hồ...!

Tấn nhú mày nhìn về phía mấy người y tá rồi mỉm cười đáp lại:

- Chào các cô...! Có việc gì quan trọng sao...?

- Không... chỉ là công việc thường ngày thôi...!

Tấn nghiêm mặt tròn mắt nhìn về đám y tá rồi rít lên từng lời:

- Nếu còn nói dối...! Đừng trách tôi báo cho viện trưởng đuổi việc các cô...!

Nghe thấy vậy, mấy cô y tá tái xanh mặt lại nhìn nhau không dám lên tiếng. Rồi cô y tá tên Yên mới rụt rè mở lời:

- Thực ra bệnh viện xảy ra chuyện kì lạ...!

- Kì lạ ra sao...?

- Lãnh đạo bệnh viện không cho phép chúng tôi tiết lộ quá nhiều...!

- Yên tâm...! Có chuyện gì xảy ra thì tôi chịu trách nhiệm...!

Lúc này mấy cô y tá mới thở phào nhẹ nhõm rồi từ từ lên tiếng:

- Bọn tôi cũng không biết là chuyện gì xảy ra... chỉ biết là chuột bạch thí nghiệm trong khoa được bỗng nhiên chết sạch...! Mà bọn nó còn chết cực kì kinh tởm cơ...!

- Kinh tởm ra sao...?

- Bị thứ gì đó nhai ngấu nghiến...!

Lời kết: Cuộc đời của con người giống như một bộ phim vậy...!

Đôi khi phải trải qua giông bão, chông gai, cay đắng...! Thì mới là một bộ phim đáng xem...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Bệnh Viện Có Ma...!

Bị thứ gì đó nhai ngấu nghiến à?

Tấn đưa tay lên miệng, trong đầu hần đường như đang suy nghĩ về một điều gì đó rồi hần nhìn về phía mấy y tá và nói tiếp:

- Mấy cô dẫn tôi đi xem được không...?

Cốc, cốc, cốc...! Cánh cửa khoa được từ từ mở ra rồi nhìn ra bên ngoài với thái độ dò xét, khi biết chắc người vừa gõ cửa là ai thì lúc này cánh cửa mới được mở ra rộng hơn. Một đám người cả bác sĩ và y tá đang đứng nói chuyện với thái độ cực kì lo lắng, nhưng rồi tất cả đều im bật và ngạc nhiên khi nhìn thấy sự xuất hiện của một người lạ.

- Cậu Kim Hồ...? Tại sao cậu lại ở đây...?

- Là tôi dẫn theo cậu ấy tới...!

Người vừa lên tiếng đáp lại là Yến, tay bác sĩ mặt đỏ bừng bừng nghiêm mặt quát lớn:

- Cô điên rồi à...? Sao lại để bệnh nhân vào đây...? Nếu vụ việc này đồn ra ngoài có biết sẽ gây ảnh hưởng lớn như thế nào đến cho bệnh viện không...?

- Tôi...!

- Đùng máng cô ấy...! Là tôi bảo cô ấy dẫn tôi đến đây...!

Tấn tiến tới đứng trước mặt tay bác sĩ, rồi nhìn thẳng vào mặt anh ta với thái độ nghiêm nghị. Tay bác sĩ nuốt nước bọt ực một cái rồi mỉm cười lên tiếng:

- Thực ra cũng không có gì to tát cả...! Chỉ là vài con chuột bị mèo hoang phá thôi...! Những việc như thế này không cần phiền đến cậu đâu...!

- Xác mấy con chuột ở đâu...?

- Bẩn thỉu, hôi thối lắm...! Cậu đang dưỡng bệnh tốt nhất là....!

- Đùng bắt tôi phải nhắc lại đến lần thứ hai...!

Tay bác sĩ mặt tái xanh lại nhưng vẫn cố gắng nở nụ cười méo xẹo rồi đưa một cái khẩu trang y tế cho Tấn:

- Cậu muốn xem cũng không vấn đề gì...! Nhưng đeo khẩu trang trước...! Cẩn thận vẫn hơn...!

Tấn nhận lấy cái khẩu trang từ tay bác sĩ, đôi mắt hần chăm chú xoay nghiêng xoay dọc như không hiểu cái thứ mình vừa cầm là cái gì. Yến như hiểu ý lên nhanh tay lấy khẩu trang đeo lên mắt hần:

- Đề tôi đeo cho cậu...!

Rồi tay bác sĩ dẫn Tấn tiến về một căn phòng gần đó, cánh cửa căn phòng từ từ mở ra kèm theo xộc thẳng là một mùi hôi thối tanh tưởi làm ai cũng phải nhăn mặt bịt mũi lại. Ở giữa căn phòng bê bết máu xen lẫn là lông chuột lụn vụn tạo thành một cảnh tượng không được vừa mắt cho lắm.

Tấn lại gần xem xét mọi thứ xung quanh rồi đưa mắt nhìn về phía tay bác sĩ:

- Có biết là do thứ gì gây ra không..?

- Nhân viên khoa được lúc đẩy ngủ quên nên...!

- Nhân viên ngủ quên sao...?

- Tôi...! Tôi xin lỗi...! Lúc nãy chẳng hiểu sao mà tôi lại thiếp đi lúc nào không hay...!

Một cô gái mặc áo được sĩ cúi mặt lí nhí lên tiếng, thân hình cô ta run lên như có vẻ đang lo lắng lắm. Tấn thở dài rồi mỉm cười lấy tay bám chặt lấy vai cô gái:

- Đừng sợ...! Tôi không trách gì cô đâu...! Kể những gì cô nhớ cho tôi nghe xem nào...?

Cô gái thở hắt hắt rồi lấy tay xoa ngực, sau khi lấy lại tinh thần thì cô ta mới lắp bắp lên tiếng kể lại:

- Tôi cũng không nhớ rõ lắm...! Chỉ biết lúc đấy tôi đang ở trong khoa được thì đột nhiên cảm giác ngửi thấy một mùi gì đó hơi ngai ngái rồi tự nhiên ngủ quên lúc nào không hay...!

- Ngai ngái à...?

- Mà không chỉ tôi...! Ngay cả người trước trông kho cũng gặp tình trạng tương tự...!

- Vụ việc này bắt đầu xảy ra từ lúc nào...?

- Ba ngày trước vào lúc nửa đêm...!

Tấn im lặng rồi quay người nhìn về phía hiện trường một lần nữa, cô y tá tên Yến lúc này mới nhẹ nhàng tiến về phía tay bác sĩ rồi lí nhí nói nhỏ:

- Có nên cho cậu ấy xem đoạn phim camera không ạ...?

- Im miệng đi...! Không thể để người của Kim Gia biết bệnh viện này có ma được...!

Lời kết: Sắp đến Noel rồi...! Ai FA tặng thêm một chap...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Cháo Ốc Heo

Tấn vừa bước đi vừa suy nghĩ về những gì đã xảy ra, hấn thừa biết vụ việc ở khoa được do cái gì gây ra nhưng hấn không thể lên tiếng, càng không thể nhờ người khác hỗ trợ cho mình. Vì nói ra thì ai sẽ tin hấn...?

Người ta sẽ nghĩ Tấn là một tên thần kinh nếu nói ra những điều vô lý như vậy, nhưng nếu không giải quyết vụ việc này triệt để thì càng ngày mọi chuyện sẽ rắc rối và nguy hiểm hơn rất nhiều.

Yến cũng im lặng không nói gì, cô chỉ đôi lần liếc trộm mắt nhìn về phía Tấn để xem phản ứng của hấn ra sao. Nhưng vẫn thấy Tấn không tỏ thái độ gì nên lòng cô cũng xuôi xuôi được phần nào.

Hai người dừng lại trước cửa phòng VIP, rồi Yến quay sang nhìn về phía Tấn mỉm cười:

- Cậu Kim Hồ nghỉ sớm...!

- Khoan đã...!

Yến định bước đi nhưng bỗng đứng khựng lại khi thấy Tấn lên tiếng, cô mở to mắt nhìn về phía hấn với điệu bộ ngạc nhiên:

- Có việc gì sao thưa cậu...?

- Cô là y tá làm việc ở khoa nội tiết phải không?

- Vâng..! Có vấn đề gì sao thưa cậu...?

- Cô có ngửi thấy mùi ngai ngái hôi thối ở khoa được quen quen không?

Yến ngạc nhiên nhìn Tấn, rồi bỗng chốc đôi mắt cô ấy mở to ra như đã thông suốt điều gì đấy, miệng Yến run run lắp bắp không lên lời:

- Ý cậu... là....!

- Có những chuyện rất khó để giải thích...! Nhưng tôi nghĩ là cô đủ thông minh để hiểu...!

- Tôi... xin phép đi trước....!

Yến khẽ cúi đầu rồi vội vàng bước nhanh ra khỏi hành lang khoa thần kinh, Tấn thở dài lắc đầu rồi mở cửa bước vào phòng của hấn. Một ánh mắt như tia lửa điện chiếu thẳng về phía Tấn làm hấn cảm thấy chột dạ.

Dương ngồi trên ghế không nói gì chỉ lạnh lùng nhìn về phía hấn rồi lại nhìn vào bát cháo ốc heo lạnh ngắt trên bàn:

- Cậu vui nhì...? Bảo em đi mua cháo rồi trốn đi thả thính với mấy cô y tá...!

- Không... Không phải...! Tôi chỉ đi dạo cho đỡ buồn một chút...! Không ngờ bị lạc...! Nên nhờ cô y tá dẫn về phòng thôi...!

- Có những chuyện rất khó để giải thích...! Nhưng tôi nghĩ là cô đủ thông minh để hiểu...? Đúng là rất khó để giải thích với bát cháo này nhì...?

- Cô hiểu nhầm rồi...! Không phải như cô nghĩ đâu...!

- Sao cũng được...! Cháo cũng đã nguội...rồi! Để em đồ đi vậy...!

Dứt lời, Dương cầm bát cháo lên toan bước ra khỏi phòng nhưng Tấn đã nắm chặt lấy cổ tay cô rồi lên tiếng:

- Tôi còn chưa ăn...! Cô định mang đi đâu...? Định để tôi chết đói sao..?

- Nhưng cháo...tanh....!

Chưa kịp dứt lời, thì Tấn đã lấy bát cháo từ tay Dương rồi múc mấy muỗng liên tiếp cho vào miệng. Miệng hắn lăm bằm cháo ngon, cháo ngon khiến Dương tủm tỉm cười hạnh phúc, nào ai có biết trong lòng hắn đang đau khổ thế nào khi cố nuốt bát cháo nguội tanh ngòm.

Yến chậm rãi tiến về khoa nội tiết với tâm trạng cực kì lo sợ, cái mùi ngai ngái hôi thối đầy lẽ nào lại phát ra từ khoa mà cô làm việc...?

Rồi hình như mũi Yến ngửi được mùi gì đấy..? Một mùi ngai ngái quen thuộc, cái mùi mà cô từng ngửi thấy ở phòng kiểm nghiệm nơi nhốt đám chuột bạch...

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Giác Mơ Lại

Trong màn đêm cô quạnh, hình bóng như ẩn như hiện của ba người từ từ bước chậm rãi trên con đường heo hút. Tấn chạy về phía trước cố gắng đuổi theo họ nhưng càng đuổi thì khoảng cách giữa hắn và họ càng ngày càng xa.

Bỗng nhiên người ở giữa dừng lại, quay người nhìn về phía Tấn, một cô gái trẻ dung nhan xinh đẹp nhìn hắn mỉm cười rồi nhẹ nhàng lên tiếng:

- Dừng lại đi...! Người không thể nào thay đổi được số mệnh đâu...!

- Tôi không thể nào để họ bắt cô đi dễ dàng như vậy được...! Dù có chết... tôi cũng phải liều cái mạng này...!

- Thật sao...? Người có thể vì ta mà chết sao...?

Cô gái mở to đôi mắt khẽ mỉm cười nhìn Tấn, hắn gồng người lên rồi lấy hết sức hét thật lớn...:

- Chắc chắn có thể....!

- Chỉ cần một lời答应 của người cũng khiến ta mãn nguyện rồi...! Tấn...! Hứa với ta một việc nhé....!

- Đừng nói một việc...! Dù có là ngàn việc... tôi cũng sẽ vì cô mà thực hiện...!

- Hãy dễ thuận theo tự nhiên...! Chúng ta sẽ có ngày gặp lại...! Cho đến khi tận số... đừng tìm ta...!

Bóng cô gái dần dần theo bước hai bóng người hắc bạch đằng trước dần dần tan biến trong màn đêm sâu thẳm.

Tấn giật mình mở to đôi mắt ngồi dậy, hai vàng trán của hắn đỏ đầy mồ hôi như vừa trải qua một cơn ác mộng vậy. Lại một lần nữa, những ký ức đau buồn đẩy lại trở về khiến cho con tim hắn bỗng trở nên đau nhói.

- Tấn này hứa với cô...! Nhất định sẽ gặp lại cô...!

- Cốc...cốc....cốc....!

Tiếng gõ cửa làm tâm trí Tấn quay trở về thực tại, nhìn ra ngoài cửa sổ thấy trời đã hừng sáng nên hắn nghĩ là Dương đến nên điềm đạm lên tiếng:

- Vào đi....!

Cánh cửa phòng từ từ mở ra, bộ đồ trắng quen thuộc làm đôi mắt Tấn thoáng chút ngạc nhiên xen lẫn tò mò:

- Cô tìm tôi có việc gì...?

- Chuyện... chuyện hôm qua....!

Mặt của Yến tái xanh lại cùng với cơ thể đang run rẩy lên như vừa trải qua chuyện gì kinh khủng lắm. Tấn có vẻ đã hiểu nên thở dài rồi điềm đạm lên tiếng hỏi:

- Vậy là cô đã biết cái thứ ấy là gì rồi phải không...?

- Cậu Kim Hồ...! Tôi không biết phải làm thế nào nữa...! Thực sự tôi rất sợ...! Tôi không biết cái thứ ấy rốt cuộc là cái quái gì nữa...!

Tấn đứng thẳng dậy rồi lấy hai tay giữ chặt lấy vai Yên:

- Bình tĩnh...! Kể cho tôi nghe rốt cuộc là cô thấy những gì...! Chỉ tôi mới có thể giúp được cô mà thôi...!

- Ma... à không...! Một người đàn bà bò trên tường với cái miệng lớn lồm chồm răng...!

Lời kết: Lời hôm nay là gửi tới các bạn chủ kênh audio truyện ma...!

Những ai mà đang kiếm tiền trên trí óc của người khác...!

Đừng bao giờ sử dụng truyện tôi viết mà không xin phép một cách đàng hoàng...!

Đổi tên truyện, không ghi tên tác giả và không xin phép đều sẽ phải trả giá một cách xứng đáng...!

Và khi đã lãnh hậu quả thì hãy vót vát chút lòng tự trọng cuối cùng bằng cách đừng gửi mail hay nhắn tin cho tôi...!

Xin cảm ơn...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Thứ Gì Bò Trên Tường...?

Bò trên tường á?

Tấn khẽ nhủ mảy tỏ vẻ ngạc nhiên nhìn Yên, hần đưa tay lên vuốt cằm thoáng suy nghĩ rồi hỏi lại lần nữa:

- Cô có nhìn nhầm không...? Hay là lúc đấy sợ quá trông gà hóa quốc...?

- Tôi nói thật...! Cậu tin tôi đi mà...! Cảnh tượng đấy suốt đời này tôi cũng không bao giờ quên được...!

- Cô nhìn thấy người đàn bà đấy vào lúc nào...? Ở đâu...?

- Tôi qua...! Tôi có về khoa nội tiết tiếp tục trực đêm...! Lúc đấy tất cả bệnh nhân đã ngủ hết,,! Lúc cậu nhắc tôi về cái mùi ngai ngái đấy thì quả thật tôi cũng nghĩ thấy nó ở nơi tôi trực...!

- Rồi sao nữa...?

- Tôi tiến về nơi phát ra nồng nặc cái mùi đấy nhất,,! Thấy một bóng người đang ngồi ở chiếc giường trong cùng.. đôi mắt người ấy phát sáng như mèo vậy...! Tôi định tiến lại hỏi han nhưng bỗng phát hiện mùi ngai ngái phát ra từ phía ấy...nên gồng mình bình tĩnh quay người bỏ đi...! Rồi...!

- Rồi sao...?

- Một tiếng kêu " cạc cạc " phát ra sau lưng tôi, tiếng kêu càng lúc càng lớn...! Tôi quay người lại thì thấy một người đàn bà đang bò trên tường...! Răng bà ta nhe ra rồi nghiêng lại đập côm cốp vào nhau tạo ra tiếng kêu kinh dị...! Lúc đấy tôi sợ quá.. nên ngất đi lúc nào không biết...! Lúc tỉnh lại thì đã thấy mình trong phòng nghỉ của y tá...! Tôi vội đến gặp cậu luôn...!

- Kì lạ,,! Thật sự rất kì lạ...!

Tấn đưa tay lên miệng khẽ suy tư, hình như trong lòng hắn đang có khúc mắc gì đó chưa hiểu. Yên hỏn hỏn thở rồi hình như cô ta chợt nhớ ra điều gì đó:

- Đúng rồi...! Camera trước cửa khoa được....!

- Camera...là gì...?

- Chỉ cần cậu xem lại thời điểm đấy,,! Cậu sẽ tin những gì tôi nói...!

- Có thể xem lại sao...?

- Với cậu lúc này không hiểu được đâu...! Đi theo tôi nào...!

Yến nắm tay Tấn định dắt cậu ta bước ra khỏi căn phòng nhưng bỗng nhiên một bóng người lao ra cản lại:

- Hai người không được đi...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tận Mắt

Người đẩy đưa đôi mắt nguyt thẳng về phía Yến rồi hần giọng lên tiếng:

- Ai cho phép cô làm phiền cậu Kim Hồ...? Cô có tin là tôi sẽ báo chuyện này cho viện trưởng không?

- Tôi...!

Yến rụt rè lắp bắp không nói thành lời, Tám lạnh lùng tiến tới trước mặt Dương rồi nhẹ nhàng lên tiếng:

- Không phải cô ấy làm phiền tôi...! Có gì để sau hẵng nói được không...? Lúc này tôi đang có việc gấp cần giải quyết...!

- Cậu Kim Hồ à...! Cậu có biết mình là ai không vậy...? Giờ nhớ cậu xảy ra chuyện gì thì em không thể gánh được đâu...!

- Yên tâm...! Không có chuyện gì xảy ra đâu...! Tôi đi một lát sẽ quay lại thôi...!

- Sao tính cách cậu vẫn cố chấp như vậy chứ nhỉ...? Em tưởng cậu đã thay đổi thành một con người khác...! Nhưng thực sự là em đã nhầm...! Cậu chưa bao giờ thay đổi..!

Dương âm ỉm lên tiếng nhưng đôi mắt không quên liếc về phía Yến, Tấn không nói gì chỉ nhìn Yến rồi điềm đạm nói:

- Chúng ta đi....!

Yến dẫn Tấn tiếng về căn phòng bảo vệ, tay bảo vệ nhìn thấy Tấn liền vội vàng mở cửa khúm núm nhanh nhẩu lên tiếng:

- Dạ chào cậu Kim Hồ...! Cậu cần việc gì ạ...?

Yến nhìn về phía màn hình rồi nhẹ nhàng hỏi gã:

- Ở đây còn lưu lại video camera trước cửa phòng khoa Dược mấy hôm trước không anh...?

- Cô muốn xem ngày nào...?

- Cách đây ba hôm ấy...?

Tay bảo vệ bỗng tái xanh mặt lại rồi lí nhí nhỏ giọng:

- Cô đừng nói...cô muốn xem... thứ không tốt ấy nhé...!

- Không phải chỉ có tôi...! Mà cả cậu Kim Hồ cũng muốn xem nữa...!

Tay bảo vệ ái ngại nhìn về phía Tấn, hần cũng hiểu ý nên điềm đạm gật đầu xác nhận. Gã thấy vậy cũng không thắc mắc thêm liền di con chuột điều chỉnh thời gian về mốc 3 ngày trước.

Hình ảnh đen trắng trước hành lang khoa dược từ từ hiện ra, cả ba người đều chăm chú nhìn về màn hình như chờ đợi điều gì đó. Từ phía bên trái màn hình, một cánh tay gầy gộc bám dính lấy bức tường rồi bò thoăn thoắt như nhện tiến về phía cửa phòng khoa dược.

Lời kết: Nổ pháo lần 2 trong ngày...!

Đêm nay phố đi bộ đông vui...! Nghet thở nên về sớm cho nó lành...!

Đôi khi ngồi trong phòng thấy thoải mái hơn những nơi thiếu oxi...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Chuẩn Bị Hậu Cần

Tấn chăm chú quan sát hình ảnh trên màn hình một cách tỉ mỉ, đôi mắt hần đường như cảm thấy ngạc nhiên xen lẫn là chút gì đó khó hiểu. Còn Yên và tay bảo vệ kia nhăn mặt lại khi nhìn về phía đoạn video, không ai nói với ai câu gì chỉ lặng im quan sát cho đến khi đoạn video dừng lại.

- Giờ cậu đã tin những gì tôi nói chưa...?

Yên nhìn về Tấn như cố gắng tìm một phản ứng biểu thị đồng cảm, nhưng có vẻ như hắn không để ý mà đang đắm chiêu về một điều gì đó. Rồi Tấn ngược mắt nhìn về phía Yên lên tiếng:

- Cô là y tá trực khoa nội tiết vậy cô chắc cũng có danh sách tất cả bệnh nhân khoa đây phải không..?

- Cái này chỉ cần dùng dữ liệu máy tính in ra là được thôi...! Với danh nghĩa của cậu thì việc có được danh sách không khó...!

- Uhm...! Thế nào cũng được...! Cô tìm hiểu hộ tôi xem "yêu linh" này rốt cuộc lai lịch thế nào...!

- Ý cậu là...!

- Tôi nghi ngờ yêu linh đó là một bệnh nhân khoa nội tiết.

Tấn nhẹ nhàng đẩy cánh cửa phòng ra, Dương ngồi ở ghế nhìn về phía hắn với thái độ bình thản, bàng quan. Hắn cũng không biết phải nói gì chỉ im lặng nhìn Dương rồi điềm đạm lên tiếng:

- Không có gì phải lo lắng đâu...! Tôi đã nói là đi một lát sẽ về mà...!

- Em xin lỗi...! Em quên mất rằng thân phận mình là ai...! Nhiệm vụ của em là chăm sóc cho cậu chứ không phải là kiểm soát hay quản lý cậu...!

- Tôi chưa bao giờ nghĩ cô như vậy...! Trong mắt tôi thì cô là một người bạn...!

- Cậu nghĩ sao cũng được...! Nếu không có việc gì em xin phép ra ngoài trước...!

Dứt lời, Dương đứng dậy định bước ra khỏi phòng nhưng Tấn đã nắm chặt cổ tay cô ta giữ lại:

- Khoan đã...!

- Xin cậu đừng nắm chặt như vậy,,,! Đau em...!

Tấn nghe Dương nói vậy liền từ từ buông tay ra rồi mím môi lên tiếng:

- Xin lỗi...! Tôi hơi lỗ mãng...! Cô có thể giúp tôi một việc không...?

- Chỉ cần là việc của người trong Kim Gia...! Không có gì là không thể...!

- Hãy tìm cho tôi những thứ này...!

Tấn đưa mảnh giấy ra đưa cho Dương, cô cầm tờ giấy lên rồi từ từ chăm chú đọc, đôi mắt thoáng lộ rõ vẻ ngạc nhiên:

- Chữ Nho...?

- Có vấn đề gì sao...?

- Không có vấn đề gì ạ...! Em sẽ cố gắng hết sức tìm cho cậu...!

- Càng sớm càng tốt hộ tôi nhé...!

Tần từ từ thư giãn bắt đầu vào giấc ngủ, những lo lắng vương mắc khiến mấy ngày hôm nay làm tâm trạng hắn cảm thấy bồn chồn cộng thêm việc lại mơ về người ấy làm trái tim hắn bỗng nhiên cảm thấy nhức nhối khó chịu.

Một thế giới mới, một cuộc sống mới, những con người mới liệu hắn có thích nghi được không? Hay tư tưởng con người hắn sẽ bị xã hội mới này đào thải, lúc này hắn chỉ muốn thư giãn quên đi những gì trước mặt để tận hưởng khoảng thời gian hiện tại này.

Bỗng nhiên, đôi mắt hắn mở to ra, Cái mùi ngai ngái khó chịu quen thuộc đây lại xộc thẳng vào mũi hắn, dường như có cảm giác nó gần hắn hơn bao giờ hết:

- Cạc... Cạc...Cạc...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Đôi Mắt Linh Yêu

Tần vội vàng chạy về phía công tắc điện nhưng hắn bỗng đứng khựng lại, một thứ nhóp nhép gì đó đang bám chặt sau lưng hắn.

- Muốn chơi lớn...?

Tần lấy hai tay bắt quyết rồi nhắm mắt niệm chú, rồi hắn lấy ngón tay trở về một kí tự gì đó vào giữa ngực, cơ thể hắn bỗng nóng rực lên rồi một tiếng nổ ở sau lưng đẩy ngược cái thứ kì dị kia bắn mạnh về phía sau.

- Dám phá ta...? Mày cũng gan lắm...!

Cái thứ kì dị ấy bỗng từ từ đứng thẳng dậy rồi nghe răng tạo ra những tiếng kêu quái đản: Cạc... cạc... cạc...! Nó hăm hè chậm rãi tiến từng bước một về phía Tần, hắn cũng không rung động cảm lấy chiếc chắn mỏng màu trắng đưa ra trước mặt thủ thế.

- Loại tiểu yêu các ké... dám làm cản trước mặt ta...?

Con quái vật ngay lập tức lao đến vỗ lấy Tần, hắn cũng nhanh tay ném chiếc chắn mỏng trùm lên con quái vật rồi túm chặt bốn cạnh chắn lấy bình sinh ném thẳng nó về phía góc tường

- Rầm...!

Một tiếng động lớn vang lên làm kinh động tất cả những phòng bệnh gần đó, mọi người đều ngo ra xem có chuyện gì xảy ra. Ngay lập tức bảo vệ và bác sĩ, y tá cũng có mặt, Tần trong phòng không biết xử lý như thế nào, chỉ thấy con quái vật đang từ từ đứng dậy nhìn hắn với đôi mắt đầy phần nộ.

Ánh sáng căn phòng bất chợt mở lớn làm con quái vật bỗng nhiên kinh hãi, nó lấy tay che mặt rồi phi thẳng xuyên qua cửa kính lao mình xuống khoảng không vô định. Những người chứng kiến cảnh đây đều mặt mũi tái xanh không nói lên lời chỉ biết bất động cơ chừng hòng như không thể tin những gì vừa xảy ra.

Bên trong phòng viện trưởng, một không gian vô cùng căng thẳng như bao trùm toàn bộ những người đang có mặt ở đây, từ viện trưởng, viện phó, trưởng khoa thần kinh, trưởng khoa dược và tất cả những người liên quan đến chuyện vừa xảy ra. Viện trưởng lấy khăn lau đi những giọt mồ hôi lạnh thấm trên trán rồi run run lên tiếng:

- Chuyện này nên giải quyết sao đây...?

Mọi người ái ngại nhìn nhau không ai dám lên tiếng trả lời, mọi thứ càng trở nên ngột ngạt hơn khi cánh cửa phòng viện trưởng mở ra. Người đàn bà vội vã bước vào với khuôn mặt đầy phần nộ làm những người đang có mặt trong căn phòng bỗng nhiên chết lặng. Viện Trưởng đứng dậy nhìn về phía người đàn bà giọng run run lắp bắp không thành lời:

- Bà... Tiền....!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Bà Tiền

Người đàn bà không thềm để ý đến thái độ của những người có mặt, bà ta ngồi xuống chiếc ghế đối diện Viện Trưởng rồi đưa đôi mắt lạnh lùng nhìn về phía trước:

- Có gì muốn nói không...?

Viện Trưởng mặt mũi tái xanh lại, ông ta lấy khăn mùi soa chấm mồ hôi trên đầu rồi run run giọng lên tiếng:

- Bà Tiền....! Thực ra... mọi việc... chỉ là một chút sai sót nhỏ nhỏ thôi...! Tôi đã cho người kiểm tra... triệt để rồi...!

- Ý ông là tính mạng con trai tôi chỉ đáng với hai từ nhỏ nhoi...?

- Tôi không... không bao giờ có ý như vậy...! Xin...bà...!

- Không cần nói nữa...! Tôi sẽ thông báo lại việc này cho ông Tiền..! Và ông biết mọi việc sẽ ra sao rồi đấy...!

Dứt lời, Bà Tiền toan đứng dậy nhưng bỗng nhiên có một giọng nói cắt ngang làm bà ngạc nhiên:

- Khoan đã...!

Tất cả mọi người ngược mắt nhìn về phía người vừa lên tiếng. Tấn bước vào với thái độ dứt khoát và cực kì điềm tĩnh. Bà Tiền vội vã đứng dậy bước về phía Tấn rồi đưa hai tay nắm chặt lấy bả vai hắn cùng với thái độ cực kì lo lắng:

- Kim.. Hồ.....! Con...con... không sao chứ...? Con có bị thương ở đâu không...?

- Con không sao...! Mẹ...! Mẹ bình tĩnh nghe con nói này...! Mẹ tuyệt đối không được nói chuyện này cho bố biết...!

- Không được...! Cậu hai Kim Gia...gặp nguy hiểm...! Đâu phải là chuyện nhỏ chứ...?

- Nhưng nếu mẹ làm to chuyện này...! Thì người bên ngoài sẽ đồn đại nhiều chuyện không hay về bệnh viện Kim Tiền...! Lúc đấy giá cổ phiếu Kim Gia sẽ bị ảnh hưởng rồi chưa kể đến tai bố thì chắc chắn nhân viên trong bệnh viện sẽ bị sa thải toàn bộ mất...!

Bà Tiền chăm chú nhìn mặt Tấn rồi ngạc nhiên lên tiếng hỏi:

- Con có đúng là Kim Hồ không vậy...? Nói mẹ nghe xem con có cảm thấy đau ở đâu không?

- Con hoàn toàn bình thường...! Mẹ đừng lo...! Việc lần này mẹ cứ để con toàn quyền giải quyết được không...?

Bà Tiền suy nghĩ một lúc rồi thở dài lên tiếng:

- Thôi được rồi...! Nhưng nếu thấy nguy hiểm tuyệt đối con phải tránh xa ra hiệu không...?

- Vâng thưa mẹ....!

Bà Tiền chậm rãi tiến ra cửa nhưng rồi bà bỗng dừng lại rồi gằn giọng lên tiếng:

- Nếu con trai tôi mà có gặp chuyện tương tự xảy ra một lần nữa...! Viện Trưởng...! Chắc ông biết sẽ ra sao rồi chứ...?

- Dạ... Dạ...! Tuyệt đối sẽ không bao giờ xảy ra nữa đâu ạ...!

- Tôi cũng mong là như vậy....!

Bà Tiền lại bước tiếp tiến ra khỏi căn phòng, lúc này những người trong phòng mới có thể hỏn hên hít thở một cách bình thường. Tấn điềm đạm ngồi xuống chiếc ghế Bà Tiền vừa ngồi rồi nhếch mép lên tiếng:

- Chúng ta tiếp tục cuộc họp được rồi chứ...?

Dương rút rờ cúi đầu tiến về phía Bà Tiền, người đàn bà khẽ nhẹ nhàng mỉm cười rồi điềm đạm nói:

- Con ở với bác bao nhiêu năm rồi mà vẫn còn thái độ như vậy sao...?

- Con... con....!

- Những việc mà Kim Hồ gặp phải...! Bác không trách con...! Cái mà bác muốn biết là tất cả mọi chuyện....!

Lời kết: Càng ngày càng cảm thấy những áp lực vô hình của cuộc sống...!

Liệu lúc nào tôi có thể thành thoi mà có thể đi những nơi tôi chưa khám phá...?

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Đưa Đẩy

Tất cả mọi người đều cảm thấy áp lực trước sự mở lời của Tấn, có vẻ như hẳn cũng hiểu cảm giác của mọi người lúc này nên khẽ mỉm cười nói tiếp:

- Thoải mái đi...! Chuyện hôm qua chỉ là ngoài ý muốn...! Nhưng tôi muốn mọi người cùng tôi giải quyết vụ việc này triệt để...!

Bác sĩ phụ trách khoa thần kinh nhủ mảy khó hiểu rồi khẽ buông lời hỏi:

- Cậu muốn chúng tôi làm gì...?

- Bác sĩ tên gì..?

- Tôi tên Tuấn phụ trách khoa thần kinh...! Cũng chính là người trực tiếp phụ trách chữa trị và chăm sóc cho cậu...!

- Cảm ơn bác sĩ Tuấn...! Tôi muốn mọi người giúp tôi chuyển toàn bộ bệnh nhân đến các bệnh viện khác gần đây cho đến khi cái thứ dơ bẩn ấy bị tiêu diệt...!

Mọi người đưa mắt nhìn nhau rồi bàn luận không dứt, Viện Trưởng trầm tư một lúc rồi khẽ lên tiếng hỏi:

- Theo báo cáo thì cái thứ đấy đã rơi từ khoa Thần Kinh xuống...! Mà Khoa Thần Kinh thì ở tầng 9 vậy có khi nó đã tan xương nát thịt rồi...! Cần gì phải đề phòng một cách khoa trương như vậy...?

- Ông tìm được xác nó chưa..?

- Điều này...!

- Ngay từ lúc nó lao mình ra bên ngoài cửa sổ là tôi cũng vội vã đi xuống dưới sân kiểm tra...! Nhưng kết quả thì ngay cả một dấu chân cũng không có chứ đừng nói là xác...! Vậy có nghĩa là nó vẫn chưa chết và vẫn còn đang ở đâu đó trong bệnh viện này...!

Tất cả mọi người mặt mũi tái xanh lại trước lời xác nhận của Tấn, Viện Trưởng lấy khăn lau chấm mồ hôi trên trán rồi rụt rè gật đầu...:

- Nếu vậy... cứ làm theo lời cậu Kim Hồ nói đi...! Chuyển tất cả bệnh nhân đến các bệnh viện gần nhất...! Trong thời gian này, cho đến khi đuổi được cái thứ đó đi...! Tất cả mọi việc sẽ do cậu Kim Hồ toàn quyền phụ trách...!

Tấn khẽ mỉm cười rồi đứng dậy bước ra khỏi căn phòng, lúc này bác sĩ Tuấn mới đưa mắt nhìn về phía Viện Trưởng hỏi nhỏ:

- Làm thế thật sao thưa Viện Trưởng...? Nếu vậy danh tiếng của bệnh viện sẽ bị tổn hại một cách nặng nề mất...!

Viện Trưởng thở dài rồi điềm đạm lên tiếng:

- Nhưng nếu không làm vậy thì đừng nói là các người...! Ngay cả cái chức Viện Trưởng này tôi cũng không giữ nổi mất...! Cứ để người của Kim Gia phụ trách vụ này đi...! Thành hay bại cũng không liên quan đến chúng ta...!

Nghe xong những lời tường thuật lại của Dương, Bà Tiền nhủ mảy đưa lời:

- Chuyện bệnh viện Kim Tiền có ma hay vụ việc Kim Hồ bị thứ gì đó tấn công thì bác biết từ trước khi đến đây rồi...! Cái bác muốn biết ai là người mớm lời cho Kim Hồ...?

- Dạ...?

- Con cũng nghe thấy những gì mà Kim Hồ nói với bác trong phòng họp rồi chứ...? Tính cách trước giờ của Kim Hồ ra sao con cũng biết mà...? Chưa kể là nó còn đang bị mất trí nhớ nữa...? Liệu một đứa như con trai bác có đủ thông minh để quan tâm đến cổ phiếu hay danh tiếng của Kim Gia không?

Dương nghe vậy cũng gạt dù rồi im lặng suy nghĩ hồi lâu, rồi bỗng chớp đôi mắt lóe sáng như phát hiện ra một điều gì đó:

- Lễ nào là cô ta...?

Lời kết: Vừa trải qua quãng thời gian nhọc nhằn hơn mực...! Nhưng cuối cùng thì mọi chuyện cũng đã qua...! Mong rằng tương lai thì sẽ may mắn hơn nhiều nhiều để cô tâm trạng thoải mái phục vụ mọi người...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Nguồn Gốc Yêu Linh

Cám ơn cậu Kim Hồ...! Nhờ có cậu giúp đỡ nếu không thì hậu quả thế nào tôi cũng không dám nghĩ đến nữa...!

Yến khẽ mỉm cười lên tiếng nhìn Tấn, hần cũng thở hắt hắt rồi lấy tay lau mồ hôi trên trán rồi điềm điềm đáp lời:

- May mà tôi vẫn nhớ mấy lời mà cô dạy...! Nếu không thì chẳng biết phải nói gì luôn...! Mà lần sau đừng có gọi tôi là cậu nữa...! Nghe nó trịnh thượng kiểu gì ấy...!

- Sao có thể chứ...? Cậu là cậu chủ nhà Kim Gia...! Với cả nếu không gọi là cậu thì tôi cũng không biết xưng hô như thế nào cả?

- Cứ gọi tôi là Kim Hồ...! Chúng ta là bạn nên không cần phải phân đẳng cấp như thời phong kiến ngày xưa...!

- Nhưng...!

- Tôi nói sao thì nghe vậy đi...! Cô không nghe lời người của Kim Gia sao...?

- Vâng...! Vậy thì từ giờ tôi sẽ gọi cậu là Anh Hồ vậy...!

Vừa nói, Yến vừa đỏ mặt ngượng ngùng mỉm cười, Tấn dường như không để ý đến cử chỉ lạ thường của cô ta mà chỉ nhẹ nhàng nói tiếp:

- Ừm...! Vậy cũng được...! Mà chuyện tôi nhờ cô tìm hiểu về lai lịch yêu linh sao rồi...?

- Tôi đã tra lại danh sách bệnh nhân của khoa Nội Tiết rồi...! Phát hiện một bệnh nhân trùng khớp với yêu linh mà anh nói đến...! Bệnh nhân tên là Nguyễn Thị Lâu - Tuổi 60 - Chẩn đoán: chưa rõ nguyên nhân chỉ biết là nội tiết có vấn đề...!

- Ai là người đưa bệnh nhân đến...?

- Cách đây khoảng một tuần thì bệnh nhân được một người lạ đưa đến đây và mọi chi phí ăn ở trong một tháng đã được thanh toán trước...?

- Không có chút thông tin gì của người lạ đưa đến à...?

- Chúng tôi đã tra lại camera nhưng không hiểu sao ngày hôm đấy tự nhiên video lại bị nhòe vào đúng thời điểm đấy...! Tôi cũng có gọi qua số điện thoại mà họ để lại nhưng không liên lạc được...! Với cả mọi chi phí đều được trả trước nên... cũng không ai thắc mắc chuyện này lắm...!

- Ừm...! Nói chung hiện tại cũng biết thế đã...! Mà tôi nhờ cô một việc...! Cô liên hệ với tất cả phòng ban chuyển tất cả bệnh nhân rời khỏi bệnh viện trong thời gian sớm nhất...! Và tất cả đều phải mở toàn bộ đèn 24h trên 24h không được bỏ sót bất cứ một nơi nào...!

- Chỉ cần là chỉ thị của Kim Gia thì mọi việc đều dễ giải quyết...! Mà anh làm thế để làm gì...?

Yến ngạc nhiên nhìn Tấn rồi băng quơ hời, hần khẽ nhếch mép đưa bầy tay lên xoa cằm rồi nhìn về phía khoảng không xa xăm:

- Bất quý....!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Cảm Xúc Khó Hiểu

Tấn đưa người xuống chiếc giường rồi từ từ thả lỏng cơ thể, từ đêm hôm qua đến giờ có nhiều chuyện xảy ra làm hắn cứ suy nghĩ không yên. Dường như trong lòng hắn có khúc mắc gì đó vẫn chưa có lời giải, đang từ từ thư giãn tâm trí thì bỗng nhiên có tiếng gõ cửa làm hắn chợt quay về thực tại:

- Mời vào...!

Dương bước vào rồi nhẹ nhàng đưa tờ giấy ra trước mắt Tấn, khuôn mặt cô tỏ rõ thái độ bình thản khi nhìn về phía hắn:

- Mọi thứ cậu yêu cầu...Em đã chuẩn bị đầy đủ...!

- Tốt lắm...! Cảm ơn cô...! Cô đã sắp xếp lại hành lang theo những gì mà tôi nói chứ?

- Sau khi tất cả bệnh nhân rời khỏi khoa nội tiết thì em đã cho người sắp xếp lại theo những gì mà cậu yêu cầu...! Nhưng em có điều này thấy hơi khó hiểu...?

Tấn nhún mày nhìn Dương ngạc nhiên rồi khẽ mỉm cười hỏi:

- Khó hiểu điều gì...?

- Mọi thứ đã chuẩn bị xong xuôi chỉ thiếu mỗi thầy bắt ma...! Em muốn hỏi lại cậu việc đó... trước khi liên hệ với thầy pháp...!

- Không cần đâu...! Việc này tôi sẽ đích thân ra tay....!

- Em thấy việc này không ổn...! Từ trước đến giờ cậu có biết mấy thứ như vậy đâu...! Hay mình cứ nên...!

- Không cần lo lắng quá đâu...! Chỉ là chuyện nhỏ đối với tôi thôi...!

- Em biết cậu muốn lấy le với cô y tá tên Yến...! Nhưng cũng có nhiều cách khác mà...! Đâu cần cứ phải thể hiện anh hùng như vậy....!

- Cô đang nói linh tinh gì thế...? Lấy le cái gì? Anh hùng cái gì...?

- Em biết mình chỉ là người hầu chăm sóc cho cậu...! Không có quyền cảm đoán việc cậu yêu ai hay muốn làm gì...! Nhưng...!

- Cô không cần nói gì nữa cả...! Lúc này tôi đang rất mệt...! Cô đi ra đi...!

Tấn nhắm mắt thờ dài lắc đầu rồi xua tay mời Dương ra khỏi phòng, cô gái cũng im lặng khẽ cúi đầu rồi bước chân ra ngoài hành lang. Lúc này Tấn lại trầm tư suy nghĩ, rốt cuộc hắn đang sống giữa xã hội như thế nào? Sao hắn cảm thấy cuộc sống mới này sao mà rắc rối và khó chịu như vậy?

Dương ngồi xuống dãy ghế chờ ở hành lang, đôi mắt cô bỗng nhiên rung rung mà không hiểu lý do vì sao. Vì Kim Hồ sao...? Có lẽ là vậy... Ngay từ lúc lần đầu gặp nhau vào 12 năm về trước thì cô đã ấn tượng về cậu chủ thứ hai nhà Kim Gia rồi... Một phần vì cậu ta bằng tuổi và là bạn học cũng là bạn thân nhất của cô... Phần còn lại là chỉ có Kim Hồ là người duy nhất quan tâm, bảo vệ cô giữa một xã hội xa lạ...

Có lẽ tình cảm ấy cứ thế nhen nhóm lên rồi lớn dần thành tình yêu lúc nào không biết... Rồi khi chứng kiến Kim Hồ quan tâm đến người con gái khác không phải là cô thì trái tim Dương bỗng nhiên nhói lên một cách khó chịu... Dù ngay từ đầu cô biết tình yêu đây sẽ không bao giờ có kết quả...

Người lạ ới xin giúp tôi mượn bờ vai...! Tựa đầu gác ngả vì mỏi mệt quá...!

Người lạ ới xin giúp tôi mượn nụ hôn...! Mượn rồi tôi trả... Đừng vội vàng quá....!

Tiếng chuông điện thoại làm Dương chợt quay về thực tại, giọng nói quen thuộc ở bên kia làm tinh thần cô minh mẫn và tập trung lại:

- Báo cáo đi....!

Lời kết: Gọi là chút quà an ủi khi Việt Nam thua Đường Tăng ở những phút cuối cùng...!

Ngoài việc đó còn có chút vấn đề về một số người chỉ trích Công Phượng về trận chung kết:

- Thăng CP ham bóng vãi *****...! Sao méo thay nó ra nhĩ....?

- Đức Chinh đâu....? Vào sân đi em...! CP đá vật vờ vãi ra....!

- Thủ và chỉ thủ....! Được pha tấn công thì anh CP lại để mất bóng...! Méo hiểu anh ấy ở trên sân để làm gì...? :)

Và còn nhiều nhận xét đéo biết phải nói gì thêm vì quá bổ láo và mất dạy....!

Mà đéo phải trong trận này đâu...! Ngay sau trận Qatar thì đã có một số thành phần đi phê phán Công Phượng rồi...!

Chắc các bạn đã quên cái cơ hội để có pha sút phạt gỡ hòa ở trận chung kết là nhờ ai rồi nhỉ?)

Và nếu không có Công Phượng thì liệu chúng ta có vượt qua hàng thủ Đường Tăng để có ít cơ hội nguy hiểm vậy không...?

Là một người xem bóng đá chân chính thì nên xem bằng trí não chứ đừng xem bằng sự yêu ghét cá nhân...!

Cám ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này,,,!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Hỏa Long Tiên Sinh

Tiếng gõ cửa phòng Tấn lại một lần nữa vang lên làm hấn thoáng chút ngạc nhiên, Dương bước vào cùng với đó là một cốc nước cam trên tay làm hấn cũng không biết phải nói gì trong lúc này. Đang định lên tiếng phá tan sự im lặng đó thì Dương đã ập úng lên tiếng trước:

- Em... Em xin lỗi...! Em không biết lúc này tại sao mình lại nói ra những lời như vậy nữa...!

- Không có gì đâu...! Chuyện nhỏ thôi mà...! Cô đừng suy nghĩ nhiều quá là được rồi...!

Tấn khẽ mỉm cười nhìn về phía Dương, tâm trạng hấn tự nhiên thấy thoải mái hơn một chút trước những gì vừa xảy ra lúc này. Rồi hấn tiến về phía Dương rồi nhìn về phía cốc nước cam:

- Cái này là... cho tôi sao...?

- Vâng...! Cậu uống đi...! Uống xong rồi nghỉ ngơi...! Phải có sức khỏe thì tối nay mới bắt cái thứ đấy được chứ...!

Tấn khẽ mỉm cười cầm lấy cốc nước cam từ tay Dương rồi đưa lên miệng uống một hơi rồi mỉm cười thật lớn nhìn cô. Dương cũng mỉm cười lại rồi nhẹ nhàng lên tiếng:

- Cậu nghỉ ngơi một chút đi...! Khi nào gần đến giờ thì em sẽ gọi cậu dậy...! Thôi em xin phép...!

Dương nhẹ nhàng bước ra khỏi phòng rồi đóng cánh cửa lại, Tấn cũng thờ dãi nhìn bóng cô đi khuất, cảm giác của hấn lúc này thấy thoải mái hơn được một chút, ít ra cũng có một chuyện không làm hấn vướng bận nữa, mà tại sao hấn lại thấy vương bận cơ chứ...? Câu hỏi đầy cứ xoay quanh đầu hấn cho đến khi hai mi mắt hấn nhắm lại rồi từ từ chìm vào giấc ngủ.

Dương từ bên ngoài phòng nhìn vào bên trong cửa sổ, khi chắc chắn người trong phòng chìm vào giấc ngủ thì cô mới lấy điện thoại ra gọi cho một ai đó:

- Thưa bác....! Cậu hai đã ngủ rồi ạ....!

- Con làm tốt lắm...! Đến lúc nó tỉnh dậy thì cuối cùng mọi việc cũng đã giải quyết ổn thỏa rồi...! Mà con đã liên hệ với người mà bác nói chưa...?

- Dạ....! Con đã gọi điện cho họ nhưng không liên lạc được...! Con cũng đã cho người đến địa chỉ số 1 Đông Tác nhưng thấy khóa cửa ngoài...! Nên...!

- Việc tìm thầy để Bác lo liệu...! Trong thời điểm này thì con cứ để ý Kim Hồ là được rồi...!

- Vâng ạ...!

Chiếc camry đỏ từ từ tiến vào bên trong sân bệnh viện, gã bảo vệ lò dò tiến lại rồi lấy tay ra hiệu mở cửa kính xuống:

- Phiền anh để ô tô ra bên ngoài...! Bệnh viện không cho để xe của khách vào...!

- Này....! Anh có biết xe này của ai không hả...? Có biết người ngồi ghế sau quan trọng thế nào không hả...?

- Trừ nhân viên của bệnh viện và người của Kim Gia thì tất cả những xe khác đều để bên ngoài hết...! Mong anh thông cảm...!

- Ngóay lô tai mà nghe cho rõ đây...! Chúng tôi là người được Bà Tiên mời đến...! Người ngồi trong xe chính là thiên hạ đệ nhất khủ tà diệt ma của nước Việt Nam này - ngài Hỏa Long Tiên Sinh...! Còn không mau tránh đường...!

Lời kết: Theo khoản 2, Điều 9 trong Nghị định 54 của Luật Điện ảnh, tất cả nội dung thể hiện sự dung thứ với tệ nạn xã hội, gây cảm giác hoảng loạn, mê muội trước các lực lượng siêu nhiên, ma quái đều bị cấm trong hoạt động điện ảnh.

Đây chính là lý do vì sao phim điện ảnh kinh dị Việt Nam không bao giờ có ma...!

Trừ một số phim liên doanh cùng với nước ngoài ví dụ như: Mùoi (Hàn Quốc)

Cũng như thể hiện rõ cái kết của những bộ truyện tôi viết mãi mãi chỉ ở trên giấy mà thôi..! :))

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Chuyên Gia Bắt Ma

- Hòa Long Tiên Sinh...?

Gã bảo vệ nghe thấy bốn chữ này cảm giác như sét đánh ngang tai liền vội vã dẫn đường vào khu để xe VIP. Khi chiếc xe dừng lại, cánh cửa ghế sau từ từ mở ra, một dáng người hơi mập mạp trong bộ đồ đường sinh trắng cùng với khuôn mặt có tướng hình hơi kì dị.

Ông ta đeo cặp kính râm tròn tròn, môi trẻ xuống cộng thêm cặp ria nhọn hoắt nhìn hình hài chẳng khác gì con cá trê. Tên lái xe cũng vội vã bước ra rồi mở ô che cho ông ta, bên cánh cửa kia bước xuống là một cô gái trẻ khoảng 18 tuổi sau lưng đeo một chiếc hộp gỗ, cô ta từ từ tiến lại gần phía sau ông thầy rồi nhỏ nhẹ đáp:

- Thưa thầy...! Chính là nơi này... Bệnh viện Kim Tiền...!

- Ừm...! Nặng nề...! Nặng nề lắm...!

- Là sao ạ... Thưa Thầy...?

Ông thầy vuốt nhẹ bộ râu cá trê rồi từ tốn tiến về phía sân, đầu ông ta từ từ ngước lên cao nhìn về phía bệnh viện rồi điềm đạm nói:

- Mây đen tụ trên cao...! Chứng tỏ là nơi này có oán linh...!

Tên lái xe và cô gái nhíu mặt nhìn lên trời rồi nhăn mặt ngạc nhiên lên tiếng hỏi:

- Bọn con có thấy gì đâu thầy...?

- Nếu để các người thấy... thì cần gì ta làm thầy...!

Dứt lời ông thầy trẻ môi một cái rồi tiến thật nhanh về phía cửa chính của bệnh viện, đứng trước sảnh là Viện Trưởng cùng với vài bác sĩ cộm cán đã đứng chờ từ khá lâu. Khi nhìn thấy ba người lạ mặt xuất hiện, biết ngay là khách được bà Kim Tiền mời đến lên Viện Trưởng vội vã tiến lại gần đáp lời:

- Các vị đây là....?

Tên lái xe thấy vậy lại một lần nữa căng mặt lên giới thiệu lại:

- Vị mặc áo trắng đây chính là Hòa Long Tiên Sinh Thiên Hạ Đệ Nhất khừ tà diệt ma vạn người có một, không những thế ngài còn là cháu mấy đời không ai nhớ của Ngọa Long Tiên Sinh Gia Cát Lượng...! Trong giới đạo gia không ai mà không biết tên: Gia Cát Lợi...!

Viện Trưởng cười lớn vỗ tay:

- Hay... tên hay...! Gia Cát Lợi...! Lợi trong từ tạo lợi ích cho nhân dân...! Thật là cao cả...! Cao cả...! Thầy đúng là mang dòng máu thần nhân...!

- Quá lời rồi...! Quá lời rồi...! Trước giờ bản đạo vốn lấy việc nhân nghĩa làm đầu...! Miễn nhân dân đều có lợi đây là việc đáng mừng...! Đáng mừng...!

Ông thầy đưa hai tay ra chấp lại rồi khẽ cúi đầu đáp lại, rồi ông từ tốn lên tiếng hỏi:

- Chẳng hay yêu tà đấy xuất hiện ở phòng nào...?

- Xin thầy theo chúng tôi vào xem lại camera rồi từ từ bàn cách đối phó...!

- Xin được miễn cho...! Trước giờ bản đạo gặp tà khừ tà, gặp ma diệt ma...! Chưa bao giờ phải dùng đến bốn chữ: bàn cách đối phó...!

- Đúng là thần nhân đạo sĩ...! Thật quả khiến tôi đây thực sự nể phục...! Vậy xin mời các vị lên tầng 7 khoa nội tiết...! Mọi thứ đã chuẩn bị đầy đủ trên đây...!

- Bần đạo xin phép...!

Ba người liền từ tốn bước về phía thang máy rồi tiến vào bên trong, chỉ còn lại Viện Trưởng và mấy bác sĩ vẫn đang mím môi gật đầu:

- Thật đúng là cao nhân....!

Lúc này bên trong thang máy, Ông thầy khẽ nhếch mép mỉm cười rồi lắc đầu thì thầm:

- Lợi trong từ lợi ích...! Cũng đúng...!

- Thừa thầy...! Trước giờ thầy chỉ xem phong thủy là chính...! Lần này là bất ma...! Liệu....!

Tên lái xe thoáng đôi chút lo lắng rồi rụt rè lên tiếng hỏi, ông thầy nghe vậy chỉ im lặng hồi lâu rồi từ tốn nói:

- Làm việc cho Kim Gia...! Là cơ hội ngàn năm có một...! Nếu thành công thì nửa đời sau này khỏi phải lo nghĩ gì nữa...! Người có hiểu đạo lý đây không...?

- Vậy là thầy đã lo chu toàn từ A đến Z rồi phải không ạ...?

- Ngươi cứ im lặng mà xem ta thể hiện...!

Lời kết: Tôi định làm một serie thảo luận tâm linh bằng cách live stream trực tiếp....!

Thảo luận tâm linh mỗi kì sẽ làm về một chủ đề khác nhau như: Đuông kí sinh, Thuồng luồng v.v

Mong sẽ nhận được sự ủng hộ của mọi người...!

Cám ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Bắt Ma

Thang máy từ từ mở ra, Hòa Long tiên sinh cùng hai đệ tử bước vào dãy hành lang rồi dừng lại, khuôn mặt ông thầy nhú lại như có vẻ ngạc nhiên:

- Sao tối đen như mực thế này...? Tối thế này thì bắt ma kiểu gì...?

- Để con thử tìm công tắc điện ở quanh đây xem...!

Dứt lời, tên lái xe lấy điện thoại ra rồi bật chế độ đèn pin soi mọi thứ xung quanh để tìm chỗ bật điện. Hắn tiến tới chỗ công tắc rồi thử bật nhưng mọi thứ vẫn chìm trong một màu đen kịt:

- Hình như tầng này bị ngắt điện rồi thầy ạ...! Để con xuống bảo họ bật điện cho mình...!

- Không cần đâu...! Ta cảm thấy có điều không ổn...! Hai người mau lập đàn luôn đi...!

Nghe ông thầy nói vậy, cô gái liền bỏ hộp gỗ trên vai xuống rồi mở hộp lấy ra một mảnh vải lớn hình âm dương trải giữa nền hành lang. Rồi cô ta lấy ra bốn chiếc nến cắm xuống bốn góc vải và châm nến.

Lúc này, ánh sáng từ bốn cây nến tỏa ra làm ba người nhìn thấy mọi thứ xung quanh rõ hơn. Ở hai bên hành lang được che kín bằng những tấm vải đen làm khung cảnh trước mặt có phần quỷ dị, bỗng nhiên cô gái nhếch nhếch mũi lên rồi nhăn mặt nhăn nhó khó hiểu:

- Hình như có mùi gì đó kì kì thì phải....!

- Ngươi ngửi thấy mùi gì...?

Hòa Long tiên sinh nhìn về phía cô gái với thái độ ngạc nhiên, cô gái cũng chỉ biết lắc đầu với biểu cảm nhăn mặt:

- Con cũng không rõ nữa...! Hình như là mùi hơi thum thum xen lẫn là mùi tanh tanh thì phải...!

- Để ta thi triển pháp nhãn xem sao...!

Nói rồi, Hỏa Long tiên sinh đưa một tấm bùa vàng ra trước mặt dùng lửa đốt cháy và phe phẩy, rồi ông lẩm nhẩm gì đó và đưa hai ngón tay lên sát mắt. Sau khi khai nhãn xong, ông thầy đưa mắt chăm chú nhìn về phía trước nhưng ngoài hành lang heo hút tầm tối ra thì tuyệt nhiên không thấy gì bất thường cả.

Rồi ông thầy cầm thanh kiếm gỗ từ từ bước từng bước về phía trước, thanh kiếm vẫn chìa ra một cách thủ thế. Hai tên đệ tử không dám manh động, chỉ đứng im lặng lẽ quan sát Hỏa Long tiên sinh làm việc.

Bỗng nhiên một cơn gió lạnh bất ngờ thổi đến làm tắt cả bốn ngọn nến trên tấm vải, hai tên đệ tử hốt hoảng đưa tay ra lần mò xung quanh tìm điểm tựa, rồi tên lái xe bỗng sực nhớ ra lên tiếng trấn tĩnh:

- Đừng hoảng loạn, để tôi bật đèn pin lên...!

Hắn vội vã lấy trong người ra chiếc điện thoại rồi bật chế độ đèn pin soi về phía trước, Hỏa Long tiên sinh vẫn đứng thủ thế khiến cho tinh thần của hai tên đệ tử dần dần ổn định lại. Nhưng hình như có điều gì đó không ổn, cơ thể của ông thầy càng lúc càng rung lên liên hồi rồi bất ngờ ngã nhào về phía sau.

Một cảnh tượng kinh hoàng hiện ra trước mặt hai tên đệ tử, trước ngực của Hỏa Long Tiên Sinh chỉ còn lại cái cột sống và vài chiếc xương sườn gãy lả tả. Và ở giữa hành lang, một bà lão rách rưới đang ngồi nhai nhồm nhoàm nội tạng rướm máu từ cơ thể của ông thầy.

Lời kết: Mọi người lo tết như thế nào rồi...?

Có ai giàu giàu thì lợi quả cho tác giả tí đi...! :v Không thì ủng hộ quán bún đậu mắm tôm cũng được...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Cử Tử Nhất Sinh

Hai tên đệ tử mặt tái mét không nói lên lời, hai chân họ như rụng rời chỉ biết run rẩy chơi với cổ lù lại càng xa càng tốt. Rồi cô gái mím chặt môi thu hết can đảm rồi quay sang thì thầm với gã lái xe:

- Nhẹ nhàng thôi...! Đừng gây ra tiếng động...! Tiến tới chỗ thang máy...!

Tên lái xe sợ đến toát mồ hôi nghe cô gái nói vậy chỉ biết gật đầu lia lịa rồi làm theo, hai người từ từ lùi về phía sau một cách chậm rãi nhưng bỗng nhiên một tiếng động mạnh vang lên làm cả hai một giật nảy mình.

Chiếc điện thoại của tên lái xe rơi xuống nền hành lang làm mọi thứ xung quanh lại quay trở về một màu đen kịt, không gian bỗng trở lên tĩnh mịch một cách rợn rợn không còn tiếng nhồm nhoàm nhai ngấu nghiến mà thay vào đó là tiếng hai hàm răng chạm mạnh vào nhau:

- Cạp... Cạp.... Cạp....!

- Chết tiệt...!

Hai tên đệ tử quay đầu lấy hết sức bình sinh chạy thật nhanh về phía thang máy, lúc này trong đầu hai người họ không còn nghĩ ngợi gì nhiều nữa chỉ mong muốn thoát khỏi nơi này càng nhanh càng tốt.

Cô gái liên tục ấn nút với khuôn mặt vô cùng hoảng sợ và miệng thì lắp bắp nói không thành câu:

- Nhanh lên...! Nhanh lên nào...!

- Cứu...! Cứu tôi với...! Không...! Không...!

Tiếng hét của tên lái xe từ hoảng sợ xen lẫn là sự bất lực rồi cuối cùng là cảm giác đau đớn đến tột độ cho đến khi âm thanh đó dần dần nhỏ đi. Cô gái lao vội vào thang máy rồi ấn nút đóng lại, đúng lúc thang máy sắp đóng sập lại thì một tiếng động lại vang lên ở cửa thang máy làm cô giật thót mình.

Một bàn tay gớm ghiếc từ sau khe cửa hiện ra muốn tóm lấy cô nhưng bỗng nhiên có điều gì đó khiến nó rụt lại. Cánh cửa thang máy lúc này mới khép hẳn lại rồi từ từ di chuyển xuống tầng một cùng với những ký ức kinh hoàng của cô gái trẻ may mắn thoát chết.

Viện trưởng lúc này mặt cắt không còn một giọt máu, ông vừa xem trực tiếp những gì đã xảy ra tại hành lang khoa nội tiết qua màn hình tại phòng bảo vệ. Đang lo lắng suy nghĩ không biết nên giải quyết rắc rối này thế nào thì bỗng nhiên đèn điện xung quanh tắt phụt, tay bảo vệ tái mặt quay sang nhìn Viện Trưởng với thái độ hốt hoảng:

- Mất điện toàn bệnh viện rồi thưa Viện Trưởng...!

Lời kết: Li xì tét hơi muộn nhưng đầu sao có còn hơn không...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Người Lạ

Tất cả mọi người đều chạy ra khỏi bệnh viện, Viện Trưởng lắc đầu rồi thở dài suy sụp:

- Kiểu này khả năng giải thể là chắc chắn rồi...! Mà tất cả mọi người đã ra khỏi bệnh viện hết chưa...?

Tay bảo vệ suy nghĩ một lúc rồi hốt hoảng lên tiếng:

- Thôi chết rồi...! Hình như cậu Kim Hổ và cô gì đó chăm sóc cho cậu ta vẫn còn ở khoa Thần Kinh...!

- Cái gì...? Tại sao cậu ta lại vẫn ở đây chứ...? Tại sao...?

Viện Trưởng nắm chặt hai bả vai của tay bảo vệ rồi lắc liên hồi, mọi người thấy vậy liền tiến tới can ngăn tách hai người ra. Khuôn mặt ông Viện Trưởng đỏ dần hần đi, miệng ông lắp bắp điều gì đó không rõ tiếng:

- Thôi xong rồi...! Hết rồi...! Hết thật rồi...!

- Chưa hết được đâu...!

Một giọng nói lạnh lùng từ đằng sau vang lên làm mọi người đều cảm thấy bất ngờ, trước mặt họ là một thanh niên tuấn tú khoảng hơn 20 tuổi đang nở nụ cười lạnh nhạt rồi từ tốn tiến vào bên trong bệnh viện. Bên tai họ vẫn còn văng vẳng tiếng nói của gã thanh niên trẻ:

- Mọi chuyện còn nại cứ để tôi lo liệu...!

Đèn điện xung quanh bỗng nhiên phụt tắt làm Dương cảm thấy có điều gì đó bất ổn, cô lấy điện thoại và gọi cho bên phòng trực tầng một để xem tình hình thế nào. Nhưng không thấy có ai trả lời. Điều đó làm sự lo lắng của Dương càng lúc càng tăng lên.

Rồi Dương bật chế độ đèn pin và bước vào bên trong phòng Kim Hổ, Kim Hổ vẫn nằm ngủ một cách ngon lành làm sự lo lắng trong cô đỡ hơn một chút. Bỗng nhiên Dương cảm thấy có điều gì đó không ổn, bên ngoài hành lang hình như có tiếng của cái gì đó đang chuyển động.

Càng ngày tiếng động đó càng rõ ràng hơn kèm theo đó là tiếng kêu khiến khuôn mặt Dương tái đại đi:

- Cạp... Cạp... Cạp...!

Dương thừa hiểu những tiếng động lạ ngoài hành lang đó là cái gì, cô vội vã chạy tới cánh cửa và khóa chốt lại. Bỗng nhiên tất cả mọi thứ rơi vào tĩnh lặng, không còn bất cứ một tiếng động nào nữa.

Dương từ từ lùi lại phía sau rồi lấy điện thoại ra gọi cho ai đó nhưng bỗng nhiên một tiếng động mạnh làm cô giật thót lên. Cánh cửa bị bật tung ra rồi đổ sập xuống, hình dạng người đàn bà bò lồm chồm từ từ từng bước tiến vào căn phòng cùng với hàm răng đầy máu đập lộp cộp vào nhau tạo thành tiếng kêu vô cùng kì dị:

- Cạp... Cạp... Cạp...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Tẩu Vi Thượng Sách

Khuôn mặt Dương tái dại không nói nên lời, hai chân cô bủn rủn đến mức muốn lúi về sau nhưng giờ đây cô không còn làm chủ được bản thân mình nữa. Nhưng nghĩ đến người mình yêu vẫn còn nằm trên giường bệnh nên cô vội vàng ôm chặt lấy ngực Kim Hồ rồi lấy hết sức bình sinh kéo Kim Hồ xuống giường.

Hai bờ môi của Dương mím chặt lại, hơi thở nặng nề vì sức nặng từ cơ thể của Kim Hồ nhưng tất cả cũng chỉ là vô nghĩa khi thứ trước mặt cô đang nhe hàm răng xin máu hãm hệ nhìn về phía cô:

- Cạp... cạp... cạp....!

- Không...!

- Bang....!

Dương kêu lên một tiếng rồi nhắm chặt mắt lại lấy lưng mình che cho cơ thể Kim Hồ, một giây hai giây ba giây trôi qua Dương chờ đợi con quái vật xâu xé cơ thể mình nhưng tất cả chỉ là sự yên lặng tĩnh mịch rồi bỗng nhiên một giọng nói quen thuộc vang lên như cắt ngang tâm trí cô:

- Có chuyện gì xảy ra vậy...?

Dương mở to đôi mắt rồi ngược nhìn lên, Tấn đang nhìn cô một cách đăm chiêu cùng thái độ hoài nghi rồi hắn lấy tay giữ chặt lấy eo cô đưa cơ thể Dương về phía sau lưng hắn:

- Có gì nói sau đi...! Để tôi xử lý con quỷ nhập tràng này trước đã...!

Con quỷ nhập tràng bị ăn một đập của Tấn đang từ từ vặn vẹo bò dậy rồi nghiêng răng nhìn về phía hắn kêu lớn:

- Cạp... Cạp... Cạp...!

- Nghe tôi nói này...! Tôi sẽ đánh lạc hướng nó...! Lúc đấy... cô hãy chạy xuống tầng một ngay...!

- Không được...! Sao em có thể bỏ lại cậu...!

- Tôi chưa nói hết...! Hãy tìm cho tôi một vị cao tăng đến đây...! Nếu cô không nghe tôi thì cả hai ta chỉ có con đường chết thôi...!

- Grào....!

- Chạy....!

Tấn hô thật lớn rồi lao đến đưa hai tay giữ chặt lấy hai cổ tay của con quỷ nhập tràng, cổ con quỷ vuron tới hàm răng nó há to toan cắn vào mặt của Tấn nhưng hắn đã nhanh trí lấy đầu gối thúc thẳng vào bụng con quỷ rồi giữ chặt nó xuống nền gạch.

Dương do dự không biết phải làm sao nữa. Tấn mặt đỏ như gấc nghiêng răng nhìn về phía cô hét thật lớn:

- Chạy...! Chạy mau đi...!

Dương thở một hơi thật lớn rồi quyết định chạy xộc ra khỏi phòng, đợi khoảng 2,3 phút sau khi Dương đi khỏi thì Tấn mới bật người lùi về phía sau rồi nắm chặt hai cổ tay đang ê ẩm, miệng thở hổn hển:

- Chết tiệt...! Làm cổ tay ông mày đau ê ẩm...!

- Cạp... Cạp....Cạp....!

Tấn đưa tay bắt quyết rồi lẩm nhẩm thần chú lấy hai đầu ngón trỏ điểm lên mắt, đôi mắt hắn bỗng nhiên sáng rực lên như hai ngôi sao giữa màn đêm tĩnh lặng. Hắn khẽ nhếch mép nhìn về phía con quỷ rồi lấy đà chạy thật nhanh ra khỏi cửa:

- Muốn cạp tao sao...? Đuổi được tao rồi nói chuyện tiếp đi...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Hắc Y Tâm

Trong màn đêm tĩnh lặng, vẫn có một người đang chậm rãi bước đi, dường như bóng tối không thể cản được đôi chân của hắn lúc này hoặc có vẻ như hắn là kẻ không biết sợ đến mức bình thường.

- Ta biết ngay là người dỏm trò mà...! Hắc Y Tâm...!

- Vẫn là người... đạo sĩ Mao Sơn...?

Giọng nói nữ giới vang lên trong không gian tĩnh lặng càng làm cho mọi thứ lúc này thêm phần bí ẩn, gã đạo sĩ rút từ sau lưng ra một thanh đoản kiếm màu xanh rồi chìa thẳng về phía trước:

- Phản đồ Mao Sơn...! Hôm nay ta nhất định phải thanh lý môn hộ...!

- Dựa vào người...?

- Phá Hồn Kiếm Pháp...!

Gã đạo sĩ trẻ phi thân lao đến chém ngang về phía trước, một luồng khí lạnh như chẻ đôi khoảng không trước mặt, hai ánh lửa xanh lè từ phía trước bỗng nhiên phát sáng hiện rõ quang cảnh rừng rậm trước mắt.

Hai hình nhân một nam một nữ làm bằng giấy nhoe nhệ cười một cách hết sức kì dị làm cảnh quan trước mắt thêm phần yêu tà. Gã đạo sĩ không hề e ngại lấy trong vạt áo hai đạo bùa vàng tung về phía trước rồi lẩm nhẩm đọc chú.

Hai đạo bùa bay thẳng về phía hai hình nhân rồi bốc cháy dữ dội. Gã đạo sĩ chăm chú nhìn mọi thứ xung quanh cố gắng tìm xem Hắc Y Tâm ở đâu, nhưng tất cả chỉ là làn khói đang tỏa ra từ hai con hình nhân đang bốc cháy.

- Xao Jin...! Người nghĩ mình giỏi sao...? Nhưng ta mới là người thắng cuộc sau cùng...!

- Hắc Y Tâm...! Có giỏi thì ra mặt đi...!

- Ha Ha Ha...! Có lẽ giờ này nhị thiếu gia họ Kim cũng đã bán muối rồi...! Hẹn gặp lại...! Xao Jin...!

Gã đạo sĩ như hiểu ra điều gì đấy rồi hắn đưa một đạo bùa xanh ra phía trước lấy tay bắt quyết lẩm nhẩm đọc chú:

- Điểm tâm truy tung - dẫn mạo tà linh...!

Đạo bùa xanh bỗng từ hai ngón tay của Xao Jin bay vút về phía trước, gã đạo sĩ cũng vội vàng chạy theo một cách khẩn trương cùng với thái độ lo lắng:

- Mong là vẫn còn kịp...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Trong Hiểm Có Phúc

Tiếng chân người vẫn vang lên một cách vội vã trong bóng đêm, ngay phía sau đó là những tiếng lộp cộp kì dị như rượt đuổi một ai đó. Tấn cố gắng phi người lao đi nhanh nhất một cách có thể nhưng vẫn không thể cắt đuôi được cái thứ đang ở ngay phía sau mình.

Rồi Tấn bỗng dừng lại trước một hành lang tăm tối, đôi mắt hắn như không thể tin những gì đang hiện hữu trước mặt. Tiếng cạp cạp vang lên ngay đằng sau như báo hiệu rằng nguy hiểm sắp xảy ra đối với hắn, nhưng hắn lúc này không quan tâm nữa, đôi mắt hắn bốc hỏa đầy phần nộ nhìn về phía con quỷ nhập tràng:

- Chính mày đã giết họ sao...?

- Cạp... cạp... cạp...!

Con quỷ nhập tràng đánh mạnh hai hàm răng vào nhau như hàm ý khiêu khích xác nhận hoặc đơn giản là nó chỉ biết phát ra những tiếng động như vậy. Tấn mím chặt môi lại rồi hít thở một hơi thật sâu đưa hai tay ra thủ thế.

Tức giận là một chuyện, nhưng có đối phó được với con quỷ trước mặt hay không thì lại là chuyện khác. Hàn linh kiếm không có, đinh bạc cũng không, ngay đến một lá bùa chú cũng không có trong người thì lấy gì để trừ ma diệt quỷ đây?

Suy tính lợi hại, Tấn chậm chậm lùi lại về phía sau toan tùy cơ ứng biến nhưng con quỷ nhập tràng thì lại không nghĩ cho hần, nó bất ngờ lao đến vồ lấy thân thể của hần toan xé xác hần ra.

Cơ thể Tấn ngã bổ ngửa xuống nền gạch, hai tay hần nắm chặt lấy cổ tay con quỷ nhập tràng cố gắng lấy hết sức gồng mình không cho con quỷ áp sát người hần. Nhưng cơ thể mới của hần lúc này quá yếu, một phần do chạy từ nãy đến giờ, phần còn lại do tác dụng của thuốc ngủ.

Tấn dần dần cảm thấy đầu óc mình choáng váng như sắp kiệt sức đến nơi rồi, đúng lúc tuyệt vọng nhất thì một đạo bùa vàng bay lơ lửng trước mặt hần. Như cá vớ được nước, không chút suy nghĩ, Tấn thả tay mình ra khỏi cổ tay con quỷ rồi điểm chú cực nhanh dán chặt lá bùa vào giữa trán con quỷ nhập tràng.

- Bụp...!

Cơ thể con quỷ ngã mạnh về phía sau rồi lộn mấy vòng trên không trung rơi rụng như trái mít xuống nền gạch, Tấn lúc này mới thở hắt hắt rồi nhanh trí lấy lại tinh thần. Lúc này hần mới chú ý quan sát xem đạo bùa vừa rồi từ đâu mà ra, hần tiến lại gần xác chết của một người đàn ông mặc áo đường sinh màu trắng rồi chấp tay khấn vái.

- Nếu có linh thiêng... xin phù hộ cho ta trừ tà giải oán...!

Dứt lời, Tấn cầm lấy thanh kiếm gỗ và vài lá bùa vàng gần đấy rồi quay người tiến về phía con quỷ nhập tràng.

- Tao có đủ đồ nghề rồi...! Giờ nợ cũ lời mới tính luôn một thể đi...!

Lời kết: Có nhiều người hỏi vì sao không nói thẳng tên yêu linh là quỷ nhập tràng ngay từ đầu!

Về điều này thì tôi muốn đọc giả tự suy luận sau khi đọc truyện rồi phân tích những tình tiết trong truyện từ việc chiếc đĩa bị nứt, đến việc yêu linh ăn chuột rồi việc sợ ánh sáng v.v rồi từ đây tự tìm hiểu nguồn gốc rốt cuộc yêu linh này là gì!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Đối Mặt

Con quỷ nhập tràng choáng váng lắc đầu nhưng sau đó nó tập trung nhìn về phía Tấn rồi kêu lớn lên đầy phẫn nộ, hần lúc này cuốn chặt mấy lá bùa xung quanh lưỡi kiếm rồi đưa kiếm gỗ thẳng ngang về phía con quỷ ra hiệu:

- Có giỏi thì đến đây...!

Ngay lập tức, con quỷ nhập tràng chớp mắt lao đến trước mặt Tấn, hần lách người qua một bên rồi chém xoẹt một phát ngang bụng con quái vật. Một ánh sáng lóe lên trong màn đêm tĩnh lặng, thanh kiếm gỗ bốc cháy dữ dội rồi dần dần hóa thành cát bụi tan biến trước mặt Tấn.

Tấn quay người loại nhìn về phía con quỷ nhập tràng, một vết chém sâu ngay giữa bụng nó làm lộ ra thông lòng nội tạng. Con quỷ điên tiết rống lên đau đớn từng hồi, nó nhìn về phía Tấn đầy căm phẫn rồi lại một lần nữa phi người lao đến bất chấp nội tạng đang ào ạt rơi ra từ ổ bụng của nó.

Tấn lúc này đã hết bài, hần cảm nhận rõ nguồn sát khí chết chóc đang bao trùm lấy mình. Nên làm thế nào đây? Tất nhiên 36 kế chạy là thượng sách rồi? Nhưng dòng máu nóng kích thích thân thể hần khi không cho rằng là vậy.

Đôi bàn tay hần nắm chặt lại, đôi chân hần chạy đến phía trước gồng mình sẵn sàng đương đầu với nguy hiểm trước mặt.

- Phá Hồn Kiếm Pháp....!

Từ trong miệng con quỷ nhập tràng, một thanh đoản kiếm màu xanh bỗng nhiên hiện ra. Cơ thể con quỷ nổ tung giữa không trung làm khuôn mặt Tấn đơ ra vì bất ngờ. Trong màn đêm tĩnh lặng, hình dáng một thanh niên tuấn tú dần dần hiện ra ở phía cuối hành lang.

Anh ta không thèm chú ý đến Tấn, mà đi thẳng về phía sau nhặt lấy thanh đoản kiếm màu xanh lên, giọng nói nhẹ nhàng cùng với đó là một tiếng thở dài:

- Vẫn may nà còn kịp...!

- Cậu là ai...?

Tấn nghiêm nghị mặt nhìn về phía tay thanh niên lạ mặt, gã thanh niên đưa mắt nhìn về phía Tấn rồi khẽ mỉm cười băng quơ đáp lại:

- Không cần cảm ơn đâu...! Thấy chết không cứu không phải việc nam của chánh phái Mao Sơn...!

- Cậu là đạo sĩ Mao Son...?

- Đi không đòi danh về không đòi đạo...! Ờ...! Mà sao anh có thể nhìn thấy tôi...? Rõ ràng nà tối đen như mực mà...?

Gã đạo sĩ ngạc nhiên tròn mắt nhìn về phía Tấn, Tấn im lặng một lúc rồi thở dài trả lời:

- Chuyện đấy bỏ qua đi...! Dù sao cũng cảm ơn đạo trưởng vì đã ra tay tương trợ...! Nếu không có đạo trưởng thì có khi tôi đã mất mạng dưới tay con quỷ nhập tràng này rồi...!

- Quỷ nhập tràng? Việt Lam gọi táng thi nà quỷ nhập tràng sao...?

- Mỗi nước mỗi tên nhìn chung vẫn chỉ là một loại...! Quỷ nhập tràng vốn dĩ là thân xác người chết bị những oán hồn hợp thân còn vương vấn bụi trần nhập vào...! Những oán hồn này sinh thời còn nhiều tâm nguyên chưa hoàn thành nên khi trở thành quỷ nhập tràng sẽ thêm ăn một cách điên cuồng...!

- Có vẻ như nhị thiếu gia nhà họ Kim cũng am hiểu về thế giới của chúng tôi...! Vậy chắc anh cũng biết đây không phải nà một con táng thi bình thường phải không?

Tấn suy nghĩ hồi lâu trước câu hỏi của tay đạo sĩ rồi dăm chiêu đáp lại:

- Quỷ nhập tràng bò bằng hai tay hai chân lần đầu tiên tôi mới nhìn thấy...! Có hai khả năng xảy ra...! Một là do âm dương giới có vấn đề...! Hai là có kẻ phía sau tạo ra con quỷ này...!

Gã đạo sĩ mỉm cười đứng dậy rồi dắt thanh đoản kiếm vào sau lưng, gã ta dần dần bước về phía cuối hành lang rồi tan biến trong màn đêm tĩnh lặng chỉ còn giọng nói thì vẫn văng vẳng đâu đây:

- Chuyện hôm nay mới chỉ nà khởi đầu thôi...! Có duyên ắt gặp lại...!

Lúc này chỉ còn Tấn đứng giữa hành lang cùng với những thắc mắc chưa giải đáp:

- Rốt cuộc tất cả toàn bộ câu chuyện này là sao...?

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Cảm Xúc Lạ

Oh đêm sân trước mặt bệnh viện Kim Tiền.

Tất cả mọi người đều mang cùng một bộ mặt cực kì u ám, những vị bác sĩ nhìn nhau ái ngại không nói nên lời, mấy tay bảo vệ thì lắc đầu ngao ngán trong khi đó thì Viện Trưởng nhìn về phía bệnh viện như người mất hồn, miệng không ngừng lẩm bầm:

- Hết rồi...! Hết thật rồi...!

Bỗng nhiên từ đằng sau, một chiếc phantom màu đen phóng tới một cách vội vã. Bước xuống xe là một cô gái trẻ đang kéo tay một vị hòa thượng, miệng không ngừng thúc giục:

- Nhanh lên thầy...! Cứu người hơn cứu hỏa không lẽ mà được đâu...!

- Ấy... ầy... Xin nữ thí chủ hãy bỏ tay ra...! Mô Phật...! Thiện Tai...! Thiện Tai....!

- Cứu một mạng người hơn xây bảy tháp phù đồ...! Thầy mà cứ từ tốn thế này thì biết bao giờ mới xây xong...?

- A di đà Phật...! Bàn tăng đã nói là bàn tăng chỉ biết giảng kinh chứ nào có biết bắt ma....! Thí chủ tìm nhầm người rồi...!

Vị hòa thượng chấp hai tay nghiêm nghị lên tiếng giải thích, cô gái trẻ nhăn mặt cố gằn lên từng chữ:

- Không cần thầy phải bắt ma...! Chỉ cần thầy là cao tăng và đi theo con là được rồi...! Con đã giải thích mấy lần rồi mà...?

- A di đà Phật...! Thí chủ đừng nên cố chấp...! Người xuất gia không biết nói dối...! Bàn tăng thực sự không biết bắt ma...!

- Trời ơi...! Tôi điên mất thôi...!

- Không cần nữa đâu...!

Một giọng nói vang lên cắt ngang cuộc đối thoại của cô gái và vị hòa thượng. Cô gái quay mặt ra xem ai vừa lên tiếng, đôi mắt cô run run như không thể tin người đang đứng trước mặt mình là Kim Hồ.

- Cậu...! Cậu không sao chứ...?

- Tôi không sao...! Vẫn đủ còn nguyên tứ chi và cái đầu đang nói chuyện với cô đây...!

Dương nhìn xung quanh Kim Hồ một lần nữa rồi bất ngờ ôm chặt lấy hắn, cảm xúc lúc này trong cô dường như đã vượt qua phản xạ tự nhiên của con người, cũng phải thôi vì người mà cô yêu vẫn còn sống.

Tấn đột nhiên cảm thấy đỏ mặt, hai bàn tay hắn theo phản xạ cũng ôm lấy eo Dương. Hắn không hiểu cảm giác của hắn lúc này nữa, một cảm giác rất lạ thường xen lẫn là niềm hạnh phúc khó tả.

- Ôn giỏi...! Cậu Kim Hồ không vấn đề gì rồi...!

Người lên tiếng là Viện Trưởng, đằng sau ông ta là những vị bác sĩ và y tá đang hồ hởi vui mừng. Tấn và Dương thấy vậy, vội vàng buông nhau ra đỏ mặt im lặng không nói nên lời.

Lúc này không ai để ý rằng có một bóng đen từ đằng xa nhìn về phía Tấn với đôi mắt tức giận và nụ cười đầy bí ẩn:

- Cứ vui đi khi mà còn có thể...! Kim Hồ...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Về Nhà

Bình minh là sự khởi đầu cho một ngày mới cũng giống như Tấn bắt đầu một cuộc sống mới, cuộc sống mà mọi thứ đều quá xa lạ.

Đôi lúc Tấn ngồi thiền định tập trung suy nghĩ cũng giống như lúc này để tìm hiểu và dần dần thích nghi môi trường xung quanh mình, nhưng càng suy nghĩ thì hắn lại càng cảm thấy cô đơn trống trải đến lạ thường.

Không người thân, không mục tiêu phấn đấu, ngay cả gia đình lúc này của hắn thì hắn cũng chẳng biết gì về họ. Những lúc như vậy Tấn thường nhớ về nhóc đệ tử tên Cẩn của mình, có khi hiện tại thì nó đã mồ yên mả đẹp rồi.

Đang định thần thì tiếng gõ cửa cắt ngang luồng suy nghĩ của Tấn, Dương bước vào mỉm cười nhìn hắn rồi lên tiếng:

- Mọi thứ đã thu xếp xong xuôi...! Chúng ta về nhà thôi cậu chủ...!

- Có cần phải vội vàng như vậy không?

- Đây là lệnh của bà chủ...! Em chỉ làm theo thôi...! Với cả em thấy ít ra ở nhà vẫn an toàn hơn ở đây...!

- Vậy sao...?

Tấn lên tiếng hỏi một cách băng quơ rồi nhìn ra ngoài cửa sổ, với hắn lúc này thì nơi nào mà chẳng giống nhau...? Nhưng sao hắn lại có cảm giác hơi áp lực khi nghĩ về nơi mà hắn sắp trở về, đó là nhà của hắn cơ mà...?

Tấn thờ dài rồi từ từ đứng dậy khoác lên mình chiếc áo khoác đen gần đó, rồi hắn nhìn về phía Dương mỉm cười nhẹ nhàng trả lời:

- Vậy chúng ta về nhà thôi...!

Chiếc rolls royce phantom từ từ lăn bánh ra khỏi cánh cổng bệnh viện, Tấn trầm tư ngồi nhìn ra bên ngoài rồi băng quơ lên tiếng:

- Nếu như tôi xuất hiện đúng lúc...! Có lẽ không có ai phải chết...!

- Cậu đừng nghĩ vậy...! Không ai muốn như vậy cả...!

Dương nhìn Kim Hồ như có ý vỗ về hắn, hắn như cũng hiểu thịnh tình của cô nên cũng mỉm cười đáp lại:

- Yên tâm...! Tôi không sao cả...! Mà thực sự Kim Gia có thể giải quyết tất cả mọi việc ổn thỏa chỉ sau một đêm...?

- Với Kim Gia không có gì là không thể...!

Tấn thở dài mỉm cười. trong lòng hắn cảm thấy an tâm hơn một chút vì ít ra mặc cảm tội lỗi cũng vơi bớt đi phần nào, lúc này tâm tư hắn chỉ còn nghĩ về những điều sắp sửa xảy ra, liệu cuộc sống của hắn sẽ trôi qua một cách êm đềm...?

Lúc này, mấy tay bảo vệ đang cố gắng cứu trợ thang máy bị kẹt. Sau một hồi loay hoay thì cánh cửa thang máy cũng từ từ mở ra. Xuất hiện trong thang máy là một cô gái trẻ đang run rẩy sợ sệt lấp bắp nhìn họ không nói lên lời:

- Đừng...! Đừng lại gần tôi...! Có ma...! Có ma....!

Lời kết: Vậy là cuối cùng Phục ma trùng sinh ký phần 2 cũng đã kết thúc...! Như tôi đã nói từ chap trước là tôi sẽ không đăng truyện trên trang cá nhân nữa...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trùng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Môi Trường Mới

Cảm giác tồi tệ không phải là lúc chúng ta rơi vào đường cùng, càng không phải chúng ta gặp xui xẻo mà là lúc chúng ta cảm thấy tồi tệ nhất.

Cũng giống như Tấn lúc này, đây là lần thứ ba hắn nôn thốc nôn tháo một cách đầy khó chịu, hắn không thể ngờ rằng cái con quái vật bằng sắt kia lại khiến cho hắn cảm thấy nôn nao đến như vậy.

- Cậu không sao chứ...?

Dương lo lắng nhìn về phía Tấn rồi đưa cho hắn một chiếc khăn giấy, hắn cầm lấy khăn giấy lau miệng rồi nhăn mặt đầy mệt mỏi:

- Không hiểu sao tự nhiên lại vậy luôn...! Tôi cứ có cảm giác nôn nao sao sao ấy...!

- Chắc là cậu bị say xe...! Nhưng trước giờ em có bao giờ thấy cậu như thế này đâu...?

Tấn không thèm chú ý đến câu hỏi của Dương mà chỉ nhăn mặt lên tiếng hỏi lại:

- Còn bao lâu nữa thì chúng ta về đến nhà....?

- Chúng ta đã đi được 5 cây số rồi...! Còn khoảng 25 cây số nữa là về nhà thôi...!

- HẢ.....!

Cánh cửa lớn mở ra, chiếc phantom bóng lộn từ từ tiến vào bên trong sân lớn, một cảnh sắc hoa lệ làm Tấn không khỏi chăm chú dõi theo.

Chiếc xe đỗ ở trước tiền sảnh rồi dừng lại, giữa hai bên tiền sảnh gần hai chục hầu gái đứng thành hàng khẽ cúi đầu khi Tấn bước chân ra khỏi chiếc xe:

- Cậu chủ đã về.....!

Đôi mắt Tấn mờ to như không tin những điều trước mặt hắn lúc này, hắn có cảm giác như mình được chào đón giống như là một người quan trọng lắm mà có vẻ đúng như thế thật vì hắn hiện tại là Kim Hổ - nhị thiếu gia nhà họ Kim giàu nhất đất kinh bắc mã.

Một người đàn ông khoảng 50 tuổi mặc vest trông cực kì sang trọng tiến tới trước mặt Tấn rồi nhắm mắt cúi đầu lên tiếng:

- Mừng cậu chủ đã về...!

- Ông.. ông là ai...?

- Tôi là Tạ Tuấn...! Là quản gia của Kim Gia...!

- Quản gia...?

- Nói một cách dễ hiểu là quản lý đến người làm ở trong Kim Gia...!

Tấn không hiểu gì cho lắm nhưng cũng gật đầu lấy lệ cho nhanh vì hần lúc này đang vô cùng mệt mỏi sau quãng đường dài trên con quái vật phantom. Hần băng quơ nhìn mọi thứ xung quanh một lượt rồi buột miệng lên tiếng hỏi:

- Bố mẹ tôi đâu rồi...?

- Mọi người lúc này đều bận việc của công ty...! Khi nào rảnh thì ông bà chủ sẽ về thăm cậu sau...!

- Phòng tôi ở đâu...! Tôi muốn nghỉ ngơi...!

Tấn không hỏi gì nữa vì lúc này hần cũng không còn tâm trạng để quan tâm những chuyện khác, những lúc mệt mỏi hần chỉ muốn ở một mình mà thôi.

Vào trong phòng mình, Tấn vội vã đổ gục xuống chiếc giường và nhắm mắt trôi vào con mộng mị. Nhưng bỗng nhiên cơ thể hần cảm nhận có thứ gì êm êm đang gần sát đến mình, một mùi nước hoa nhẹ nhẹ bỗng khiến tâm hồn hần cảm thấy choáng váng cùng giọng nói dịu dàng vang lên làm hần đột nhiên thấy khó thở:

- Vậy là cậu cũng đã về....!

Lời kết: Từ bây giờ Phục ma trùng sinh ký phần 3 sẽ được đăng ở trang này thay cho trang cá nhân vì nhiều lý do khách quan và chủ quan...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trùng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Sắc Mê

Một người phụ nữ quyền rũ tuổi khoảng 24,25 đang ngồi lên bụng Tấn rồi đưa bàn tay lên vuốt ve má phải của hần, lúc này Tấn vô cùng ngạc nhiên không biết phải phản ứng ra sao trong tình huống này.

Rồi bỗng chợt nhận ra, Tấn lùi lại về phía sau rồi nắm lấy cổ tay người phụ nữ đẩy ra, miệng nghiêm khắc lên tiếng hỏi:

- Cô là ai...? Sao lại ở trong phòng tôi...?

- Ngay cả chị mà cậu cũng quên rồi sao...? Có cần chị giúp chú em nhớ ra không...?

Người phụ nữ mỉm cười áp sát miệng mình đến mặt Tấn, hần lúc này chỉ biết đỏ mặt quay đi không nói lên lời, miệng lắp bắp run run từng chữ:

- Đứng....! Đứng...! Đứng....Đứng lại...!

- Vậy à...? Vậy để chị làm tới luôn nhé...!

Dứt lời, người phụ nữ từ từ cời từng khuy áo trên ngực Tấn. Đang trong lúc ngàn cân treo sợi tóc thì bỗng nhiên có tiếng gõ cửa bên ngoài, người phụ nữ chau mày tức giận nhìn về phía cánh cửa rồi lại quay mặt nhìn về phía Tấn mỉm cười:

- Vẫn còn thảng rộng năm dài phía trước...! Cậu không thoát khỏi tay chị được đâu...!

Người phụ nữ bước xuống giường rồi tiến về phía tủ quần áo, cô ta mở cánh cửa ra rồi bước vào trong đó và đóng cửa lại. Tấn đưa tay lên ngực thở một cách hỗn hển, hần lấy tay quạt mạnh những giọt mồ hôi trên trán rồi ra mở cửa xem người ở bên ngoài là ai.

Dương mỉm cười nhìn Tấn, trên tay cô đang cầm một cốc nước chanh đường rồi nhẹ nhàng đưa lên trước mặt hần:

- Em biết cậu đang rất mệt vì say xe...! Nên em mang cho cậu một ly nước chanh uống cho đỡ mệt...!

- Cảm ơn cô...!

- Vậy thôi em không làm phiền cậu nữa...! Cậu nghỉ ngơi sớm đi...!

- À khoan...! Tôi muốn đi dạo một chút...! Cô đi với tôi được không...?

Dương im lặng mỉm cười không nói gì, chỉ biết lúc này trong thâm tâm cô tự nhiên thấy vui một cách lạ thường. Đã rất lâu rồi cô và Kim Hồ mới lại đi dạo riêng với nhau, liệu cậu chủ có tình ý gì với mình sau đợt ở bệnh viện chẳng?

Tấn thì không nghĩ nhiều như Dương, hẳn đơn giản muốn đi dạo chỉ vì muốn thoát khỏi sự cảm dỗ mê muội trong tù quần áo đang chờ đợi hẳn ở một mình để có thể dễ dàng nuốt chửng hẳn.

Tấn nhìn về phía Dương khẽ mỉm cười, còn Dương thì e thẹn đỏ mặt quay đi làm hẳn không biết phải nói gì luôn trong lúc này. Đúng lúc này, người đàn ông quần gia lại xuất hiện như một vị cứu tinh giúp cho hẳn:

- Thưa cậu hai...! Ông bà chủ đã về...! Và cả cậu Kim Long cũng đã từ nước ngoài trở về...!

- Kim Long...?

- Vâng...! Cậu cả Kim Long... anh trai của cậu...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Kim Long

Tấn bước xuống cầu thang với tâm lý khá căng thẳng, bỗng nhiên hẳn phát hiện ra mình lại có thêm một người anh trai làm hẳn không khỏi có chút lo lắng. Tự nhiên trong lòng hẳn cảm thấy đan xen với rất nhiều cảm xúc đang dâng trào mà ngay cả bản thân hẳn lúc này cũng không xác định được.

Ông Kim Tiền đang ngồi trên ghế sofa giữa phòng khách, đôi mắt ông chăm chú nhìn vào tờ báo, đôi lúc có chút nhíu mày bởi điều gì đó khó hiểu. Còn bà Tiền thì ngồi gần đó nhăm nháp tách hồng trà nóng hổi, rồi mắt bà mở to khi nhìn thấy Kim Hồ đang từ cầu thang tầng hai đi xuống:

- Kim Hồ...! Con dậy rồi à...?

Tấn mỉm cười môi lại rồi nuốt nước bọt ực một cái, hẳn cảm thấy khá áp lực khi tiến lại gần về phía ông bà Tiền, đặc biệt là ông Tiền. Bỗng nhiên theo phản xạ, Tấn khẽ cúi đầu rồi áp ứng lên tiếng:

- Bố...! Mẹ...!

Ông Tiền không có phản ứng gì vẫn lạnh lùng nhìn vào tờ báo, lúc này bà Tiền mới mỉm cười rồi lên tiếng cắt ngang sự im lặng đến lúng túng của Tấn:

- Ngồi xuống ghế đi con...!

- Dạ...! Vâng...!

Tấn rụt rè ngồi xuống chiếc ghế xa nhất rồi im lặng đưa hai tay lên đầu gối, lúc này ông Tiền mới bỏ tờ báo xuống bàn rồi lấy điều xi gà ra châm đưa lên miệng làm một hơi, đôi mắt ông trầm tư nhìn về phía Tấn với điệu bộ khá bàng quang:

- Có vẻ như việc mày mất trí nhớ cũng chưa hẳn là điều xấu...! Nhưng... không biết... trí nhớ của mày là thật hay giả đây...?

Tấn thấy lạnh người trước những lời mà ông Tiền vừa nói, phải chăng là ông ta đã phát hiện điều gì bất bình thường. Hay ông ta đã biết rõ linh hồn trong thân xác này không phải là con trai của ông ấy?

- Sao ông lại nói vậy? Rõ ràng bác sĩ đã xác nhận là thằng Kim Hồ bị mất trí nhớ thật mà..!

Bà Tiền nhăn mặt nhìn về phía ông Tiền rồi lên tiếng giải thích, ông Tiền khẽ nhếch mép rồi đưa mắt nhìn bà Tiền trả lời:

- Nó bị mất trí nhớ hay không cũng không quan trọng...! Ngay từ đầu tôi cũng không hi vọng nó sẽ nối nghiệp Kim Gia...! Chỉ cần nó đừng gây thêm rắc rối gì cho tôi là tôi cảm ơn nó lắm rồi...!

Nghe những lời ông Tiền nói, bà Tiền chỉ biết thờ dãi nhăm nháp tách hồng trà. Tấn cũng không biết phải nói gì hơn, cảm xúc lúc này của hẳn cảm thấy cực kì buồn bã và hụt hẫng, giống như hẳn đang lạc lõng giữa một thế giới mà ở đây hẳn là người thừa vậy.

- Kim Hồ...!

Một giọng nói trầm ấm vang lên như cắt ngang luồng suy nghĩ của Tấn, hẳn quay người lại nhìn về phía phát ra tiếng nói. Một thanh niên điển trai tuổi khoảng 30 tiến về phía hẳn, Tấn đứng dậy nhưng không biết nên phản xạ thế nào trước tình huống này, nhưng người thanh niên kia đã phản ứng trước bằng việc ôm chặt lấy hẳn, mỉm môi run run nghẹn ngào:

- Anh tưởng không còn được gặp lại mày nữa...! Kim Hồ...!

- Anh là Kim Long...?

Lời kết: cuộc sống này đến hôm nay tôi vẫn không biết được là do mình tự mình nắm lấy hay do số phận sắp đặt nữa...!

Chúng ta đang chi phối cuộc đời hay bị cuộc đời chi phối?

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Người Xuất Hiện

Tấn buột miệng lên tiếng hỏi, thanh niên kia không trả lời chỉ mỉm cười nhìn hắn rồi gật đầu xác nhận rồi mới điềm điềm lên tiếng:

- Không phải anh thì còn ai nữa...! Khi biết mày gặp chuyện, anh định về nước rồi...! Nhưng vẫn còn cuộc hẹn với tổng thống Hoa Kỳ Đỗ Nam Trung nên phải ở lại...! Biết mày gặp dữ hóa lành... anh mừng lắm...!

Kim Long nghiêm nghị nói một cách bình thản, nhưng Tấn có thể cảm nhận rõ đôi mắt anh ta run run hạnh phúc thực sự vì mình. Điều đó làm hắn cảm thấy được tình cảm của người anh trai này dành cho mình là chân thành.

- Dạ thưa ông bà chủ...! Com trưa đã chuẩn bị xong ạ...!

Tạ quản gia khẽ cúi đầu trước ông Tiền rồi nhỏ nhẹ lên tiếng, ông Tiền đứng dậy rồi tiến về phía Kim Long đưa cánh tay ôm lấy lưng người con trai cả:

- Chúng ta đi ăn com thôi con trai...! Nhớ kể cho bố nghe về cuộc nói chuyện với tổng thống mỹ nhé...!

Tấn nhìn về phía ông Tiền và Kim Long, trái tim hắn lại cảm thấy cô độc lẻ loi giống như mình là kẻ xa lạ trong gia đình này vậy. Giọng nói bà Tiền dịu dàng vang lên làm hắn quay trở về thực tại rồi nhẹ nhàng đáp lại:

- Vào ăn com thôi con...!

- Vâng ạ...!

Tấn lúc này không suy nghĩ gì nhiều nữa, vì có suy nghĩ thì hắn cũng chẳng biết được gì về những người thân của Kim Hồ như thế nào. Nên hắn cứ từ tốn cùng bà Tiền bước về phía phòng ăn.

Mùi thơm nức mũi của đồ ăn làm hắn sực nhớ ra là từ sáng đến giờ mình chưa có gì bỏ bụng, chưa kể là "bạn Huệ" đã lấy đi chỗ thức ăn còn sót lại trong dạ dày nên đầu óc hắn lúc này không nghĩ gì khác ngoài việc ăn và ăn mà thôi.

Nhưng bỗng nhiên khuôn mặt hắn tái lại khi nhìn về phía trước mặt, cơ miệng hắn bỗng nhiên đơ ra không nói thành lời. Không phải vì đói bụng trước những món ăn trong căn phòng, mà là sự xuất hiện của một người mà hắn không thể ngờ được, người phụ nữ quyến rũ trong phòng hắn.

- Cô...cô là...?

Tấn mấp máy không nói thành lời, Kim Long nắm lấy tay người phụ nữ trẻ tiến về phía Tấn rồi mỉm cười nhìn hắn:

- Chắc mày cũng quên luôn người này rồi nên để anh giới thiệu lại...! Đây là Ngọc Trân...! Vợ của anh cũng chính là chị dâu của mày đấy...!

- Chị Dâu...?

Lời kết: Vừa tìm thấy một bộ truyện làm tôi có hứng thú đề cày: phong quý truyền thuyết...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Suy Tâm

Tấn như người mất hồn trước lời giới thiệu của Kim Long, người phụ nữ quyền rũ hấn lại chính là chị dâu? Cô gái trước mặt nhìn Tấn rồi khẽ nở một nụ cười bí ẩn, rồi như muốn thoát khỏi sự im lặng khó xử này nên cô gái lên tiếng đỡ lời:

- Thôi để dần dần cậu ta cũng nhớ lại thôi...! Mình vào ăn cơm đi anh...!

Kim Long khẽ nhìn vợ mình mỉm cười rồi hai người tiến gần về phía bàn ăn và ngồi xuống, Tấn cũng thở một hơi thật dài rồi ngồi về chiếc ghế đối diện hơi chéo về phía họ. Món ăn được nhà bếp đưa lên toàn những thứ mà Tấn chưa bao giờ được thấy nên nhất thời hấn cũng hơi khó xử, cả những vật dụng ngay trước mặt cũng không phải những thứ dân dã như dưa và thìa mà là một con dao nhỏ và một chiếc nĩa.

Tấn đảo mắt nhìn về phía những người khác, rồi bất chợt theo động tác của họ, không ai chú ý đến hấn vì lúc này ông Tiền đang bàn luận với bà Tiền và Kim Long chuyện công việc, chỉ có Ngọc Trân nhìn về hấn rồi nháy mắt với hàm ý gì đó.

Tấn lúc này cảm thấy hơi khó xử trước những sự việc xảy đến một cách dồn dập, và đặc biệt là về phía chị dâu của hấn. Rốt cuộc Kim Hồ lúc trước với chị dâu có mối quan hệ như thế nào? Hay là...

Hấn không dám nghĩ tiếp nữa, vì viễn cảnh bệnh hoạn, tăm tối trái với luân thường đạo lý đang bao trùm lấy tâm trí hấn. Rồi hấn bất giác đứng thẳng dậy trước khuôn mặt ngạc nhiên của những người khác.

- Con thấy hơi mệt...! Con xin phép...!

- Nếu mệt thì về phòng đi...! Và đừng có nghĩ ra chuyện gì gây rắc rối...!

- Kia bố...!

Kim Long nhìn về phía ông Tiền rồi nhẹ nhàng cắt lời, Tấn không quan tâm trước những lời nói nặng nề của ông Tiền vì lúc này bản thân hấn đã chứa đựng quá nhiều sự chất chứa suy tư.

Tấn tiếng thẳng về phía phòng của mình rồi ngã gục xuống giường, tay hấn vất lên trán rồi nghiền ngẫm suy nghĩ về những gì đã xảy ra trong ngày hôm nay, thật sự... thật sự quá tệ hại.

Rốt cuộc thì Kim Hồ khi xưa là một người như thế nào? Một kẻ chỉ biết ăn tàn phá hại, gây chuyện khắp nơi và còn tệ hơn cả súc vật khi tán tỉnh và thông dâm với chị dâu của mình? Lê nào Tấn ta lại trùng sinh vào một kẻ rác rưởi như vậy?

Lời kết: Cuộc đời này không nói trước được điều gì đâu nên thể hiện ít thôi...!

Đừng nghĩ rằng mình hơn người khác mà làm trò...! Khiêm tốn còn dẻo ăn ai nữa là tỏ ra kiêu ngạo bỏ đời...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Tìm Hiểu

Đã một tuần trôi qua từ ngày hôm đó, cái ngày mà Tấn suy nghĩ về cuộc đời Kim Hồ, kẻ mà mang cái thân xác mà linh hồn hấn ngự trị lúc này. Đã đôi lần hấn tự hỏi tại sao " số trời cay nghiệt " lại đưa đẩy hấn rơi vào tình cảnh oái oăm như thế này?

Tuyệt vọng, chán nản đến mức mà Tấn muốn biến mất thật sự nhưng hấn không thể tự tử vì hấn biết rõ nghiệp sát nặng nề đến mức nào và vì lời hứa với cô gái đấy, cô gái mà thường xuất hiện trong những giấc mơ của hấn.

Trong thời gian này Tấn chỉ ru rú trong phòng, tìm quên trong những trang sách về lịch sử mà hấn nhờ Dương kiếm giữ. Cũng không hiểu tại sao hấn lại có thể hiểu được chữ viết hiện tại dù hấn chỉ biết viết chữ nho chứ không biết tiếng việt phổ cập nó ra làm sao. Chỉ biết rằng rất quen thuộc và hấn có thể đọc và hiểu một cách rất dễ dàng.

Tấn chăm chú tìm tòi về lịch sử xảy ra trong 100 năm trở lại đây, đặc biệt là về hai cuộc kháng chiến chống Pháp và Mỹ. Nó làm Tấn hứng thú và say mê lúc nào không hay, có lẽ nó đã làm thỏa nguyện giấc mơ của hấn, giấc mơ được thấy độc lập - tự do - hạnh phúc của dân tộc Đại Việt.

Nhưng không chỉ có vậy, niềm lạc quan với thế giới này còn đến từ Kim Long, anh trai của hấn. Giữa một thế giới lạc lõng, Tấn vẫn cảm thấy sự quan tâm thật lòng đến từ người anh của mình, hấn vẫn chưa sử dụng món quà Iphone XL mà Kim Long đặt riêng bên Mỹ, chỉ biết rằng đây là hàng số lượng hiếm mà thôi.

Đang mỉm cười vu vơ mãi suy nghĩ thì bỗng nhiên tiếng gõ cửa làm hấn trở về thực tại, định phản xạ ra mở cửa những chợt dạ nhớ đến Ngọc Trân chị

dầu của mình nên hấn lên tiếng hỏi thăm dò:

- Ai đấy?

- Là em đây...! Thưa cậu chủ...!

Nghe thấy giọng Dương, Tấn mới an tâm ra mở cửa rồi khẽ mỉm cười mời cô vào trong phòng. Trên tay Dương cầm một chiếc túi rồi cô mỉm cười thật tươi đặt nó vào tay Tấn:

- Cậu chủ mặc thử xem có vừa không...!

- Đây là gì..?

Tấn mở chiếc túi ra, bên trong là một bộ quần áo vest màu ghi nhìn có vẻ khá sang trọng. Hấn ngạc nhiên nhìn về phía Dương với biểu cảm đăm chiêu, cô như hiểu ý nên nhẹ nhàng trả lời:

- Đồng phục sinh viên của cậu...!

- Đồng phục sinh viên...?

- Vâng...! Phải mặc đồng phục mới vào được trường...!

- Cái gì...? Đến trường...? Ý cô nói là đi học á...?

Lời kết: Mọi người cứ hỏi tại sao truyện ngắn thế...! Thực ra cũng vì mưu sinh nên thời gian hiện tại của mình hơi eo hẹp...! Cuộc sống mà... phải có tiền mới có quyền nghĩ đến đam mê...!

Nhưng nếu các bạn like và share nhiệt tình để nhiều người biết đến hơn...! Thì mình không hứa các chap sẽ dài hơn nhưng chắc chắn là thời gian ra chap mới sẽ nhanh hơn...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Đến Trường

Tấn đưa đôi mắt đầy suy tư nhìn về phía trường học, dù đang đứng tại sân trường nhưng hấn dường như vẫn chưa thể tin được những gì đã xảy ra: Hấn đi học...

- Chúng ta vào lớp thôi...!

Dương cầm lấy tay Tấn rồi kéo hấn vào sảnh, đôi mắt hấn ngạc nhiên nhìn Dương rồi buột miệng lên tiếng:

- Tôi thì vào học rồi...! Thế còn cô vào để làm gì...?

- Em cũng đi học mà...!

- Cô mà cũng đi học cơ á...?

Đôi mắt Tấn tròn to như không tin vào những gì mà Dương đã nói, Dương cũng mỉm cười ngạc nhiên nhìn lại hấn như có chút gì đó lo lắng về bệnh tình của Tấn.

- Cậu không sao chứ...?

- Không sao...! Chúng ta vào thôi...!

Tấn lắc đầu rồi thầm nhủ tự trách mình vì đã buột miệng nói ra những lời linh tinh, thời đại bây giờ sao có thể giống như 100 năm về trước cơ chứ... Đã có nhiều việc nhân sinh quan thay đổi mà hấn vẫn chưa khám phá ra được vậy nên tốt nhất cứ im lặng cho rồi đi.

- Chúng mày biết tin gì chưa? Kim Hồ đi học lại rồi đấy...!

- Cái gì? Cái gì? Có thật không?

- Thật mà...! Tao nhìn thấy hần đi cùng Dương về phía chỗ ban giám hiệu...!

- Thôi đểch..! Con ác mộng của trường Kim Tiền lại quay trở lại rồi...!

Tiếng xì xào bàn tán của đám sinh viên có vẻ như rôm rả lắm, khuôn mặt ai cũng đăm chiêu về một nhân vật nguy hiểm mang tên Kim Hồ sắp quay trở lại, cùng theo đó là vô số rắc rối cho toàn thể ngôi trường này.

Đây không chỉ là tâm trạng của sinh viên, trong phòng giáo viên lúc này cũng lặng yên như tờ, không ai nói với ai câu gì. Mà biết nói gì hơn khi họ là những người đầu tiên nhận được thông tin về việc học sinh cá biệt nhất trường Kim Tiền đã quay trở lại, tất cả mọi người đều thở dài ngao ngán lắc đầu thườn thượt ừ ừ như ngày buồn nhất vậy.

Chỉ có một người lúc này đang mỉm cười rất tươi chào đón Kim Hồ quay trở lại, khuôn mặt ông ta chưa bao giờ vui đến thế ra tận cửa mời Kim Hồ vào trong phòng rồi rót trà đưa cho hần:

- Sinh viên xuất sắc nhất trường Kim Tiền đã quay trở lại rồi...!

- Em.. em xuất sắc thật sao...?

Tấn trở mặt ngạc nhiên rồi lên tiếng hỏi lại vì không thể tin những gì mà thầy hiệu trưởng đã nói, ông thầy chỉ tay về phía tấm ảnh mà ông trao bằng khen cho hần rồi đồng đặc trả lời:

- Đương nhiên...! Không tin em nhìn xem tấm ảnh kia...! Em chính là tài năng hiếm có khó tìm nhất của trường Kim Tiền trong 5 năm trở lại đây đấy...!

Tấn nhìn về phía tấm ảnh lớn, miệng hần đơ ra như không thể tin được chuyện này là sự thật rồi hần quay người sang phía Dương lấy tay tự chỉ vào mặt mình rồi lên tiếng hỏi lại:

- Tôi... là người giỏi nhất trường thật sao...?

- À uh thì...! Điều này là thật...!

Dương cười một cách méo xẹo rồi nhanh tay đưa tách trà lên miệng ngó lơ nhìn sang hướng khác. Thầy hiệu trưởng thấy vậy lúc này lại ra sức tán dương thành tích của Tấn một cách thao thao bất tuyệt.

Tất cả đều không biết rằng ở bên ngoài cửa sổ đang có người trộm nhìn về phía họ.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Bàn Quan

- Mọi thứ đều ổn chứ cậu?

Dương mỉm cười nhìn về phía Tấn, hần thở dài không nói gì rồi từ từ dùng đĩa đưa miếng thịt bò lên miệng nhai một cách chậm chậm. Đôi mắt hần hơi buồn nhớ lại khoảng thời gian lúc học vào buổi sáng.

Khi bước chân vào phòng học, Tấn đã cảm nhận rõ sự im lặng đáng sợ đến từ những sinh viên đang ngồi bên dưới. Hần cảm thấy như mình không được chào đón tại đây, nhưng hần không hề quan tâm vẫn ngồi xuống chiếc ghế ở cuối dãy.

Ngành kinh tế mà Kim Hồ lúc trước đang theo học thật sự không phù hợp với Tấn, cảm giác như những câu từ rắc rối phát ra từ miệng giáo viên qua tai hần như đàn gảy tai trâu vậy.

Tấn lắc đầu một cách ngao ngán rồi gục xuống bàn làm một giấc từ lúc nào, chỉ biết đến khi có tiếng chuông reo cũng là lúc mà hần tỉnh dậy.

- Không có gì...! Mọi thứ đều ổn...!

Tấn lạnh lùng trả lời rồi tập trung vào những đồ ăn trên đĩa của hần. Bỗng nhiên một tiếng động mạnh từ phía sau vang lên làm Hần và Dương hiểu kỳ quay lại.

Một sinh viên đeo kính trông có vẻ khá tri thức đang nhăn nhó nằm trên sàn xung quanh vương vãi thức ăn, hai gã sinh viên khá to con gần đấy nhăn mặt nhìn về phía cậu sinh viên đeo kính rồi gằn giọng lên tiếng:

- Mày lấy thức ăn cho chó ăn đấy à? Tao bảo mày lấy như thế nào? Có phải lâu rồi mày chưa được khai sáng lên nhìn mùi phải không?

- Rõ ràng hai cậu bảo tôi lấy món thịt gà rang gừng và rau muống xào mà...?

- Á à...! Con chó này...! Mày thích cái à? Bỏ mày cho mày biết thế nào là cái luôn...!

Dứt lời, hai gã sinh viên bặm trợn túm lấy cậu sinh viên trẻ rời khỏi nhà ăn, mọi người lúc đầu theo dõi diễn biến nhưng lúc này lại tiếp tục ăn uống như không có chuyện gì xảy ra.

Dương nhìn về cậu sinh viên đeo kính đang bị kéo đi rồi nhăn mặt tức giận:

- Lũ khốn nạn...! Thời đại nào rồi còn làm cái trò bạo lực học đường?

Tấn dương như không chú ý đến lời Dương nói mà tập trung vào việc ăn uống, đối với hắn trước giờ mạnh được yếu thua là việc bình thường. Nếu như không vùng lên mà cam chịu bị bắt nạt thì dù ở thời đại nào cũng sẽ xã hội đảo thái mà thôi.

Hai gã sinh viên to con kéo cậu sinh viên trẻ ra đằng sau trường rồi đưa tay lên nắm gáy như chuẩn bị cho một trận đồ sát. Gã tóc cua đưa tay lên định giáng một đấm thật mạnh xuống người cậu sinh viên trẻ thì bỗng nhiên một tiếng hô lớn làm hắn bỗng khựng lại:

- Dừng tay lại...!

Lời kết: Ngồi đọc lại chap này tôi lại nhớ đến thời gian mà mình còn đi học hồi cấp 3...! Cũng là nạn nhân của bạo lực học đường...!

Cảm giác như mỗi ngày đều là một cực hình khiến cho tâm trạng càng ngày càng u uất rồi rơi vào tự kỷ...!

Phản kháng như lời Tấn nói liệu có đúng? Tôi nghĩ là không trước hành động thờ ơ của giáo viên...! Họ không bao giờ quan tâm đến cảm nhận của học sinh như thế nào...! Đó là thời điểm 12 năm về trước liệu tại thời điểm này thì sao...?

Thật sự rất khó để cảm nhận được rằng tương lai của ngành giáo dục sẽ đi về đâu nữa...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Phần Nộ

Hai gã sinh viên quay người lại xem ai vừa lên tiếng ngăn cản, đôi mắt họ bỗng sững lại khi nhìn thấy người vừa xuất hiện. Tấn tiến lại gần phía họ rồi đỡ cậu sinh viên trẻ đứng dậy, đôi mắt cậu sinh viên cũng mở to ngạc nhiên trước hành động của Tấn.

- Cậu không sao chứ...?

- Tôi... Tôi không sao...!

- Vậy... chúng ta đi thôi...!

Tấn đỡ cậu sinh viên đeo kính rời khỏi đấy trước ánh mắt đầy kinh ngạc của hai gã sinh viên bặm trợn. Gã húi cua buột miệng lên tiếng:

- Thế quái nào...? Tao có đang nằm mơ không...?

- Tao cũng như mày thôi...! Mày hỏi tao thì tao biết hỏi ai...?

- Chết tiệt...! Nếu bố nó không phải là Kim Tiền thì...!

Gã sinh viên húi cua không thể ngờ được rằng những lời lí nhí của gã lọt vào tai của Tấn, hắn đứng khựng lại quay người nhìn thẳng về phía gã sinh viên vừa lên tiếng rồi gằn giọng hỏi:

- Thì sao...? Mày nghĩ cái loại rác rưởi như mày thì làm gì được tao...?

Gã sinh viên to con im lặng không nói lên lời, nhưng khuôn mặt gã thì đỏ lên phùng phùng một cách đầy tức giận. Tấn tiến lại gần gã húi cua rồi lấy ngón trỏ chỉ vào ngực hắn, miệng hắn khẽ nhếch một nụ cười khinh khỉnh:

- Không có bản lĩnh nói trước mặt tao thì lần sau nhìn thấy tao tự động chim cút hiểu không? Rác rưởi...!

- Tao xcm mày...!

Sự phẫn nộ đã vượt quá sức chịu đựng của gã sinh viên cục súc, hất gờ tay lên đám một phát thật mạnh vào mặt của Tấn, Cơ thể Tấn đổ gục xuống nền đất lạnh, máu đã từ từ chảy ra ở khóe miệng của hắn.

- Xcm mày...! Mày điên à?

Gã sinh viên còn lại hoảng loạn hét lên, gã sinh viên húi cua cũng không thể tin những gì mình vừa làm. Dám đâm vào mặt Kim Hồ, con trai của người quyền lực nhất Hà Nội chẳng khác gì gã đã mắc tội phạm thượng. Lúc này hai gã sinh viên mặt mũi tái xanh lại, cơ thể chúng run run, miệng lắp bắp không nói lên lời:

- Làm sao bây giờ...! Làm sao bây giờ...!

- Mày đâm tao hơi đau rồi đấy...!

Tấn gồng mình đứng dậy, đôi mắt hắn tức giận đầy phẫn nộ nhìn về phía kẻ vừa đâm mình, miệng hắn đột nhiên nhòe miệng cười một cách đầy quỷ dị.

- Mày xác định rồi...!

Lời kết: HE HE HE! Đồ bọn mày biết tao là ai nào? Hôm nay nhiệt độ! Có bao nhiêu chap bung hết! Vinh danh tao đề!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Oan Uổng

Đôi mắt Tấn đỏ rực như máu, miệng hắn nhòe cười một cách điên dại nhìn về phía hai gã sinh viên. Một cảnh tượng kinh hoàng xảy ra trước mặt cậu sinh viên trẻ mà suốt đời cậu ta cũng không thể tin được.

Hai gã sinh viên gục xuống nền đất lạnh, trên mặt chúng bết máu nhưng những nắm đấm từ Tấn vẫn giáng xuống bất chấp bọn họ đã không còn sức để phản kháng. Tấn vừa đâm miệng hắn vừa rít lên đầy hận học:

- Dám đánh tao...! Rác rưởi...! Rác rưởi...!

Một lúc sau, Tấn dùng tay lại, khuôn mặt hắn nở một nụ cười nửa vờ, đôi mắt hắn dờ ra như người mất hồn nhìn về phía cậu sinh viên trẻ.

- Cậu đừng sợ...! Từ giờ sẽ không ai bắt nạt cậu nữa đâu...!

Hai cánh tay Tấn đỏ ửng lên vì máu người, hắn đứng dậy bước từng bước chậm chạp về phía cậu sinh viên trẻ rồi gờ bàn tay ra. Cậu sinh viên kia sợ đến mức hai chân bần rùn không dám cử động im lặng run run nhìn Tấn.

Bỗng nhiên trước mặt cậu tối sầm lại, lúc tỉnh lại thì cậu đã thấy mình nằm trong phòng y tế. Hóa ra vừa rồi tất cả chỉ là một giấc mơ, cũng may tất cả chỉ là một giấc mơ, cậu sinh viên tự thâm nghĩ trong đầu như vậy.

Nhưng có vẻ như giấc mơ đấy lại là sự thật, tiếng ồn ào từ bên ngoài cửa như báo hiệu cho một sự việc nghiêm trọng sắp xảy ra.

- Cái gì...? Tôi đánh người ta á...?

Tấn nhăn nhó ngạc nhiên như không hiểu chuyện gì đang xảy ra với mình, Dương thở dài im lặng rồi lắc đầu lên tiếng:

- Cái đấy thì phải hỏi cậu thôi...! Có một sinh viên chứng kiến toàn bộ sự việc nói là thấy cậu đánh hai sinh viên ngành xây dựng một cách dã man...! Không những thế....!

- Không những thế làm sao...?

- Ngay cả nạn nhân cũng xác nhận là do bị cậu đánh...!

Tấn đơ mặt như không thể tin những gì mà Dương vừa nói, từ lúc trùng sinh đến giờ à không mà phải nói là từ khi còn mang tên là Tấn đến giờ hắn chưa bao giờ đánh nhau với bất cứ một ai cả trừ ma và quỷ ra. Thế mà giờ đây lại bị người ta thay nhau đổ oan lên đầu hắn, thật sự là... rất khó để bào chữa lúc này...

- Cô cũng thấy rồi đấy, rõ ràng là lúc đấy tôi ngồi ăn với cô...! Có thèm quan tâm đến chuyện của ai đâu...!
- Thế sau khi ăn xong thì cậu đi đâu...?
- Tôi đi vệ sinh...?
- Có ai làm chứng không...?
- Đi vệ sinh mà cũng phải cần có người làm chứng á...?

Tấn vừa hỏi vừa nhăn mặt một cách ngao ngán, hẳn không biết lúc này nên tỏ thái độ ra sao nữa. Từ thái độ của đám sinh viên trong lớp, thì Tấn hiểu được Kim Hồ vốn dĩ đã là cái gai trong mắt mọi người rồi, giờ dù hẳn có thanh minh ra sao, có oan uổng thế nào thì chắc chắn cũng không ai tin hẳn trong sạch.

- Em nghĩ cậu nên đi gặp một người...!

Dương nhìn Tấn rồi dịu dàng nắm chặt bàn tay hắn vào tay mình. Tấn ngạc nhiên đắm chiêu nhìn cô rồi lên tiếng hỏi:

- Gặp ai...?
- Bác sĩ tâm lý...!

Lời kết: Chúng mày hãy nhớ cái tên HACKER G! Vì nhờ có tao mà tất cả các chap ém hàng sẽ được bung bằng hết!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Thầy Việt

- Ngay cả cô cũng không tin tôi sao...?

Tấn thờ dài nhìn về phía Dương với đôi mắt đượm buồn, ngay lúc này trong lòng hắn cảm thấy cực kì tuyệt vọng vì ngay cả người mà hắn nghĩ rằng hắn tin tưởng nhất cũng cho rằng... Dương hiểu rõ trong lòng Tấn đang nghĩ gì, cô dịu dàng đưa tay lên má hắn rồi nhẹ nhàng trả lời:

- Em lúc nào cũng tin vào cậu...! Nhưng chỉ có cách này mới giúp giải quyết mọi thứ một cách êm đẹp nhất...! Hãy nghe em...!
- Được...! Vậy chút nữa tôi sẽ cùng cô đến bệnh viện...!
- Không cần đâu...! Ở đây cũng có chuyên gia tâm lý mà...!

Buổi chiều hôm đấy, Dương dẫn Tấn đến khu hành lang phía sau trường, nơi đây trông có vẻ khá vắng lặng và yên bình khác hẳn so với không khí ở trước mặt của trường đại học.

Tấn vừa đi vừa quan sát mọi thứ xung quanh, hình như nơi này là chỗ tổng hợp hồ sơ hay tư liệu gì đấy vì hắn thấy khá nhiều sách và văn bản được cất trong kho. Đang thư thả bước đi bỗng nhiên một giọng hát từ đằng xa vang lên làm hắn tập trung lắng nghe:

Mùa đông trên thung lũng xa như một tiếng kinh cầu

Làm sao để ta quên đi một cơn bão lớn

Em hỏi nếu mộng đẹp có thể thôi

Xin hãy giữ lại phút giây sau cùng

Tình yêu rồi đây sẽ như cơn mộng dờ dang

Đời tôi tựa như khúc ca ru một sớm mai hồng

Làm sao để cho bờ mi đừng hoen nước mắt

Ai nhớ đến một hạnh phúc lứa đôi

Xin hãy giữ trọn cánh chim phượng trời

Người ơi đừng nên dối gian cho lòng nát tan.

Tiếng hát vang lên một cách da diết và não nề làm tâm trạng Tấn bỗng nhiên trùng xuống, đột nhiên trong lòng hắn cảm giác nhói lên kì lạ như đang nhớ về một ai đấy.

Trong căn phòng khoảng chừng 20 mét vuông, một người thanh niên đang gảy đàn ghita ngêu ngao hát, khuôn mặt người đó đỏ ửng lên trông có vẻ như say rượu. Thấy Dương và Tấn bước vào, anh ta im lặng không hát nữa rồi nhẹ nhàng mỉm cười lên tiếng:

- Thật ngại quá...! Lại để mấy em thấy tôi trong trạng thái này...!

Dương chú ý về phía mấy lon bia Hà Nội rồi chau mày nghiêm khắc nhìn về phía anh ta đáp lại:

- May là tụi em chứ ban giám hiệu hay học sinh nào khác mà thấy thầy say xin như thế này thì... thôi không nói nữa...! Hôm nay em dẫn một người đến đây giới thiệu cho thầy biết...! Đây là...!

- Thôi không cần giới thiệu...! Cậu Kim Hồ thì ai mà không biết...!

- Vậy hai người từ từ làm quen nhé...! Em về lớp trước đây...!

Lúc này trong phòng chỉ còn lại Tấn và người giáo viên, người giáo viên đưa tay về phía Tấn rồi nhẹ nhàng lên tiếng:

- Chào cậu...! Tôi là Việt - Giáo viên thử việc chuyên ngành lịch sử...! Mời cậu ngồi...!

Tấn đưa tay ra bắt lại một cách lịch sự rồi ngồi xuống chiếc ghế đối diện thầy Việt, hắn ngạc nhiên điềm đạm lên tiếng hỏi:

- Sao nghe Dương nói thầy là chuyên gia tâm lý mà...?

- À thì...! Gọi là tôi cũng có bằng chuyên gia thật...nhưng không theo ngành đấy...! Thôi bỏ qua chuyện đấy đi... chắc cậu đến vì việc sáng nay...?

- Thầy cũng biết sao...?

- Ai trong trường mà chẳng không biết chứ...? Vậy cậu có thể nói rõ hơn về tâm lý lúc đấy của mình được không?

Khuôn mặt thầy Việt đỏ ửng lên nhưng trong đôi mắt anh ta vẫn toát lên vẻ tinh anh tri thức, Tấn nhìn thẳng vào mắt thầy Việt rồi nghiêm túc trả lời:

- Nếu em nói việc đấy không phải em làm thì thầy có tin không..?

- Tôi tin chứ...!

Câu trả lời của thầy Việt làm Tấn khá bất ngờ, hắn đơ người ra rồi lên tiếng hỏi lại:

- Thầy nói thật chứ? Vậy sao thầy lại tin em...?

- Cậu là Kim Hồ...! Kể cả cậu có đánh người ta thật thì cậu sợ cái gì mà không dám nhận? Vì trong ngôi trường này thì ai dám đụng đến cậu..? Nhưng cậu lại không nhận mình làm việc đấy thì chứng tỏ trong chuyện này có uẩn khúc và....!

- Và gì...?

- Chỉ riêng việc cậu theo Dương đến gặp tôi cũng đủ để tôi tin cậu...!

Lời kết: Có phúc cùng hưởng, có họa thì cũng đeo biết tao là ai đâu!

Sau đêm này, mà tác giả có tâm trạng như thế nào thì mọi người cùng gánh nhé!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Thảo Luận Tâm Lý

Đôi mắt Tấn sáng lên nhìn thẳng về phía thầy Việt, hắn không thể ngờ được rằng có người lại tin tưởng hắn như vậy, càng bất ngờ hơn khi người này lại

hiểu rõ tâm tính của Kim Hồ cũng như của chính hắn.

- Nhưng...!

Thầy Việt trầm tư suy nghĩ, Tấn nhú mày ngạc nhiên lên tiếng hỏi:

- Nhưng sao...thưa thầy?

- Những sự việc sáng nay rất khó để giải thích nếu như không phải do cậu làm...!

Đúng thật là vậy, sao tự nhiên những sinh viên đẩy lại đổ oan cho mình chứ? Tấn cắn răng suy nghĩ mãi về điều này nhưng đến giờ vẫn không thể hiểu được, hắn chỉ có thể cam đoan một điều rằng chắc chắn hắn không làm. Thầy Việt khẽ mỉm cười rồi nhẹ nhàng lên tiếng hỏi:

- Kim Hồ này...! Có bao giờ cậu cảm nhận được trong cơ thể mình còn có một nhân cách khác không..?

- Ý thầy là sao ạ...?

- Nghĩa là sau vụ tai nạn đôi khi sẽ ảnh hưởng đến não bộ của cậu...! Rồi từ đấy sẽ tạo thành một nhân cách thứ hai mà ngay cả bản thân cậu cũng không hề hay biết là nó tồn tại...!

- Có phải ý thầy muốn nói là chính nhân cách thứ hai đấy trong em là người gây ra vụ việc vừa rồi mà bản thân em cũng không biết?

Tấn nhú mày nhìn thầy Việt rồi lên tiếng hỏi lại, thầy Việt khẽ mỉm cười một cách bí ẩn rồi trả lời:

- Chuyện này không phải một sớm một chiều giải quyết ngay được...! Đôi khi tâm sinh lý của cậu mới là những điều tác động lên tính cách trong cậu hiện tại...! Hãy cứ thoải mái đừng tạo cho bản thân sự áp lực thì mọi việc cũng sẽ ổn thôi...!

- Em hiểu ý thầy rồi ạ...!

- Ít ra việc của cậu cũng không đáng quan ngại bằng cô bạn thân của cậu...!

- Cô bạn thân..? Dương gặp vấn đề gì sao...?

Tấn ngạc nhiên lên tiếng hỏi, thầy Việt đưa mắt nhìn Tấn rồi chau mày hỏi lại..?

- Cậu không biết Dương cũng gặp vấn đề về tâm lý à...?

- Tâm lý...?

Tấn sững sờ không nói lên lời, trước giờ Dương vẫn tỏ ra vui vẻ, nhẹ nhàng lắm cơ mà? Sao có thể gặp vấn đề về tâm lý cơ chứ? Thầy Việt như hiểu những thắc mắc trong Tấn nên lên tiếng trả lời:

- Thực ra thì vấn đề của Dương không đáng quan ngại..! Chỉ là tôi vẫn chưa tìm ra liệu pháp điều trị cho cô ấy thôi...!

- Dương rốt cuộc là bị sao thưa thầy...?

- Hôm trước cô ấy có đến đây và nói là lúc ngủ cô ấy thường mơ về một giấc mơ...! Giấc mơ này lặp đi lặp lại liên tục mấy tuần liền không ngừng nghỉ giống như là một đoạn phim chiếu đi chiếu lại vậy...!

- Rồi sao nữa ạ...?

- Lúc đầu thì tôi cũng nghĩ Dương gặp áp lực hay stress nên cũng khuyên cô ấy nên nghỉ ngơi, thư giãn đầu óc nhưng có vẻ như không có kết quả...! Giấc mơ ấy vẫn suốt hiện vào mỗi đêm và càng ngày càng rõ nét hơn...!

Tấn trầm tư suy nghĩ rồi nhú mày lên tiếng hỏi:

- Cô ấy mơ về cái gì ạ...?

- Về một chàng trai trẻ nhưng không rõ mặt...! Chỉ biết là Dương cảm nhận được rằng mỗi lần thấy người đó là Dương rất vui vẻ, hạnh phúc và muốn được ở bên người đấy không rời...!

Tấn im lặng không nói gì, hắn dường như ngờ ngợ về những điều mà thầy Việt vừa nói. Thầy Việt trầm tư một lúc rồi điềm đạm mỉm cười lên tiếng hỏi:

- Có thể tôi nói ra những lời này thì cậu sẽ cho rằng là vớ vẩn...! Nhưng cậu có bao giờ tin vào tâm linh không...?

Tấn khẽ mỉm cười rồi lên tiếng trả lời:

- Nếu là Kim Hồ lúc xưa thì chắc chắn không...! Nhưng sau khi chết đi sống lại trải qua những sự việc không thể giải thích được thì muốn không tin cũng

khó...!

- Chuyện của Dương nếu xét theo hướng khoa học thì rất khó để giải thích...! Nhưng nếu xét theo vấn đề tâm linh thì khả năng rơi vào hai trường hợp: một là ký ức còn sót lại của tiền kiếp và thứ hai là....!

- Duyên âm...! (Tấn lạnh lùng trả lời).

Lời kết: Chap mới nhất mà tác giả viết đây! Hết rồi khi nào viết dài dài mà ém hàng thì tao lại vào hack tiếp!

Tạm biệt anh em! Tao phẫn đây!

Ký tên: HACKER G.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Thay Đổi

Có thật là duyên âm không? Ngay cả bản thân Tấn cũng không chắc chắn nhưng hắn không muốn thể hiện quá nhiều mình biết rõ về tâm linh. Vì nhiều nguyên nhân mà một trong những nguyên nhân đó là thầy Việt, linh cảm trong hắn cho rằng không nên tiết lộ quá nhiều với anh ta.

- Cậu có vẻ cũng biết khá rõ về tâm linh nhỉ?

Thầy Việt khẽ mỉm cười nhìn Tấn, hắn hơi nhếch mép rồi điềm đạm trả lời:

- Nói chung thì em cũng đoán mò thôi...! Vì nghe nhiều người nói vậy...?

- Nhiều người là ai...?

- À... mấy mẹ bán hàng online trên facebook...!

Tấn đưa lời nửa đùa nửa thật, thực ra hắn cũng chẳng biết mình nói gì, nhưng trên facebook bảo rằng am hiểu nhất tâm linh hiện nay chỉ có mấy mẹ bán hàng online nên hắn buông lời thuận nước đẩy thuyền luôn.

Thầy Việt đơ người ra ngạc nhiên rồi thở dài lên tiếng:

- Haiz...! Thực ra vấn đề này... hơi nan giải...! Vì tôi cũng không chắc chắn những suy luận của mình có chính xác hay không...! Nhưng... chúng ta có thể thử...! Quan trọng là cậu phải thuyết phục được Dương...!

- Em không biết mình có thể thuyết phục được cô ấy hay không nữa...!

- Tôi tin là cậu làm được...!

Tấn bước ra khỏi căn phòng rồi tiến về lại lớp học, hắn cảm thấy có điều gì đó khá kì lạ. Tại sao hắn lại có thể nói chuyện một cách khá thoải mái với thầy Việt như vậy? Giống như hai người đã từng quen biết từ rất lâu rồi, với cả có điểm gì đó ở thầy Việt mà hắn cảm thấy khá thân quen.

Nhưng những suy nghĩ đấy ngay lập tức phải dừng lại trước không khí lạ thường từ trong lớp của Tấn, những bạn học trong lớp nhìn về phía hắn giống như một sinh vật lạ vậy. Hắn đọc được trong đôi mắt đầy sự sợ hãi, hoang mang cùng một chút ngạc nhiên.

- Mà có tin Kim Hồ bảo vệ kẻ yếu không...?

- Còn khó tin hơn việc Barca thua AS Roma 0 - 3 ở giải cúp C1 nữa...!

- Thế mà đó lại là sự thật đấy...!

- Có khi nào nó đang bày trò gì đấy không...? Tao méo bao giờ tin được thằng siêu cấp bệnh hoạn này lại thay đổi...!

Tất cả đám sinh viên đều không biết rằng, tất cả những điều họ nói Tấn đều nghe rõ không sót một chữ. Hắn điềm đạm tiến về chỗ ngồi rồi dăm chiêu tự nhủ:

- Tôi sẽ khiến các người phải suy nghĩ khác về Kim Hồ này...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Tiền Kiếp

Đứng trước cửa phòng của Dương, Tấn vẫn chưa dám gõ cửa, vì hắn vẫn còn do dự không biết nên nói chuyện như thế nào với cô ta. Vì một phần việc này là việc riêng của Dương, phần còn lại hắn không muốn tạo ra thêm việc gì gây hiểu nhầm.

Đang trong lúc lưỡng lự bất quyết thì cánh cửa phòng đột nhiên mở ra, Dương ngạc nhiên mở to mắt nhìn hắn rồi lên tiếng hỏi:

- Cậu tìm em có việc gì sao...?

- Chúng ta nói chuyện một chút được không...?

Tấn và Dương cùng nhau đi dạo ngoài vườn, hắn không biết phải mở lời câu chuyện ra sao nên vẫn im lặng nhìn về phía vườn hồng đang khoe sắc. Dương tiến về phía vườn hồng rồi sờ ngón tay lên bông hoa, khuôn mặt cô khẽ mỉm cười đầy thích thú làm tâm trạng Tấn bỗng nhiên thấy bình lặng.

- Cô ta không có dấu hiệu của người bị duyên âm...! (Tấn nghĩ thầm trong bụng).

Là một thầy pháp cao tay, Tấn thừa hiểu rõ một người bị duyên âm bám theo là như thế nào. Khí sắc mệt mỏi, da dẻ tái sẫm, dần dần mất trí, hoang tưởng rồi thể trạng yếu nhược mà tự diệt nhưng Dương thì khác. Cô ta rõ ràng mang trạng thái tươi trẻ, hạnh phúc, xung quanh người lại không có âm khí ẩn hiện thì chắc chắn không có vong âm bám theo.

- Vậy chỉ có thể là trường hợp còn lại: ký ức của tiền kiếp...!

Dương thấy Kim Hồ đang chăm chú nhìn về phía mình, trái tim cô bỗng nhiên đập mạnh một cách rộn ràng. Khuôn mặt cô khẽ ửng hồng, tâm trí lúc này lại nghĩ về những điều linh tinh vẩn vơ: Lễ nào cậu chủ thích mình thật rồi...? Hay là cậu chủ định.. tỏ tình... với mình...?

Nhưng Dương không dám chắc mà cũng không dám tin đó là sự thật, vì bản thân cô biết rằng Kim Hồ và cô ở hai thế giới khác nhau, mãi mãi không bao giờ có kết quả.

Bỗng nhiên đầu Dương cảm thấy khá choáng váng, những khung cảnh kì lạ đột nhiên xuất hiện trước mặt cô, rồi hình ảnh một người đàn ông lơ mơ như sương khói từ dần xa nhìn về phía cô cùng một giọng nói vô cùng ai oán:

- Lý Ngọc Dung...! Sao em lại làm vậy...? Sao em lại làm vậy...?

Dương nhắm chặt đôi mắt lại rồi áp chặt lấy hai tay lên hai tai của mình, giọng cô hét lên đầy điên loạn:

- Không...! Không...! Tôi không biết ông...!

Tấn chạy lại gần rồi ôm chặt lấy Dương, hắn đưa bàn tay lên xoa đầu cô rồi nhẹ nhàng vỗ về:

- Bình tĩnh đi...! Có tôi ở đây rồi...!

- Tại sao ở hiện thực mà em vẫn thấy nó chứ...? Em không muốn thấy...!

Dương khóc nức nở rồi ôm chặt lấy Tấn, hắn cũng dịu dàng ôm lấy đầu cô rồi thở dài im lặng. Ký ức của tiền kiếp lại ảnh hưởng đến hiện thực của kiếp này? Tự nhiên trong lòng Tấn bỗng có cảm giác bất an về một điều gì đó kinh khủng sắp xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Thôi Miên

Hai người đến rồi à?

Thầy Việt mỉm cười điềm đạm nhìn về phía Tấn và Dương, Tấn nhìn về phía Dương rồi đưa mắt về phía thầy Việt lên tiếng:

- Em đã đưa cô ấy đến đây rồi...! Có vẻ như càng ngày mọi chuyện càng không ổn...!

Thầy Việt ra hiệu cho hai người ngồi xuống rồi nhìn về phía Dương hỏi:

- Có vẻ như mọi thứ đã đi quá giới hạn...! Những ký ức ấy giờ không chỉ xuất hiện trong mơ có phải không?

- Sao thầy biết ạ..? (Dương rụt rè lên tiếng hỏi)

- Tôi đã nghiên cứu qua sách báo về hiện tượng mà em gặp phải...! Có rất nhiều người cũng giống em đều mơ lặp đi lặp lại về một điều gì đó và cuối cùng...!

- Cuối cùng sao ạ...?

- Tất cả bọn họ đều phát điên...!

Dương xám mặt lại không nói lên lời, cô run rẩy như không thể tin những gì mà thầy Việt vừa nói. Tại sao mọi chuyện lại xảy đến với cô chứ? Cô đã làm gì sai? Tần thở dài rồi nhìn Thầy Việt hỏi:

- Có cách nào thoát ra khỏi tình trạng này không hả thầy...?

- Về việc này..rất khó nói...! Nhưng tôi có một cách để thử...! Dùng liệu trình thôi miên...!

- Thôi miên...?

- Đúng vậy...! Tôi sẽ dùng thôi miên để Dương miêu tả lại những thứ mà em mơ...! Xem rốt cuộc trong mơ thì việc gì xảy ra...! Chỉ khi tìm được gốc rễ của sự việc thì chúng ta mới có thể giải quyết dứt điểm...!

- Nghe có vẻ khá rắc rối...! Nhưng thật sự rất có tính thuyết phục...!

Tần đưa tay lên cằm suy nghĩ rồi nhìn về phía Dương, khuôn mặt Dương tỏ ra phờ phạc nhưng rồi cô cũng nhắm mắt gật đầu. Nếu đã không còn cách nào khả quan hơn thì cứ thử một lần cũng không vấn đề gì.

Thầy Việt để một chiếc ghế dựa ở giữa căn phòng rồi ra hiệu cho Dương ngồi xuống đó, rồi anh lấy ra một con lắc và lên tiếng "

- Giờ tôi sẽ dùng phương pháp " cái nhìn cố định " để thôi miên em...! Em hãy tập trung nhìn về phía con lắc đang di chuyển...! Từ từ...! Từ từ...!

Lòng đen mắt của Dương di chuyển theo hướng con lắc đang chuyển động, cô như cảm thấy mọi thứ mờ dần đi rồi tan trong ảo ảnh như lúc này trong mắt cô chỉ còn sự xuất hiện của con lắc vậy.

- Đôi mắt em dần dần khép lại...! Em cảm thấy như mình muốn ngủ phải không...? Vậy hãy từ từ nhắm mắt vào và cho tôi biết là em đang thấy những gì...?

- Em thấy... mình đang đứng trước sân...! Hình như là ở trước một ngôi chùa lớn...!

- Rồi gì nữa...! Em còn thấy những gì nữa...!

- Đối diện với ngôi chùa là một cái hồ lớn...! Ở giữa hồ có một cái đình...rất cũ... rất xưa...!

- Em còn thấy gì nữa? Kể nốt đi...!

- Bên cạnh chùa... có một chiếc cầu lớn... có mái hiên che mưa cũng khá xưa....! Hình như xa xa có ai đó đang nhìn em mỉm cười...! Người đó... người đó... rất thân thiết...!

- Em có nhìn rõ được mặt người đó không...?

- Em không thấy...! Không rõ...! Đừng... đừng lại gần đây... Đừng...!

Dương mở choàng mắt ra, hai vầng trán của cô lấm tấm mồ hôi như vừa trải qua một cơn ác mộng vậy. Thầy Việt trầm tư suy nghĩ một chút rồi lên google tìm kiếm thứ gì qua máy tính, một lúc sau thầy mới ra hiệu cho Dương lại gần rồi lên tiếng hỏi:

- Em xem có phải chỗ này là nơi mà em đã thấy trong mơ không...?

- Đúng...! Đúng rồi...! Chính là chỗ này...!

Tần nhìn vào hình ảnh trên máy tính rồi nhún mày ngạc nhiên:

- Đây... là...Chùa Thầy...!

- Chính xác...! Chùa Thầy - Sài Sơn - huyện Quốc Oai - Hà Nội...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Dự Cảm

Tấn mở to đôi mắt nhìn những hình ảnh quen thuộc này, những ký ức khi hắn còn mang danh thầy mo số một đất kinh bắc bỗng nhiên lại chọt ủa về. Không thể sai được vì đó là nơi hắn từng đến: Hang Cốc Cờ - Đường xuống địa ngục.

Nhớ đến đây, khuôn mặt Tấn bỗng tái sạm lại, những ký ức kinh hoàng đẩy làm ngón tay hắn run lên theo phản xạ, chắc chắn không sao, tất nhiên không sao vì hắn là người đã lập phong ấn khu vực đây.

- Giờ hai người tính sao?

Thầy Việt nhíu mày nhìn về phía Tấn và Dương, hai người đưa mắt nhìn nhau rồi Tấn thờ dãi gật đầu đáp lại:

- Có lẽ chúng ta sẽ phải đến đây một chuyến xem sao...!

- Chúng ta...?

Thầy Việt đơ người ngạc nhiên nhìn Tấn, hắn cũng ngạc nhiên nhìn lại rồi lên tiếng hỏi:

- Thầy không định đi cùng bọn em sao...?

- Tất nhiên là...à mà thì..cậu cũng biết đấy... công việc giáo viên lương ba cọc ba đồng...! Nên tôi cũng phải kiếm việc làm thêm nên...!

- Em hiểu rồi...! 20 triệu đủ không...?

- Lúc nào khởi hành...?

*****Khuôn mặt của Tấn lúc này không biết nên phản ứng ra sao nữa, hắn vừa nhận được tin từ Dương là vụ việc xung đột với hai sinh viên kia đã được giải quyết trong yên bình. Hóa ra, chính một trong hai tay sinh viên đã ra tay đánh Tấn trước nên hành động đánh người của Tấn có thể cho là phòng vệ.

Nhưng bản thân Tấn vẫn chắc chắn rằng mình không liên quan đến chuyện này, vì rõ ràng lúc đấy hắn đang đi vệ sinh. Vậy rốt cuộc tất cả bọn họ đều nói là hắn đánh nhau? Thật khó hiểu, cực kì khó hiểu.

Dù sao việc đấy lúc này cũng không phải là quan trọng nhất, vì có một người làm Tấn lo lắng hơn lúc này. Hắn quay sang nhìn về phía Dương, bất ngờ phát hiện cô ta đang trộm nhìn mình, hắn tự nhiên cũng cảm thấy đỏ mặt ấp úng không nói lên lời.

- Về 20 triệu đấy..! Em sẽ cố gắng thu xếp trả cậu...! (Dương ngập ngừng lên tiếng)

- Cô ngốc à...? Cô là người trong Kim Gia...! Tất nhiên việc này phải lấy tiền của Kim Gia lo liệu rồi...!

- Nhưng...!

- Tôi nói sao thì cứ làm vậy đi...! Đừng lằng nhằng...! Việc của cô lúc này là chuẩn bị hành trang chuẩn bị xuất phát...!

- Vậy bao giờ chúng ta khởi hành...!

- Sáng mai...!

Lời kết: Đôi khi tôi nghĩ cuộc đời mình có ý nghĩa như thế nào? Cảm giác thật sự rất vô vị và không có điểm nhấn...!

Cũng giống như Tấn không biết mình trùng sinh vào Kim Hồ để làm gì? Nếu sống trên đời mà không cảm thấy thú vị thì tồn tại khác gì không tồn tại?

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Trước Giờ Khởi Hành

Từ sớm tinh mơ, Tấn đã bước chân ra khỏi phòng nhìn đồng hồ mới 5h sáng xem ra vẫn còn khá sớm nhưng thực sự hần khó có thể ngủ thêm được.

Trong lòng hần dấy lên một cảm xúc bứt rứt khó tả, hình như hần cảm giác hành trình này mang lại một dự cảm không lành mà bản thân hần không thể giải thích được.

Dương đã đợi hần ở phòng khách từ lúc nào, bản thân cô cũng có cảm giác lo lắng xen lẫn là sự hồi hộp. Rốt cuộc giấc mơ đó là như thế nào? Cô thật sự rất muốn biết và cũng không muốn biết vì...

5h30, hai người bước lên con phantom rời khỏi hành đến trường đón thầy Việt, trước khi ra khỏi nhà thì Dương đã gọi điện trước và đầu dây bên kia đáp lại là tiếng ngái ngủ một cách ồ ồ:

- Sao gọi tôi dậy sớm vậy?

Xe dừng lại trước cổng trường, bác bảo vệ có vẻ ngạc nhiên khi nhìn thấy xe của Kim Gia nhưng vẫn sốt sắng mở cửa nhanh nhất có thể. Sân trường lúc này vắng tanh không một bóng người, cũng phải thôi vì lúc này vẫn còn sớm và vì hôm nay là chủ nhật.

Thầy Việt tiến về phía con phantom rồi nhú mồm ngạc nhiên:

- Đừng nói với tôi là chúng ta sẽ đi bằng con xe này nhé...?

- Có vấn đề gì sao thưa thầy..? (Tấn ngạc nhiên hỏi lại)

- Nói chúng ta đến vẫn là vùng làng quê yên ả chứ không phải là khu dân cư phồn thị đâu...! Và chúng ta đi là tìm hiểu thông tin chứ không phải là tham gia triển lãm siêu xe...! Nên di chuyển sao cho đỡ bị chú ý tránh những điều không hay xảy ra...!

- Vậy theo thầy phải làm như thế nào ạ..? (Dương lên tiếng hỏi)

- Cũng may là tôi đã đề phòng trước mọi việc rồi...! Chúng ta sẽ đi bằng con xe này...!

Vừa nói thầy Việt vừa chỉ tay về hướng con xe ở phía xa, cả ba người tiến lại gần về phía con xe matiz màu đỏ trong có vẻ khá hoang tàn. Tấn và Dương nhìn nhau không nói lên lời, trong lòng họ đang suy nghĩ không biết con xe sắp sệ này liệu có đưa được họ đến nơi về đến chốn hay không?

Thầy Việt như hiểu được những suy nghĩ của Tấn và Dương lên mỉm cười lên tiếng thanh minh:

- Ày ày... Đừng lo...! Xe này tôi đi nhiều rồi nên yên tâm đi...! Nhìn nó thế thôi chứ ổn định phết đấy...!

Dương ra thông báo cho lái xe của Kim Thị rồi cùng Tấn ngồi vào bên trong con xe matiz, hai người không biết phải nói gì về con xe thần thánh này vì có nói ra cũng thế mà thôi, chỉ cầu mong độ ổn định giống như lời thầy Việt giới thiệu.

- Bắt đầu đi nào...!

Lời kết: Về vụ việc hacker G lần trước dù đúng hay sai thì tôi nghĩ một phần lỗi cũng thuộc về mình vì viết có hơi ngắn...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Tìm Nhà Họ Lý

Cảm giác lúc này của Tấn như địa ngục vậy, dù đã chuẩn bị tinh thần trước bằng hai viên thuốc chống say xe nhưng trước con xe matiz từ thời napoleon cỡi trường này thì vẫn không xi nhê gì cả.

Người hần cảm giác cứ vật và vật vờ không còn chút sức sống, đôi mắt vô hồn nhìn ra ngoài cửa chỉ mong sao đến chùa Thầy càng sớm càng tốt để cho hần thoát khỏi cảnh đọa đày này.

Cũng may là từ trung tâm Hà Nội về đây cũng không xa nên chỉ mất khoảng nửa tiếng đồng hồ thì Tấn cũng đã có mặt tại địa danh Chùa Thầy.

Dương ngoảnh mặt nhìn ra ngoài cửa kính, khung cảnh xung quanh làm cô cảm thấy thân thuộc một cách lạ thường dù cô mới lần đầu đến đây, cô bước ra khỏi xe để nhìn mọi thứ rõ hơn bỗng nhiên những hình ảnh thời xưa lại một lần nữa tái hiện lại trước mặt mình.

Lũ trẻ đang chơi đuổi bắt, những cô gái trẻ trên đầu cài mấn đang vừa đi vừa cười đùa, còn ở bên cầu kia là những người phụ nữ lớn tuổi đầu chít khăn mỏ quạ ngồi kể cho nhau nghe chuyện đời.

- Dương... Dương...! Cô không sao chứ?

Tiếng Tấn gọi làm những ảo giác trong đôi mắt Dương đột ngột biến mất, cô quay sang nhìn Tấn với vẻ mặt ngạc nhiên xen lẫn là sự khó hiểu, thầy Việt như hiểu cảm xúc kỳ lạ của Dương nên điềm đạm lên tiếng hỏi:

- Cô lại nhìn thấy những hình ảnh đấy phải không..?

- Vâng...! Khung cảnh nơi này thực sự rất thân quen...! Như là em đã từng sống ở đây vậy...! (Dương khẽ khàng trả lời)

- Vậy là chúng ta đã đến đúng nơi rồi...! Giờ là lúc chúng ta phải tìm ra tung tích kiếp trước của cô...!

- Làm cách nào để tìm được thừa thầy..?

- Cô từng nói trong mơ có người gọi tên cô là Lý Ngọc Dung phải không..? Vậy tìm dòng họ nhà Lý sẽ rõ thôi...!

Việc tìm gia đình họ Lý trong một ngôi làng không phải là việc khó, nhưng để hỏi người ta về chuyện tổ tiên của họ thì không phải là việc đơn giản. Người đàn ông họ Lý xua tay về phía ba người rồi lắc đầu từ chối:

- Tôi cũng muốn giúp mấy người lắm...! Nhưng thực sự là việc về tổ tiên chỉ có các cụ cao niên trong họ mới biết thôi chứ tui tôi phận cháu chắt biết gì mà nói...!

- Vậy nhờ anh dẫn tui đi gặp những cụ cao niên trong họ được không? Việc này thật sự rất quan trọng (Thầy Việt lên tiếng nài nỉ)

- Tôi không dẫn mấy người đi được đâu...! Nhưng nếu mấy người muốn biết về gia phả nhà họ Lý thì cứ đến nhà cụ Hương Lý Trưởng họ mà hỏi...! Mà tuyệt đối là đừng có bảo là tôi chỉ cho mấy người đấy...!

Dứt lời, người đàn ông lập tức đi thẳng không ngoái đầu lại. ba người bọn họ nhìn nhau mỉm cười rồi tiếp tục hỏi người dân xung quanh về nơi ở của cụ Hương Lý.

Đứng trước cánh cổng sắt, tâm trạng Tấn khá hồi hộp nhưng hấn vẫn mạnh dạn gõ cửa. Một người đàn ông trung tuổi với thái độ mệt mỏi đi ra nhìn bọn họ với thái độ ngạc nhiên rồi điềm đạm lên tiếng hỏi:

- Mấy người tìm ai...?

- Dạ...! Chúng cháu muốn tìm cụ Hương Lý hỏi một số việc ạ? (thầy Việt nhẹ nhàng đáp lại)

- Mấy người tìm cụ nhà chúng tôi có việc gì?

Ba người nhìn nhau trước câu hỏi của chủ nhà, Tấn im lặng suy nghĩ một lúc rồi điềm đạm trả lời:

- Chúng cháu có một số thắc mắc liên quan đến tổ tiên nhà họ Lý vùng này...! Mong cụ Hương Lý chỉ bảo...!

- Cụ nhà chúng tôi hiện tại không được khỏe nên mong mấy người thông cảm...!

Người đàn ông trung tuổi trả lời rồi quay người bỏ vào trong nhà, thầy Việt nhìn Tấn và Dương không biết nói gì hơn chỉ thờ dãi buông lời:

- Thôi thì về nhà rồi từ tìm cách khác vậy...!

- Khoan đã...!

Ba người định bước đi nhưng bỗng nhiên có tiếng nói gọi với làm họ đứng khựng lại, người đàn ông chủ nhà vội vàng mở cổng rồi điềm đạm lên tiếng:

- Mấy người vào nhà đi...! Cụ Hương Lý muốn nói chuyện với mấy người...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: 19: Lý Ngọc Dung

Thầy Việt, Tấn và Dương đi theo sau ông chủ nhà vào khu vườn, rồi họ tiến vào gian nhà bên tay trái. Tiếng ho sặc sụa bên trong phòng làm ba người cảm thấy hơi ái ngại, rõ ràng là người ở trong đây có sức khỏe không tốt một chút nào.

Người đàn ông chủ nhà khúm núm bước vào rồi nhẹ nhàng lên tiếng:

- Dạ thưa cụ...! Bọn họ đã ở bên ngoài cửa rồi ạ...!

- Khụ... khụ...! Bảo họ vào đi...!

Người đàn ông bước ra ngoài rồi ra hiệu cho ba người vào căn phòng, bên trong khá chật hẹp chỉ vón vện có một chiếc giường ọp ẹp và vài thứ linh tinh. Một cụ già 70 tuổi ngồi vật vờ trên giường nhìn về phía bọn họ, sắc mặt xạm lại có vẻ như không được tốt cho lắm.

- Khụ... khụ...! Cuối cùng thì các người cũng đến...!

- Ý cụ là sao ạ...? (Tấn nhú mồm ngạc nhiên hỏi)

- Đạo gần đây ta thường mơ về một giấc mơ lạ...! Trong mơ có người nói rằng sẽ có một đám người đến tìm mình...! Ta cứ tưởng là đầu trâu mặt ngựa đến đón ta chứ...? Không ngờ lại là ba người...! Khụ...khụ...!

Có chuyện trùng hợp như vậy sao? Tấn đắm chiêu suy nghĩ, à mà cũng phải thôi, về tâm linh thì không ai có thể hiểu hết am sâu mọi việc được thì chuyện báo mộng này cũng là đương nhiên thôi.

- Các người muốn hỏi ta về vấn đề gì...?

- Dạ...! Chúng cháu muốn hỏi cụ về một người đàn bà họ Lý có tên là Ngọc Dung...!

- Lý Ngọc Dung à...? Ta chưa từng nghe đến tên ai như vậy cả...! Nhưng... để ta tra lại gia phả xem đã...!

Nói rồi, ông cụ tiến lại về phía chiếc tủ con gần đấy rồi run run lấy ra một quyển sách đã mốc meo, ông khẽ khàng lật qua từng trang sách rồi chăm chú đọc:

- Lý ngọc dung... Lý ngọc dung...! Ôi đội mắt ta khó có thể nhìn rõ nữa...! Thật sự nhìn thấy chữ được chữ không...! E là...!

- Để cháu giúp cụ...!

Tấn nhẹ nhàng tiến lại gần phía ông cụ rồi nhìn vào trong quyển sách, tiếng hán nho không thể làm khó được người của thời đại trước như hắn. Ông cụ ngạc nhiên nhìn Tấn rồi thốt lên cất lời:

- Cậu đọc được chữ Hán nho sao...?

- Cháu cũng có tìm hiểu sơ qua về ngôn ngữ Việt Nam thời phong kiến...!- Vậy cậu tự tìm đi...!

Ông cụ để quyển gia phả vào tay Tấn, Tấn gỡ sách lại từ đầu rồi mồm mồm tìm xem có ai tên là Lý Ngọc Dung hay không. Giở đến một phần tư sách bỗng nhiên đôi mắt Tấn mở to:

- Tìm được rồi...! Lý Ngọc Dung là ái nữ của bá hộ Lý Tầm Hoan, sinh năm 1890 mất năm 1908 lấy chồng làng Mơ...!

- Còn gì nữa không? (thầy Việt sốt sắng lên tiếng hỏi)

- Hết rồi...!

Câu trả lời cụt lùn của Tấn làm thầy Việt và Dương tiu nghỉu buồn bã, cuối cùng mọi việc vẫn là công cốc đã trảng. Ông cụ khẽ ho vài tiếng rồi rên rĩ lên tiếng:

- Những gì ta biết...thì cũng đã nói hết rồi..! Khụ... khụ...!

- Chúng cháu hiểu ạ...! Nhưng sao bệnh tình cụ như thế này lại không đến bệnh viện ạ...? (Dương nhìn về phía cụ Hương Lý với thái độ lo lắng)

- Làm gì có tiền mà đến hà cháu...? Ta cũng gần đất xa trời rồi..! Sống được đến đâu thì sống thôi...! Còn chút gia sản để lại cho con cháu...chứ giờ mà mang đi chữa trị...thì... khụ...khụ...!

Nhìn căn nhà lụp xụp này, Tấn cũng đoán được phần nào kinh tế gia đình nên thở dài im lặng. Ba người họ rời khỏi nhà cụ Hương Lý mà tâm tư trĩu nặng không biết nói sao rồi Tấn nhìn về phía Dương lên tiếng hỏi:

- Nếu có thể chữa bệnh miễn phí cho cụ Hương Lý thì tốt quá...!

- Đối với người khác thì không thể...! Nhưng cậu là cậu chủ Kim Gia mà...?

Dương ngược mắt nhìn về phía Tấn mỉm cười, dường như Tấn cũng hiểu ý cô nên khẽ mỉm cười gật đầu xác nhận lại. Chuyến đi lần này về cơ bản là không có chút thu hoạch nhưng ít ra vẫn giúp được ai đó làm tâm trạng ba người cũng cảm thấy thoải mái phần nào.

Tại một khu dự án xây dựng cách đây không xa, người công nhân đang đào đất bằng máy xúc bỗng nhiên khựng lại. Hình như dưới đất có cái gì cứng cứng và chạm với đầu máy xúc, một số người tò mò tiến lại gần hố đất để xem rốt cuộc dưới lớp đất đây là thứ gì.

Những người công nhân tái xạm mặt nhìn nhau, khuôn mặt họ lộ rõ vẻ hoảng loạn xen lẫn là sự kinh hãi vì họ đã đào được một thứ mà họ cho rằng là đại kị: **ÁO QUAN**.

Lời kết: Chap này là gửi tặng mọi người vào ngày giỗ tổ Hùng Vương...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Quan Tài

Ban quản lý dự án công trình lập tức xuống hiện trường khu đất để xem vấn đề vừa gặp phải, lúc này đám người công nhân cũng không dám manh động để nguyên áo quan dưới hố, họ chỉ che bạt bên trên để không cho ánh nắng chiếu vào tránh làm ảnh hưởng đến quan tài.

Quản lý công trình xem xét một hồi chiếc áo quan, hình như có gì đó sai sai thì phải. Xung quanh áo quan được dán rất nhiều phù vàng làm bằng vải, áo quan cũng được khắc những kí hiệu kì lạ mà họ không hiểu đó là gì.

Suy nghĩ một hồi, họ thảo luận với nhau là đưa ra quyết định di dời quan tài về một nơi khác để chôn cất và tiếp tục phát triển dự án hạ tầng. Quan tài ngay lập tức được đưa lên khỏi mặt đất và chuyển vào trong một bạt lớn gần đây và cử cho hai công nhân bảo vệ cẩn thận.

Nhưng đó là lại sự khởi đầu cho một cơn ác mộng kinh hoàng...

Đêm hôm đó, trong khoảng sân trống trải chỉ còn lại hai công nhân đang ngồi nhậu với nhau. Vòng ngoài khu xây dựng vẫn có nhiều bảo vệ nhưng lại tách biệt hẳn với bên trong khu xây dựng.

Vừa nhậu, họ vừa kể chuyện phiếm về những câu chuyện ngày thường, tất nhiên là cả câu chuyện về chiếc quan tài kỳ lạ:

- Tao vẫn không hiểu mấy ông sếp bên trên nghĩ gì! Có cái méo cứ phải sợ sà sợ sệt! Là tao thì tao chuyển luôn chiếc quan tài này ra nghĩa địa chôn là xong! Đây lại còn bắt anh em mình bảo vệ rồi thuê thầy tìm hiểu cúng kiếng cẩn thận! Rõ là vẽ chuyện...!

Tay công nhân tên Đui khẽ nhếch mép cười rồi nhìn về phía tên Đen:

- Mà thì biết cái méo gì mà đòi chỉ trích tư duy cấp lãnh đạo! Không phải đơn giản mà mấy ông ấy giữ lại cái quan tài này đâu...!

- Ý mày là sao...?

- Mày không thấy cái quan tài này rất kì lạ à...? Tao nghi ngờ quan tài này là của vua chúa thời xưa chứ không đùa đâu! Chắc chắn trong này phải có báu vật gì đó thì mấy ông sếp lớn mới giữ lại để từ từ nghiên cứu chứ...?

Tên Đen vuốt cằm gật gù suy nghĩ rồi nhếch mép nói nhỏ:

- Lúc này chỉ có anh em mình ở đây...hay là... thử mở nắp quan tài ra xem...! Nếu có vàng bạc châu báu hay là đồ cổ thì...!

Hai tay công nhân nhìn nhau cười một cách nham hiểm rồi đứng dậy tiến gần về phía quan tài, Tên Đui cầm con dao lớn cửa đứt toàn bộ lớp phù vàng làm bằng vải, tên còn lại thì cầm lấy xà beng kê sát vào khe nắp quan tài để bật tung ván thiên lên.

Lớp phù vàng cuối cùng bị cửa đứt rơi là tả xuống nền đất lạnh, một cảm giác rùng mình như chạy dọc sống lưng hai tay công nhân. Trong lòng họ cảm thấy có điều gì đó không ổn nhưng lòng tham và sự hiếu kỳ lúc này đã chiếm lấy bản ngã trong tâm trí họ, dồn hết sức họ bật tung thật mạnh ván thiên lên.

- Quạ... Quạ... Quạ...Éc...Éc...Éc...!

Tiếng quạ và chim lợn ở tứ phía bỗng chốc réo lên liên hồi, khung cảnh xung quanh thật sự bỗng chốc u ám một cách rờn rợn, hai tên công nhân lấy tay che đi lần khói tỏa ra từ bên trong quan tài rồi nhủ mày quan sát thật kĩ rồi đôi mắt họ mở to kinh hoàng khi nhìn thấy thứ bên trong:

- Cái này là...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Quỷ Dữ Hồi Sinh

Làn khói trắng mỏng từ trong chiếc quan tài dần dần tan đi làm hiện rõ cái thứ đang nằm bên trong, hai tay công nhân ôm miệng quay đi nôn thốc nôn tháo rồi nhắm mắt nhìn nhau không nói lên lời.

- Chết tiết...! Thì ra bên trong là thứ gớm ghiếc này...!

- Thế mày nghĩ trong quan tài thì có cái gì...?

- Thằng chó nào bảo bên trong quan tài toàn vật quý giá..?

- Chính cái mồm mày bảo biết đâu bên trong vàng bạc châu báu hay đồ cở thì sao ấy...!

Lúc này hai tay Đen và Đùi lại lao vào cãi nhau, sau một hồi mặt sát loạn xì ngầu thì cuối cùng cả hai đều hạ hỏa rồi lên tiếng giảng hòa. Tên Đùi nhìn vào thứ bên trong quan tài rồi nhắm mắt suy nghĩ:

- Bây giờ chỉ còn cách đóng lấp quan tài lại rồi buộc lại mấy cái dây vàng thôi...!

- Mày có sợ ai đó phát hiện ra không...?

- Yên tâm đi...! Cứ quàng đại vào rồi thắt nút là xong...! Ai phát hiện cứ bảo là mình không biết...!

- Uhm...! Thế cũng được...!

Tên Đen đứng dậy định đóng nắp quan tài vào thì bỗng nhiên hắn nghe thấy có tiếng nói làm bầm loáng thoáng đâu đây, hắn nhăn mặt ngược mắt nhìn về phía tên Đùi lên tiếng hỏi:

- Mày nói gì đấy...?

- Làm đi...! Nói cái méo gì mà nói...?

- Rõ ràng tao nghe thấy mày làm bầm gì mà..?

- Làm bầm cái quái gì...?

Tiếng làm bầm lại một lần nữa vang lên chậm chậm làm khuôn mặt hai gã Đen và Đùi bỗng nhiên chết sững:

- Tiếng nói này hình như là ở... trong quan tài phát ra... phải không...?

Tên Đen chưa kịp nói hết câu, thì bỗng nhiên hắn cảm nhận rõ có cái gì đó đang bám chặt vào bắp chân mình. Đôi chân hắn run lên như cầy sấy, hơi thở gấp gáp cùng khuôn mặt trắng bệch không còn một giọt máu.

Tên Đùi cũng có sợ đến mức tái mặt, từ từ cúi xuống nhìn về phía bên trong quan tài. Đôi mắt hắn như không thể tin những gì mà mình đang nhìn thấy, miệng hắn run lên lắp bắp không nên lời:

- M...a....! C....ó.....m...a....!

Cái thứ gớm ghiếc bên trong quan tài từ từ đứng thẳng dậy, đó là một cơ thể khô quắt lại với đôi mắt không trông hoắm sâu vào bên trong, hai hàm răng nó chạm khê vào nhau tạo thành tiếng lắp ráp.

Hai tay nó bấu mạnh vào hai bả vai của tên Đen tạo thành mùi lổ hoắm sâu phun trào đầy máu, miệng nó dí sát vào miệng tên Đen rồi từ từ nút chặt giống như đang nuốt ừng ực một thứ gì đó vậy.

Cơ thể Tên Đen từ từ khô quắt lại giống như một cây gậy rộc không sức sống. Tên Đùi lúc này sợ đến mức không còn biết trời đất gì nữa, hắn theo

phản xạ quay người bỏ chạy khỏi đó ngay lập tức, nhưng hắn bỗng cảm thấy có một bàn tay đang nắm chặt lấy cổ mình rồi từ lúc nào khuôn mặt góm ghếc ấy lại suốt hiện ngay trước mặt hắn...

Cơ thể khô quắt kia sau khi hút cạn sinh khí hai tên công nhân dần dần thay đổi, cơ bắp nó cũng từ từ phình to ra dần trở thành cơ thể của một người bình thường từ lúc nào. Nó cúi bộ đồ của tên công nhân ra rồi mặc lên người, khuôn mặt khẽ mỉm cười một cách đầy ma mị:

- Cuối cùng ta cũng được giải thoát...! Tất cả những kẻ hại ta đều phải trả giá...! Và kẻ đầu tiên là... Lý Ngọc Dung...!

Lời kết: Đôi khi muốn tìm một tri kỷ thực sự rất khó, tìm một người con gái yêu mình giữa xã hội bây giờ thì lại càng khó hơn...! Hiểu được điều đấy thì chúng ta mới thấy Dương là cô gái đáng được trân trọng đến nhường nào..

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Ông Chính

Kim Long lúc này đang mang tâm trạng cực kì lo lắng, anh ta mới nhận được thông tin công trình xây dựng chung cư ở Quối Oai gặp vấn đề mà anh ta lại là chủ đầu tư.

Chiều hôm trước, nghe người quản lý gọi điện báo là phát hiện thấy một chiếc quan tài cổ, anh ta lập tức cho người đi dò quan tài rồi cử người bảo vệ. Định là sẽ nhờ thầy pháp cúng kiếng chuyển mộ rồi mới tiếp tục công trình không ngờ lại xảy ra sự cố ngoài ý muốn.

Kim Long bước ra hiện trường, lúc này mọi thứ đã được che bạt kín mít như để che dấu cho một thứ gì đó đang ở bên trong. Tay quản lý bước ra khỏi bạt rồi cúi đầu chào Kim Long, anh nhìn về phía hắn rồi điềm đạm lên tiếng hỏi:

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra hả...?
- Giám Đốc Kim đợi một lát ạ...! Thầy pháp bên trong đang nghiên cứu hiện trường chắc cũng sắp ra rồi ạ...!
- Tại sao tôi lại không thể vào được...? Tránh ra...!
- Bên trong không tốt...! Cực kì không tốt đâu ạ...!

Mặc cho tay quản lý khuyên can, Kim Long vẫn quyết định bước vào bạt. Đôi mắt anh ta mở to không thốt lên lời trước cảnh tượng đầy kinh hoàng, giữa mặt đất là hai cái xác khô với cơ miệng méo xệch đi, một xác thì mặc quần áo bình thường trong khi cái xác kia thì khỏa thân.

Ở khoảng giữa là chiếc quan tài sập thành 6 mảnh mỗi nơi mỗi hướng trông như một bãi chiến trường vậy, bỗng nhiên có một bàn tay chạm vào bả vai Kim Long làm anh ta giật mình thon thót.

Quay người nhìn lại, Kim Long thấy trước mặt mình là một ông bác tuổi ngoài 60, râu trắng bạc phơ và đặc biệt là 2 lòng mắt một màu đen, một màu đỏ. Kim Long khá sợ hãi nhìn về phía ông bác và tỏ thái độ dè chừng:

- Ông... ông là ai...?
- Tôi là thầy pháp được mời về...!

Lúc này tay quản lý mới bước vào rồi ôn tồn giới thiệu:

- Dạ thưa giám đốc Kim...! Đây là ông Chính, giới trong nghề thường gọi ông ta với biệt danh là: Nam Chính Anh...!
- Nam Chính Anh (Kim Long khẽ nhủ mày nhìn về phía ông thầy pháp)
- Gọi tôi là Chính được rồi...! Ông Chính lạnh lùng trả lời rồi thờ dãi nhìn về phía hiện trường, Kim Long vẫn không hiểu chuyện gì xảy ra nên cất lời hỏi:
- Thưa thầy Chính...! Có vấn đề gì sao ạ...?
- Cậu Kim có bao giờ tin vào tâm linh không...?

Kim Long im lặng suy nghĩ trước câu hỏi lại của thầy Chính: Rốt cuộc người này hỏi mình câu đấy có mục đích gì? Định làm mấy trò lừa thần bán thánh rồi lừa tiền của Kim Long ta sao? Cứ thử ông ta xem thế nào!

- Tôi cũng có chút lòng tin!

- Vậy là được rồi...! Tôi khuyên cậu nên dọn dẹp hiện trường, đốt hai cái xác và mấy mảnh gỗ quan tài kia đi...!

- Tại sao lại phải làm thế?

- Nếu cậu không muốn gặp thêm những rắc rối về sau nữa thì cứ làm theo lời tôi...! Bằng không thì ngay cả mạng cậu cũng khó giữ...!

Thầy Chính trợn mắt nhìn về phía Kim Long rồi ông ta quay người bước ra khỏi bạt. Lúc này tay quản lý mới lại gần Kim Long đưa cho anh ta hai bức ảnh rồi khẽ nói nhỏ vào tai:

- Hai cái xác khô kia là hai công nhân bảo vệ cho chiếc quan tài cổ hôm qua thừa giám đốc...!

- Cái gì..?

Kim Long trợn mắt ngạc nhiên nhìn tay quản lý rồi nhìn vào hai bức ảnh trên tay, khuôn mặt của hai công nhân đích thị trùng khớp với mặt của hai cái xác khô tại hiện trường. Miệng Kim Long run run như không thể tin được:

- Rốt cuộc chuyện này là sao...?

- Tôi tin lời khuyên của ông Chính là hợp lý thưa Giám Đốc...! Vì ông ta chính là chủ tịch của cục tâm linh miền bắc...!

Lời kết: Đôi lúc gặp phải nhiều chuyện rắc rối cũng từ cái mồm mà ra...! Nên dân mạng đôi khi lại khuyên rất đúng: bớt sân si đi...! Nhưng nghĩ là một chuyện chứ đôi lúc làm được hay không lại rất khó...! Mong mọi chuyện trong tương lai sẽ êm đẹp...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Bí Ẩn Hang Cắc Cớ

Những suy nghĩ của Kim Long lúc này đã thay đổi, anh ta không còn nghi ngờ về những lời mà thầy Chính nói vì vậy anh ta bảo người quản lý giải quyết những vấn đề còn lại theo đúng lời mà thầy Chính.

Kim Long bước ra khỏi bạt, đôi mắt anh ta hướng về thầy Chính với thái độ tin tưởng. Thầy Chính dường như không để ý đến sự tồn tại của Kim Long, ông ta vừa nhìn tứ phía với khuôn mặt đắm chiều, vừa độn tay đếm như vẫn còn lo lắng điều gì đấy.

- Tôi đã sai người làm theo những gì thầy bảo...! Nhưng... có vấn đề tôi còn chưa hiểu...! Tại sao hai người công nhân lại chết như vậy...? (Long lên tiếng hỏi một cách đầy hoài nghi)

- Về vấn đề này thì phải nói từ chuyện cái quan tài mà bên cậu khai quật được...!

- Thầy cứ nói ạ...!

Thầy Chính im lặng một lúc rồi nói:

- Cậu nhìn xem khu đất mà công ty cậu đang xây dựng như thế nào...?

- Rất đẹp...! Bên tôi đã nhờ tư vấn và quan sát khắp vùng này một năm trời mới lựa chọn được khu đất này...! Đằng trước là thảo nguyên... đằng sau là núi...! Rất thích hợp để xây dựng phát triển khu du lịch...!

- Thế cậu có biết lịch sử của ngọn núi kia không..?

Vừa hỏi, thầy Chính vừa chỉ tay về ngọn núi trước mặt. Kim Long tất nhiên đã tìm hiểu rất kỹ nên tự tin trả lời:

- Tất nhiên là biết chứ...! Đó là núi chùa thầy bên trong đó là hang Cắc Cớ...! À mà khoan... Ý thầy là...!

Lúc này Kim Long mới giật thót mình ngờ ngợ ra điều gì đó, Hang Cắc Cớ là hang động nghìn xương, chẳng lẽ chiếc quan tài kia có liên quan đến câu chuyện về hang động này? Mà không phải.. rõ ràng trước khi xây dựng mình đã xem thầy cẩn thận...! Ai cũng nói là khu đất này vô cùng thịnh mà...?

- Có phải cậu đang thắc mắc vì sao phong thủy nơi này đẹp như vậy mà lại có chuyện kinh dị xảy ra phải không..? Thầy phong thủy nói không sai, tứ phương mùi hương đều đẹp...! ngay cả mặt đất tôi xỏp cũng rất đẹp...! Vì tất cả âm độc nơi này đều bị chiếc quan tài cổ kia hút vào rồi...!

- Thật sao...?

Đôi mắt Kim Long mở to đầy kinh ngạc trước lời dẫn giải của thầy Chính, ông ta không thềm để ý đến phản ứng của giám đốc Kim mà chỉ lạnh lùng nói

tiếp:

- Thực ra khu đất này từ trăm năm về trước thì không đẹp như vậy! Vốn dĩ nơi này lúc đầu là nơi chôn cất, đất vô cùng độc, âm khí dày đặc do kết tinh oán khí từ nghìn bộ xương người chết trong hang Cắc Cớ mà thành...! Nhưng cũng may có thầy pháp số một đất Kinh Bắc lúc đấy tình cờ đi qua thấy vậy đã lập đàn tế siêu độ dẫn đường cho các linh hồn oan khuất đồng thời lập phong ấn kết giới phong thủy vùng này lại...!

- Ý thầy, chiếc quan tài mà chúng tôi đào được là phong ấn của vị thầy pháp đó?

Kim Long đắm chiều suy nghĩ rồi đưa mắt nhìn về phía thầy Chính, ông ta im lặng suy nghĩ hồi lâu rồi lạnh lùng lắc đầu trả lời:

- Không đúng...! Vì chữ trên phù vàng rơi xung quanh chiếc quan tài cổ kia không giống bùa chú của thầy mo đất bắc...!

- Vậy là chữ nước nào...?

Thầy Chính bỗng tái mặt lại rồi run run tự hỏi:

- Lẽ nào là...ngải miên...?

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Hỏa Trấn Phù

Thầy Chính vội lấy ra bức ảnh chụp hiện trường rồi xem lại, đôi mắt ông nhú lại nhìn kĩ những ấn chú khắc lên ván quan tài và phù vàng. Rồi đôi mắt ông mở to như xác nhận lại:

- Đúng là chữ miên thật rồi...!

- Là sao thưa thầy...? (Kim Long ngạc nhiên lên tiếng hỏi)

- Đúng là số trời đã định...! Không thể tránh khỏi tai kiếp này...!

- Thầy càng nói tôi càng không hiểu...! Rốt cuộc mọi việc là như thế nào...?

Thầy Chính im lặng suy nghĩ một lúc rồi quyết định nói hết những gì mình biết cho Kim Long nghe:

- Chiếc quan tài cổ này vốn đã được chôn trước khi vùng đất này bị phong ấn...! Mục đích ban đầu của kẻ chôn chiếc quan tài là vô cùng ác độc...! Hắn muốn dựa trên khí của vùng đất cực độc ở đây để giam giữ linh hồn người chết vĩnh viễn không những thế về lâu về dài sẽ làm cho linh hồn tiêu tan không thể siêu thoát...!

Vừa nói, Thầy Chính vừa chỉ ngón tay vào bức hình hiện trường:

- Cậu nhìn xem, những phù vàng này là một loại phong ấn linh hồn xuất phát từ người miên, nó sẽ tạo thành một kết giới khiến cho linh hồn người chết vĩnh viễn bị giam cầm bên trong chiếc quan tài...! Nhưng rốt cuộc người tính không bằng trời tính...!

Kim Long dường như hiểu ra điều gì đó nên buột miệng lên tiếng:

- Có phải ý thầy là do vị thầy pháp xưa kia đã phong ấn âm khí khu đất này...! Chuyển dịch toàn bộ âm khí xuống mặt đất không ngờ tạo điều kiện cho linh hồn kia dưỡng âm khí tạo thành chuyện " tái ông thất mã " phải không...?

Thầy Chính khẽ mỉm cười gật gù như tán đồng trước lời phân tích của Kim Long:

- Đúng vậy...! Chiếc quan tài cổ đấy sau gần một trăm năm đã hút cạn toàn bộ âm khí dày đặc nơi này tạo thành một thứ gì đó cực kì kinh khủng...! Và hiện tại nó đã thoát ra khỏi phong ấn gây hại nhân gian...!- Vậy có cách nào tìm ra và tiêu diệt nó không...?

Kim Long lo lắng nhìn thầy Chính, thầy Chính lấy trong người ra một mảnh gỗ nhỏ và một tấm bản đồ rồi lạnh lùng lên tiếng trả lời:

- Tìm ra nó không khó...! Tôi chỉ cần lấy một mảnh gỗ nhỏ trong chiếc quan tài cổ để lên tấm bản đồ rồi dùng thuật " phong thủy chi điểm " là có thể biết nó đang ở đâu...! Nhưng có điều...!

- Có điều gì xin thầy cứ nói...!

- Dẫu có tìm ra nó thì tôi cũng chưa chắc có thể diệt trừ được nó...! Nhưng nếu tất cả người trong cục tâm linh miền bắc hợp sức thì may ra vẫn còn hi

vọng...! Nhưng vốn dĩ... khó có thể làm không công được...! (Vừa nói thầy Chính vừa đưa bàn tay lên vuốt râu)

- Thầy cứ yên tâm...! Chỉ cần có thể diệt trừ được thứ yêu nghiệt này thì bao nhiêu tiền cũng không phải là vấn đề...! Ngay bây giờ tôi sẽ chuyển 2 tỷ vào tài khoản ngân hàng của cục tâm linh miền bắc...gọi là phí chuẩn bị sau khi mọi việc xong xuôi nhất định sẽ có thêm một khoản bồi dưỡng cho các thầy...!

Kim Long khẽ mỉm cười lên tiếng trả lời, Thầy Chính đưa tay ra với hàm ý từ chối rồi lạnh lùng trả lời:

- Không cần rắc rối như vậy...! Cứ chuyển thẳng luôn vào tài khoản của tôi cho tiện...công đôi việc...! À mà cậu lấy mấy tấm bùa này chôn ở bốn góc của khu đất, và bốn tấm còn lại thì dán ở bốn góc tường trong nhà của cậu, tránh việc " mất bò mới lo làm chuồng "....!

Vừa nói, thầy Chính vừa lấy một tập bùa màu vàng đưa cho Kim Long. Anh ta cầm lấy tập bùa, đôi mắt khẽ nhủu mày ngạc nhiên rồi lên tiếng hỏi:

- Đây là bùa gì thưa thầy...?

- Đây là " Hòa trấn phù "....! Ma quỷ tà đạo nhìn thấy nó tuyệt đối không dám bén mảng lại gần...! Mọi việc cứ y thế mà làm...! Còn bây giờ tôi sẽ về cục tâm linh để chuẩn bị mọi thứ....!

Dứt lời, thầy Chính vội vàng bước nhanh về phía cửa chính khu xây dựng, chỉ còn lại Kim Long lúc này xen lẫn với cảm xúc hồi hộp khó tả mà ngay bản thân anh ta lúc này cũng không thể hiểu nổi.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Cảm Nhận Kinh Hoàng

Tấn lúc này đang chăm chú đọc sách trong thư viện của trường, từ lúc ở Quốc Oai về lòng hắn luôn canh cánh về chuyện của Dương. Hắn đã thử đọc qua về một số cuốn sách khoa học liên quan đến việc đầu thai nhưng lý thuyết trong này quá mơ hồ còn thua xa những gì mà hắn biết hồi trước.

Thường những ký ức của kiếp trước sẽ chỉ ảnh hưởng đến kiếp này khi người ta còn bé, nhưng Dương đã hơn 20 tuổi nên điều này thật sự làm cho Tấn thấy khó hiểu.

- Cậu ở đây à? Em cứ đi tìm cậu mãi...!

Dương mỉm cười nhẹ nhàng rồi ngồi xuống chiếc ghế đối diện với Tấn, đôi mắt cô khẽ liếc về phía cuốn sách, khuôn mặt rung rung như có chút cảm động không nói lên lời:

- Thực... ra thì đâu cần gì cứ phải tìm hiểu về kiếp trước...!

- Nếu không giải quyết vấn đề một cách triệt để thì liệu cô sẽ vui vẻ sao...? (Tấn điềm đạm trả lời)

Chỉ cần ở bên cậu thì lúc nào em cũng thấy vui...!

Khuôn mặt Tấn bỗng đỏ rực lên trước câu trả lời của Dương, tự nhiên trong lòng hắn cảm thấy có chút gì đó vui vui mà hắn không thể giải thích được. Hắn vẫn giữ thái độ điềm đạm rồi nhủu mày nhìn Dương:

- Cô mạnh mẽ như thế từ lúc nào vậy...?

- Vì cậu, em có thể hơn thế nữa cũng được...! Ví dụ như thế này này...!

Dứt lời, Dương đứng thẳng dậy rồi tiến thẳng về phía Tấn khẽ đưa cái miệng chúm chím anh đào lại gần sát miệng Tấn. Một cảm giác mê mẩn khó tả như bao trùm cơ thể hắn làm hắn không cách nào cưỡng lại được, bỗng nhiên hắn cảm thấy cơ thể của mình như sắp bị hút từng chút từng một sinh khí trong người. Hai bàn tay bỗng nhiên co lại như một thanh củi mục, đôi mắt hắn mở to khi phát hiện ra người đang hôn mình không phải là Dương mà là một xác khô không khớp.

Tấn choàng tỉnh dậy, hai thái dương hắn lấm tấm những giọt mồ hôi lạnh. Hóa ra tất cả chỉ là một giấc mơ, hắn thở dài lắc đầu định ra nhà vệ sinh rửa mặt cho tỉnh táo. Nhưng hắn bỗng nhiên có cảm thấy điều gì không ổn, phảng phất trong không khí có một tia quỷ dị lúc ẩn lúc hiện.

Tấn vội bước xuống giường rồi khẽ mở cửa sổ chăm chú quan sát ngoài sân, trong màn đêm giá lạnh hắn cảm thấy có gì đó đang từ đằng xa nhìn về phía căn nhà mình. Một thứ gì đó mang lại sự hận thù chết chóc đến đáng sợ.

Ở bên ngoài đường, một kẻ mặc chiếc áo khoác lùm xùm trùm kín đầu, đôi mắt hướng về phía căn nhà lớn của Kim thị. Ngón tay hắn chạm nhẹ vào

khung cửa sắt bỗng tóe lửa dữ dội, hấn vội rút tay lại miệng nghiêng răng ken kết điều gì đó cực kì khó hiểu:

- Chết tiết...! Có kết giới sao...? Nhưng không sao... để tao xem mày trốn được đến bao giờ...! Lý Ngọc Dung...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Hội Thánh Đức Chúa Trời

Những chuyện của đêm hôm qua vẫn làm cho Tần lo lắng không yên, hấn không thể tập trung lắng nghe bài giảng của giáo viên mà thực ra dù có lắng nghe thì hấn cũng có hiểu cái cóc gì đâu.

Những môn học về kinh tế này chỉ làm hấn thêm nặng đầu hơn nên hấn cứ giả vờ nghe như đàn gảy tai trâu cho xong truyện. Sau giờ nghỉ giải lao giữa tiết, Tần quyết định bùng học lên trên sân thượng hóng mát, tranh thủ thư giãn đầu óc sau quãng thời gian mệt mỏi.

Trong tâm trí Tần lúc này bỗng nhiên hiện lên hình ảnh của Dương, đôi môi chúm chím của cô làm tâm tư hấn cảm thấy xuyên xao lạ thường nhưng khuôn mặt hấn bỗng nhiên tái lại khi nhớ đến con ác mộng hôm qua: xác khô? Liệu giấc mơ ấy chỉ là do hấn suy nghĩ quá nhiều hay đây là báo hiệu về một việc gì đó?

Mà thôi, việc đó tính sau. Lúc này Tần chỉ muốn thư giãn đầu óc để hấp thu linh khí...một việc mà lâu rồi hấn chưa làm. Hấn ngồi khoanh chân giữa sân thượng, để hai bàn tay trước mặt một góc 90 độ, sáu đầu ngón cái, trỏ và giữa của hai bàn tay chạm vào nhau tạo thành một pháp ấn.

Ánh mắt trời từ trên cao chiếu xuyên qua pháp ấn rồi chuyển hướng thẳng vào giữa lồng ngực Tần làm tinh thần hấn cảm thấy khoan khoái lạ thường. Đây là một trong những cách luyện khí để tăng cường thể lực cho bản thân mà rất hiếm người biết được.

Một bóng người đang lúi lúi khép nép bên trong chiếc áo choàng, dường như hấn rất sợ ánh mặt trời sẽ tiếp xúc với cơ thể của mình. Đôi mắt hấn cố gắng ngược nhìn về phía trường đại học Kim Tiền nhưng rồi vẫn phải quay đi tìm một nơi bóng râm tạm thời nghỉ dưỡng.

- Có phải anh đang không vui phải không...? Hai nữ sinh viên trẻ đưa đôi mắt tròn xoe nhìn về phía hấn, hấn không thèm để tâm chỉ lặng lẽ im lặng một cách lạnh lùng. Cô sinh viên trẻ thấy vậy vẫn không bỏ cuộc lên tiếng hỏi tiếp:

- Nếu anh cảm thấy đang rất bế tắc trong cuộc sống thì hãy chia sẻ với bọn em...! Bọn em sẽ luôn ở bên anh...dù là bất cứ lúc nào.. trong mọi hoàn cảnh nào...!

- Có chuyện tốt như vậy sao...? (Gã lạnh lùng nhoen miệng hỏi)

- Tất nhiên ạ...! Chỉ cần anh tham gia vào hội Thánh Đức Chúa Trời...! Anh sẽ được ngài khai sáng, được đi lên thiên đường tránh xa mọi dục vọng tầm thường của nhân gian...! Anh có biết là mỗi ngày Việt Nam có bao nhiêu người chết không? Anh yên tâm...! Chỉ cần anh là thành viên của hội Thánh Đức Chúa Trời thì anh sẽ được ngài bảo vệ, còn ngày tận thế....!

- Không cần nói nữa...! Ta tham gia....!

- Anh nói thật chứ...? (Nữ sinh viên mở to mắt hỏi lại)

- Dẫn ta đến gặp Chúa Trời của các người đi...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Sứ Giả Của Chúa

Hai nữ sinh viên dẫn đường cho gã trai trẻ đến tổng hội, nhìn bên ngoài thì nơi này trông không có vẻ gì là liên quan đến thánh giáo, nó có vẻ giống như là một công ty. Gã trai trẻ nhứ mày nhìn lên biển rồi lầm nhảm đọc:

- Uy ngọc minh thiên?

Cả ba người bước vào bên trong đại sảnh, lễ tân nhìn về phía gã với thái độ dò xét rồi nhún mày nhìn hai cô gái:

- Thành viên mới à...?

- Dạ vâng...! Anh ta muốn được gặp sứ giả...!

- Lệ phí đăng ký thành viên: 500k đồng...!

Hai nữ sinh viên ra hiệu cho gã trai trẻ lại gần rồi thông báo về việc nộp lệ phí, gã có vẻ không hiểu nên ngạc nhiên hỏi:

- 500k đồng là gì...?

- Tiền lệ phí chứ gì nữa...?

- Ta không có tiền...!

Ả lễ tân mở to mắt nhìn về phía gã trai trẻ rồi nhăn mặt nói:

- Không có tiền thì không là thành viên được...! Mà không là thành viên thì khỏi gặp sứ giả...!

- Vậy để ta cho ngươi biết tiền là gì...!

Gã trai trẻ đưa bàn tay bóp mạnh vào cổ ả lễ tân, ả ta cảm thấy như cơ thịt mình bị bóp nghẹt lại, thể lực trong người dần dần bị suy yếu đi như bị thứ gì đó hút vậy. Ả lấy hai tay đập bàn, giọng nói run run lắp bắp không nên lời:

- Cứ...u....! Cứ...u....!

- Còn cần tiền nữa không...? Có hay không...?- C...ó...! À.... Kh...ông... Kh...ông...!

Gã trai trẻ bỏ tay ra khỏi cổ ả lễ tân, khuôn mặt gã lạnh lùng nhìn về phía bộ dạng đang thờ hồn hèn của người trước mặt. Ả lễ tân không dám khinh khi nữa vội vàng liên lạc với người bên trên rồi mời hấn lên trên phòng.

Hai nữ sinh viên lúc này tái mặt không nói lên lời, chỉ biết nhìn nhau rụt rè dẫn gã trai trẻ đi gặp sứ giả, sợ rằng nếu lè mề sẽ bị hấn bóp cổ một cách thô bạo.

Ba người dừng lại trước cửa một căn phòng, nữ sinh viên trẻ đưa tay lên gõ, một giọng nói sang sảng từ bên trong vang lên:

- Mời vào...!

Cánh cửa phòng từ từ mở ra, một thanh niên mặc bộ vest đen dáng vóc trông có vẻ khá mảnh khảnh từ tốn đứng dậy rồi mỉm cười nhìn gã trai trẻ lên tiếng:

- Xin chào...! Tôi là Tuấn Thảo - sứ giả của hội thánh đức chúa trời...! Rất hân hạnh được gặp anh...!

Gã trai trẻ lạnh lùng im lặng nhìn về phía tên sứ giả với ánh mắt thăm dò, tên sứ giả có vẻ hơi sượng nên vội vàng lên tiếng hỏi chữa ngượng:

- Tôi có thể vui lòng biết tên anh được không...?

Gã trai trẻ nhếch mép cười rồi lạnh lùng lên tiếng trả lời:

- Ta tên Càn.....!

Lời kết: Đôi khi có rất nhiều điều muốn chia sẻ nhưng lại bảo kẻo lỡ thì mất hay nhưng không nói thì lại sợ mọi người nghĩ sai về mình.

Thứ nhất: Tôi viết truyện đúng là không có tâm thật, thực ra một phần tôi viết truyện vì sở thích nhưng ý nghĩ sâu xa vẫn là mong truyện mình nổi tiếng để có thể kiếm tiền từ nó nên mục đích cuối cùng vẫn là vì tiền...!

Có rất nhiều tác giả đề thông tin donate trong đó có tôi, về vấn đề này nói là vì tiền cũng không sai, trong tâm tư mỗi tác giả ai chẳng mong được ủng hộ để có thêm thu nhập nên lúc nào cũng mong các bạn giàu có để chia sẻ tấm lòng sang cho chúng tôi một cách tự nguyện. Còn những tác giả nào không đề donate chứng tỏ là họ có tâm vì trong tư tưởng họ viết truyện là vì cộng đồng, còn bản thân tôi sống vô lương tâm nên không đủ đạo đức để sánh ngang với họ.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Bắt Cóc

Tên sứ giả khề chau mày, Cân? tên gì mà quê mùa quá vậy? nhưng thôi có thêm một thành viên gia nhập hội cũng tốt. Gã trai trẻ không quan tâm đến phản ứng của sứ giả, hần lạnh lùng lên tiếng hỏi:

- Chúa trời đâu? Ta muốn gặp ông ấy...?

- Chúa trời ở trên thiên đàng làm sao người phàm như anh có thể gặp được...! Nhưng không sao vì sứ giả như tôi có thể thông linh với chúa trời...! Anh chỉ cần nghe theo lời tôi là sẽ được chúa dẫn đường chỉ lối....!

Chưa kịp dứt lời, thì cổ tên sứ giả đã bị bàn tay của gã trai trẻ tóm lấy. Cơ thể sứ giả từ từ bị nhấc bổng lên cao rồi chuyển dịch đến gần sát mặt gã tên Cân, hần nhếch mép rồi gần giọng lên tiếng một cách nhỏ nhẹ:

- Nếu như Chúa trời không có ở đây...! Thì từ bây giờ ta sẽ thay ông ấy làm chúa của các người...!

Đôi mắt của tên sứ giả mở to ra, nhãn cầu bỗng nhiên thay đổi từ màu đen thành một màu nâu nhạt. Miệng hần lắp bắp nhìn về phía gã tên Cân một cách vô thức:

- Ngài... là... chúa... trời...! Ngài là đức chúa trời...!

- Tốt lắm...! Gọi hết thành viên của hội thánh đức chúa trời đến đây...! Ta sẽ khai sáng cho tất cả các người....!

Khuôn mặt tên Cân nhoen miệng cười một cách đầy ma mị, dường như hần đang toan tính làm một điều gì đó mà chỉ có bản thân hần rõ nhất. *****

Một tuần trôi qua thật yên ả. từ lúc ở Chùa Thầy về đến giờ Dương không còn mộng mị nữa, dường như những giấc mơ về tiền kiếp đã không còn làm phiền cô hằng đêm. Tâm trạng của cô lúc này cảm thấy thật thoải mái vì không còn vướng bận về những việc không đâu nhưng cô vẫn muốn giữ bí mật chuyện này để nhận được sự quan tâm từ người mà cô yêu thương.

Tuy đôi lúc vẫn cảm thấy hơi khó xử trước hành động của mình nhưng ai chẳng muốn được người mình yêu lo lắng, chăm sóc? Vừa suy nghĩ Dương vừa nhìn về phía Kim Hồ rồi cười mỉm.

Bỗng nhiên chiếc phantom đứng khựng lại làm Dương và Tấn giật mình, hai người họ không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Chỉ thấy lái xe bước ra khỏi xe rồi đột nhiên ngã xuống nền đường.

Lúc này, Tấn mới nhận ra xung quanh chiếc xe có rất nhiều người đang tiến lại gần, ai cũng lăm lăm cầm vũ khí cầm vũ khí trong tay. Chưa kịp phản ứng thì tiếng cửa kính vỡ bỗng nhiên vang lên, cánh cửa xe đột nhiên bị giật mạnh ra.

Vài người ủa vào tóm lấy Dương rồi lôi ra khỏi xe trong sự phản ứng dữ dội của cô, Tấn lập tức nắm chặt lấy tay cô toan kéo lại nhưng từ đằng sau vài người khác đang bám chặt lấy hần.

Nắm ngón tay của Tấn từ từ tuột khỏi cổ tay của Dương, ngay lập tức cô được đưa lên một chiếc ô tô khác rồi chiếc xe phóng đi biến mất trong sự sững sờ của Tấn. Lúc này chỉ còn hần ở trong chiếc xe với tâm trạng cực kì hỗn loạn:

- Chuyện quái gì đang xảy ra thế này...?

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Cân

Tấn im lặng ngồi ở phòng khách, hần không muốn nói gì vì tâm trạng của hần lúc này đang cực kì phấn nộ, chỉ có im lặng mới khiến hần bình tĩnh mà suy xét mọi việc vừa xảy ra.

Nhưng Tấn chẳng suy nghĩ được gì cả, bởi hần lo lắng cho Dương lúc này, nếu cô ấy xảy ra chuyện gì thì sao...? Lòng hần hiện tại như lửa đốt vậy và lúc này hần chỉ muốn biết Dương hiện tại đang ở đâu mà thôi.

Tạ Quân Gia tiến gần đến phía Tấn rồi điềm đậm lên tiếng:

- Cậu chủ...! Đã có thông tin về cô hầu Dương...!

Đôi mắt Tấn mở to nhìn về phía Tạ quân gia, hần nắm chặt hai bả vai ông ta rồi lay mạnh nói lớn:

- Cô ta hiện tại đang ở đâu...!

- Cậu chủ bình tĩnh...! Tôi già rồi... gãy xương...!

Tạ quân gia nhần nhó run rẩy, Tấn biết mình hơi mạnh tay lên vội vàng bỏ tay khỏi vai ông ta rồi lên tiếng xin lỗi:

- Tôi xin lỗi...! Dương hiện tại đang ở đâu?

- Theo thông tin mật từ nhiều nguồn thì cô ta bị một hội kín tên là: Thánh Đức Chúa Trời bắt đi...! Hiện tại thì cô ta đang bị giam giữ ở trụ sở chính của hội kín tại Hà Nội dưới cái mác là công ty: Uy Ngọc Minh Thiên...!

- Tại sao bọn chúng lại bắt cô ấy chứ...? (Tấn nhủ mảy thắc mắc)

- Chuyện này... tôi cũng không biết được...!

- Chuẩn bị xe đưa tôi đến đây...! Nhất định tôi phải cứu cô ấy ra...!

- Cậu chủ không cần quá lo lắng...! Việc này đã có công an Hà Nội lo rồi...!

- Nhưng...!

Tấn định nói thêm nhưng cuối cùng hần thở dài rồi im lặng chấp nhận để công an giải quyết vẫn là hơn. Đang trong thời gian chờ đợi tin tức từ phía công an, thì bỗng nhiên điện thoại hần đổ chuông. Là thầy Việt? Tấn quyết định ấn nút nghe rồi lên tiếng trả lời:

- Alo Thầy Việt ạ....!

- Tôi nghe nói Dương bị người ta bắt phải không...?

Giọng thầy Việt có vẻ đang hơi sốt sắng và lo lắng, Tấn liền xác nhận:- Vâng...! Em đang chờ tin tức từ phía công an...!

- Đợi... đợi...? Cậu định ngồi đấy đợi đến bao giờ....? Chết tiệt...! Mau nói cho tôi biết Dương đang bị giam giữ ở đâu...? Bọn nào bắt..cô ấy...? (Thầy Việt hét lên với giọng điệu vô cùng tức tối)

- Thầy bình tĩnh...! Em cũng đang như lửa đốt đây...! Không biết bao giờ mới có tin tức...!

- Nghe này...! Tôi đang lái xe đến trước cổng nhà cậu...! Nếu cậu muốn cứu Dương thì đi cùng tôi...! Còn không thì đọc địa chỉ và tôi sẽ tự đi cứu...!

Tấn suy nghĩ vài giây rồi quyết định lên tiếng:

- Được...! Em xuống ngay...!

Trong một hội trường lớn, những con chiên đang ngồi trên ghế lảm nhảm những lời rì rầm mà chỉ có họ mới hiểu. Tất cả đều hướng mắt nhìn về một cô gái đang bị trói nghiêng chặt vào cây thánh giá.

Đến lúc này cô ta vẫn không hiểu vì sao mình bị bọn họ bắt mang đến đây, đôi mắt cô mở to như mang tâm trạng cực kì hoảng loạn xen lẫn là sự lo lắng sợ hãi đến cùng cực.

Cánh cửa chính đối diện từ từ mở ra, một người mặc chiếc áo khoác trùm kín đầu dần dần tiến về phía cô. Hần nhìn cô một cách chăm chú rồi điềm đậm lên tiếng:

- Lý Ngọc Dung...! Cô vẫn đẹp như ngày nào nhỉ?

- Ông là ai...? Tại sao lại gọi tôi bằng cái tên đấy...?

- Cô quên tôi rồi sao...? Vậy tôi bỏ mũ ra để cô nhìn rõ hơn nhé...?

Gã lạ mặt từ từ bỏ chiếc mũ trùm đầu ra, lúc này Dương mới nhìn rõ mặt được kẻ đang nói chuyện với cô, một thanh niên trẻ khoảng hơn hai mươi tuổi mang khuôn mặt có vẻ khá thư sinh.

Dương đơ mặt ra, rồi ngạc nhiên lác đầu trả lời:

- Anh là ai...? Thực sự là tôi không quen anh...!

Gã thanh niên trẻ nhếch mép mỉm cười rồi đưa năm ngón tay bóp chặt lấy cằm của Dương, miệng hần rít lên đầy phẫn nộ:

- Quên thật sao...? Vậy để tao nhắc cho mày nhớ...! Tao chính là Cầm - Phụ quân của mày ở kiếp trước đây...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Nhớ Lại Quá Khứ

Dương mở to đôi mắt như không thể tin những gì tên Cầm vừa nói, hẳn thực sự là chồng của cô ở kiếp trước sao...? Nhưng... sao có thể như vậy được...? Sao hắn có thể nhớ rõ mọi chuyện về tiền kiếp?

- Mày có vẻ như đang rất bối rối và hoang mang phải không..?

Vậy tao sẽ giúp mày nhớ lại những gì mày đã quên...!

Đứt lòi, Cầm điểm hai ngón trỏ và giữa vào trán của Dương. Những hình ảnh của kiếp trước bỗng nhiên hiện ra trước mắt Dương, từ lúc cô còn là một tiểu thư khuê nữ quyền quý cho đến khi nhắm mắt xuôi tay. Nước mắt từ khóe mi Dương chảy ra như không thể tin những gì mà mình đang nhìn thấy, miệng cô lắp bắp run run không nói lên lời:

- Không thể... Không thể nào....!

- Có thể đây...! Chính vì mày mà cả dòng họ nhà tao tuyệt tự tuyệt tôn...! Linh hồn tao suýt chút nữa hóa thành hư vô cũng là do mày...! Tất cả là do mày...! Chết đi.....!

Cầm nắm chặt lấy cổ Dương toan hút hết sinh khí trong người cô, bỗng nhiên một bóng người từ phía trên lao xuống trước mặt hắn. Cánh tay đang bóp cổ Dương bỗng nhiên đứt lìa rồi rơi rụng xuống mặt sàn hội trường, Cầm giận dữ nghiêng răng nhìn về phía kẻ mới xuất hiện, rồi hắn hét lên đầy phẫn nộ:

- Quân bay đầu...! Giết nó...!

Những con chiến đang ngồi phía dưới nghe thấy hiệu lệnh vội vàng lao về phía kẻ mới xuất hiện, ông ta không hề nao núng tung một nắm bùa lên trên không rồi cắn mạnh vào đầu ngón trỏ lấy máu mình vẽ lên kiếm gỗ:

- Diệt ma kiếm pháp....!

Người lạ mặt lao đến đâm thật mạnh thanh kiếm về phía tên Cầm, một tiếng xoẹt vang lên khiến không gian xung quanh bỗng nhiên im lặng một cách đáng sợ. Những con chiến đang lao đến tấn công bỗng nhiên đổ người xuống nền sàn nhà hàng loạt, lúc này chỉ còn mỗi Cầm ôm bụng lao đảo lùi lại về phía sau rồi cũng từ từ quỵ gục xuống.

Dương lúc này mới định thần lại, rồi nhìn chăm chú về phía người vừa cứu mình. Một ông bác trung niên mặc áo đạo sĩ màu vàng khuôn mặt trông có vẻ hơi lạnh lùng đang đưa đôi mắt nhìn về phía tên Cầm.

- Tường người thế nào...! Hóa ra cũng chỉ là thuộc dạng các kẻ...!

Nói xong, ông tiến thẳng về phía Dương rồi cúi trối cho cô. Cô nhẹ nhàng cảm ơn ông ta, nhưng đôi mắt cô mở to khi nhìn về phía sau, miệng vội vàng hô lên:

- Cẩn thận....!

Ông bác đạo sĩ định quay lại, nhưng bỗng nhiên ông cảm thấy hai bên eo mình đau đớn cùng cực giống như có mười con dao nhọn đang đâm mạnh vào người mình.

- Chết đi, lão khốn....!

Tên Cầm khẽ nhếch mép cười rồi toan hút mạnh sinh khí trong người ông bác đạo sĩ. Biết có điều không ổn, ông bác nén đau đập mạnh về phía sau may mắn sao trúng vào bụng tên Cầm làm hắn lao đảo lùi lại vài bước.

Dương vội vàng đỡ ông bác dậy rồi gắng gượng lê từng bước chạy khỏi đó ngay lập tức, cả hai người đều nén đau cố gắng bước ra khỏi tòa nhà. Tường như là đã có thể thoát thân, nhưng Cầm đã xuất hiện trước mặt họ từ lúc nào, miệng hắn khẽ cười rít lên từng lời the thé:

- Hôm nay có trời mới cứu được chúng mày...!

Lời kết: Càng ngày câu chuyện sẽ càng diễn giải nhiều tình tiết khó hiểu ở các chap trước...!

Mong mọi người để ý từng chi tiết dù là nhỏ nhất rồi phân tích một cách trọn vẹn, đôi khi suy luận cũng là một thú vui...!

Chương 75: Diệt Ma

- Đứng im...! Giơ hai tay lên...!

Tiếng hô lớn vang lên làm Cân khẽ nhú mảy, Hơn 20 cảnh sát chĩa súng về phía hắn rồi từ từ tiến lại gần. Cân đưa đôi mắt ngạc nhiên như không hiểu chuyện gì đang xảy ra, hắn không thêm để ý đến những người đang lại gần, toan đưa tay đến bóp cổ Dương.

- Tôi nhắc lại... Đứng im...! Giơ hai tay lên....!

- Đoàng...!

Cơ thể Cân giật lên một cái rồi ngã gục xuống mặt đất, cảnh sát ngay lập tức áp sát lại gần rồi áp chế nghi can Cân không cho hắn cơ hội chống cự. Hai viên cảnh sát khác đỡ ông bác già và Dương đứng dậy định đưa họ đến bệnh viện nhưng ông bác già đã lên tiếng cảnh báo:

- Đừng để hắn chạm vào người...! Tuyệt đối đừng để hắn chạm vào người...!

Chưa kịp dứt lời, thì bỗng nhiên hai cảnh sát đang áp chế tên Cân run lên lấy bầy, hai má họ hóp lại giống như cơ thể đang bị khô quắt đi. Những cảnh sát khác ngay lập tức lùi lại rồi phán đoán xem chuyện quái gì đang xảy ra trước mặt họ, chỉ thấy hai bàn tay của nghi can Cân đang bầu chặt lấy hai cổ chân của hai viên cảnh sát.

Lúc này, hai viên cảnh sát bị hút đi sinh khí giờ chỉ còn là hai cái xác khô, Cân từ từ đứng dậy trước đôi mắt sùng sốt của những người trước mặt. Đội trưởng đội cảnh sát lúc đấy không suy nghĩ gì nhiều lập tức chỉ thẳng vào Cân rồi hô lớn:

- Bắn....!

- Đoàng.... Đoàng.... Đoàng....!

Hàng chục viên đạn găm thẳng vào người Cân làm cơ thể hắn gục xuống nền đất lạnh một lần nữa, cơ thể hắn lúc này chỉ còn là một đồng bầy nhảy nhưng tuyệt nhiên vẫn không ai dám lại gần xác hắn. Ông bác già lập tức ném một đạo bùa về phía cơ thể Cân rồi lầm nhảm niệm chú, đạo bùa vàng ngay lập tức bốc cháy dữ dội thiêu đốt cơ thể con quỷ sát nhân. Lúc này ông bác già mới trút được gánh nặng này giờ khẽ gục xuống vì đau đớn, Dương vội vàng đỡ ông dậy rồi cất lời lo lắng:

- Bác có làm sao không...? Để con đưa bác đi bệnh viện...!

- Đừng... đừng đưa ta đi bệnh viện...! Mau đưa ta về địa chỉ số 1 Đông Tác...!

- Dương...! Cô không sao chứ...?

Tấn và thầy Việt lúc này mới đến nơi, nhìn thấy khung cảnh xung quanh có quá nhiều cảnh sát làm hai người cảm thấy vô cùng lo lắng. Nhưng khi nhìn thấy Dương vẫn an toàn thì tâm trạng hai người họ cũng yên tâm phần nào, Dương đưa mắt nhìn về phía Tấn rồi sốt sắng lên tiếng:

- Em không sao...! Xe Kim Thị ở đâu thưa cậu chủ...?

- Ô... tôi đi xe của thầy Việt....!

- Mau đưa ông bác lên xe của tôi...!

Thầy Việt vội vã chạy về phía con matiz nổ máy, Dương nhìn về phía Thầy Việt với ánh mắt đầy cảm xúc, hình như trong cô lúc này đang có khá nhiều tâm tư không nói lên lời.

Lời kết: Hôm nay tâm trạng hơi buồn một chút nên không muốn chia sẻ gì thêm...!

Chương 76: Kẻ Đứng Đằng Sau

Chiếc Matiz dừng lại ở khu chợ Đông Tác, ông bác già lên tiếng yêu cầu dừng lại rồi nhấn chuông ở trước cửa một tòa nhà ngay đầu phố. Cánh cửa chính từ từ mở ra, một thanh niên trẻ vội chạy đến phía ông bác già rồi hoảng hốt đỡ ông bác già vào trong nhà.

- Chủ tịch...! Ông làm sao thế này...?

- Đùng hoi nhiều nữa...! Mau lấy gạo nếp ra đây...!

Thanh niên trẻ đỡ ông bác già ngồi xuống chiếc ghế ở phòng khách rồi vội vàng vào bên trong lấy ngay túi gạo nếp ra, anh ta xé bỏ lớp áo bên ngoài của ông bác già rồi bóc lấy một nắm gạo nếp đắp lên mười lỗ vết thương thâm đen.

Một làn khói trắng tỏa ra từ vết thương kèm theo đó là tiếng xèo xèo như là tiếng của thứ gì đó đang bốc cháy, ông bác già kêu lớn một tiếng rồi nghiêng răng ken két thở một cách hỗn hển. Thanh niên trẻ lấy băng cạc đắp lên vết thương rồi băng bó cẩn thận, sau đó mới thở phào nhìn ông bác lên tiếng:

- Xong rồi...! May cho ông là tôi cũng học qua y dược tâm linh đây...! Bất cương thi kiểu gì mà để bị dính độc của nó thế này...?

- Cương thi cái quái gì...! Là quỷ thi mới đúng...! Suýt tí nữa là ta bán muối rồi...!

- Quỷ thi...?

- Mà đừng hoi nữa...! Mau lập kết giới xung quanh tòa nhà đi...! Nhớ là kết giới hạng nặng đây...! Không thì không kịp đâu...!

- Sao phải lập kết giới...? Ý ông là...?

- Hoi nhiều cái méo gì...! Tao bảo lập thì cứ lập đi...! Nhanh lên...!

Ông bác già vừa thở hỗn hển vừa hét thật lớn, tay thanh niên trẻ kia nhăn mặt lăm bầm nhưng cũng vội vàng làm theo lời ông bác già. Thầy Việt, Tấn lúc này vẫn không hiểu chuyện gì xảy ra, tại sao lại có quỷ thi ở đây? họ định hỏi ông bác già nhưng thấy lúc này không tiện cho lắm nên Tấn quay sang nhìn Dương rồi ra hiệu cho cô cùng nhau đi ra ngoài sân tránh làm phiền đến ông bác.

- Tại sao bọn họ lại bắt cô...? Mọi chuyện rốt cuộc là như thế nào...? Mà tại sao lại dính đến quỷ thi...?

Dương im lặng nhìn Tấn, cô không biết phải trả lời sao cho hần hiểu vì có nói ra chắc gì hần đã tin, nên cô chỉ thở dài rồi lên tiếng:

- Chuyện dài dòng lắm...! Có nói ra thì cậu cũng chưa chắc đã tin đâu...!

- Chỉ cần là lời cô nói thì tôi sẽ tin....!

Tấn trả lời một cách nghiêm nghị, Dương như nhìn thấy được sự thật lòng trong mắt hần. Trong lòng cô lúc này xen lẫn rất nhiều cảm xúc nhưng suy đi tính lại, cô không muốn giấu diếm hần chuyện gì nên quyết định kể hết mọi việc đã xảy ra.

Tấn đưa ngón tay lên cầm tập trung suy nghĩ, hần không ngờ rằng câu chuyện lại diễn biến phức tạp như vậy. Gã quỷ thi kia lại là chồng của Lý Ngọc Dung cũng là tiền kiếp của Dương, việc hần sai người bắt cóc Dương vì hần muốn trả thù những gì mà Dương đã làm đối với hần ở kiếp trước.

- Nhưng rốt cuộc là cô đã gây ra oán thù gì sâu nặng với hần?

- Em không làm gì cả...! Vì em đã bị hần giết từ trước rồi...!

Tấn mở to mắt ngạc nhiên nhìn Dương:

- Cô bị hần giết...? Thế sao hần lại tìm cô báo thù...?

- Có lẽ hần tưởng em hóa thành ma quỷ quay về ám hại của dòng họ nhà hần...! Nhưng em chắc chắn mình không làm vậy...!

- Vậy rốt cuộc mọi chuyện là như thế nào...?

Càng suy nghĩ, Tấn càng cảm thấy câu chuyện này rắc rối. Tự nhiên gòi ời đất hời xuất hiện một con quỷ thi tìm Dương báo thù, mà kẻ thù hại chết dòng họ nhà nó lại không phải là Dương. Vậy rốt cuộc là như thế nào...nhưng rồi bất ngờ trong đầu hần lóe ra một việc gì đó, hần cảm thấy có điều gì không ổn trong chuyện này. Thái độ khác lạ của kẻ này làm hần vô cùng thấy khó hiểu, rồi những lần khi mà hần tiếp xúc với kẻ đó giống như chính hần mới là người đang bị dẫn dắt vào vòng xoáy của câu chuyện này.

Đôi mắt Tấn khẽ liếc nhìn về hướng người đó đang đứng rồi nghiêm mặt lên tiếng:

- Tất cả là do anh sắp đặt phải không...?

Lời kết: Mọi người cũng ngỡ ngỡ ra nhân vật cuối cùng là ai rồi đúng không...?

Chap sau sẽ giải thích tất cả mọi việc của kiếp trước...!

Cám ơn vì đã ủng hộ bộ truyện này...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Phơi Bày

Thầy Việt ngạc nhiên nhìn Tấn rồi điềm đạm hỏi lại:

- Sắp đặt? Ý cậu là sao...?

- Từ vụ việc tôi bỗng nhiên dính vào vụ đánh nhau ở trường, cho đến khi Dương đưa tôi đến gặp anh...! Rồi từ lúc anh đưa đẩy tôi đến câu chuyện giấc mơ của Dương...! Tôi không nghĩ mọi thứ lại trùng hợp một cách đơn giản như vậy...!

Thầy Việt cười lớn khi nghe những phân tích của Tấn, anh ta lắc đầu rồi lên tiếng trả lời:

- Cậu suy nghĩ hơi nhiều rồi đấy...! Làm sao tôi có thể sắp đặt được việc cậu đánh nhau với các sinh viên khác cơ chứ...? Và lý do vì sao tôi phải đưa đẩy cậu đến câu chuyện kiếp trước của Dương..? Làm thế tôi được cái gì...?

Tấn nhìn thẳng vào mắt thầy Việt rồi lên tiếng trả lời:

- Người mà đánh nhau với hai sinh viên đấy không phải là tôi mà chính là thầy...! Chính thầy giả dạng tôi để làm việc đấy...! Tôi vẫn nhớ lần đầu khi tôi gặp thầy, thầy đang trong tình trạng say khướt mặt mũi đỏ ửng nhưng kỳ lạ hơn cả là hai cánh tay thầy cũng đỏ tấy lên một cách bất thường...! Thực ra là thầy giả say để che giấu đi vết thương ở mặt và tay...!

- Giả dạng cậu dễ như vậy sao...? Cứ cho là tôi hóa trang giả dạng cậu đi...! Vậy tôi làm vậy với mục đích gì...? Đưa đẩy cậu đến câu chuyện kiếp trước của Dương thì tôi được lợi ích gì nào...?

- Điều này....!

- Vì anh muốn tôi nhớ ra anh là ai...!

Người vừa lên tiếng trả lời cho Tấn là Dương, lúc này cô mới lấy hết can đảm để nhìn thẳng vào thầy Việt. Thầy Việt khẽ ngạc nhiên nhìn Dương nhưng rồi anh ta bất ngờ cúi đầu xuống im lặng không nói lên lời.

- Anh Việt...! À mà không tôi phải gọi anh là anh Nam mới đúng...!

Tấn ngơ ngác nhìn Dương rồi lại quay sang nhìn về phía thầy Việt, khuôn mặt thầy Việt khẽ mỉm cười nhẹ nhàng rồi nhìn về phía Dương với ánh mắt đầy da diết:

- Vậy là em đã nhớ lại toàn bộ mọi chuyện rồi phải không...?

- Đúng vậy...! Câu chuyện về chúng ta, về cuộc đời tôi và cả về những điều mà anh đã làm ở kiếp trước...!

- Vậy thì tôi cũng không cần phải thanh minh thêm gì nữa...! Đúng...! Chính tôi là người giả dạng Kim Hồ đánh nhau, cũng chính tôi là người khiến em mơ thấy những giấc mơ của kiếp trước...! Và cũng chính tôi là người đưa đẩy hai người đến nhà dòng họ Lý ở Quốc Oai...!

Tấn nghiêm mặt nghe thầy Việt nói, nhưng bỗng nhiên hần cảm thấy có điều gì hơi sai sai, hần vội đưa mắt nhìn Thầy Việt rồi lên tiếng hỏi:

- Sao anh có thể tác động được đến giấc mơ của Dương...?

- Vì anh ta vốn dĩ từng là một thầy bùa...! (Dương lạnh lùng trả lời)

Lời kết: Có khi nào bạn đang quen với sự cô đơn...? Tôi có cảm giác càng ngày càng cảm thấy mình tự kỷ vậy...! Tôi sợ điều đó...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Phơi Bày 2

- Thầy bùa...?

Tấn mở to đôi mắt nhìn Dương rồi quay sang nhìn thầy Việt, thì ra là như vậy, tất cả mọi chuyện từ trước đến giờ cuối cùng hán cũng đã thông suốt một cách trọn vẹn, chỉ có bất ngờ cuối cùng làm hán cảm thấy hơi sốc nhưng nó lại là chi tiết giải thích cho toàn bộ câu chuyện.

Thầy Việt từ từ tháo bỏ chiếc kính cận xuống rồi điềm đạm trả lời:

- Câu chuyện của 100 năm về trước, chưa bao giờ tôi có thể quên được...! Cái ngày tôi và em lớn lên cùng nhau, em là tiểu thư quyền quý nhà họ Lý còn tôi là gã người ở thân phận thấp kém...! Chưa bao giờ tôi có ý nghĩ trèo cao dù chỉ là một niệm trọng đầu nhưng...!

- Nhưng người chú ý đến anh trước lại là tôi..! (Dương lên tiếng cắt lời)

Thầy Việt im lặng rồi thờ dài nói tiếp:

- Đúng vậy...! Những cử chỉ thân mật, những nụ cười nhẹ nhàng của em dành cho tôi làm trái tim này dần dần thay đổi rồi lỡ yêu em lúc nào không hay...! Nhưng chính vì giai cấp khiến cho chúng ta mãi mãi không chung đường...! Thầy em biết chuyện bên nhờ người mai mối cho con trai của một dòng họ gia thế khác nhà họ Phan ở làng Mơ...! Còn tôi thì bị đánh cho một trận như tử rồi bị đuổi ra khỏi làng tha phương cầu thực...!

Tấn thờ dài dăm chiêu, không ngờ câu chuyện về thầy Việt và Lý Ngọc Dung ở kiếp trước lại đáng buồn như vậy. Nhưng hán vẫn dần lòng lại rồi lên tiếng bảo Thầy Việt kể tiếp:

- Rồi mọi chuyện sao nữa...?

- Tôi cứ thế vất vưởng khắp nơi vô định không ngờ lại lạc sang nước Cao Miên...! Rồi cơ duyên cho tôi được một ông thầy bùa nhận làm đệ tử truyền dạy pháp thuật ngải chú...! Sau năm năm tu đạo tôi cũng thành tài trở về chốn cũ... biết người xưa đã lấy chồng... nhưng không ngờ bị kịch bắt nguồn từ đây...!

Thầy Việt vừa nói vừa tiến lại gần về phía Dương, đôi mắt anh ta nhìn Dương một cách đượm buồn:

- Thằng khốn nhà họ Phan đẩy thực lòng không coi em là vợ...! Hán ngày nào cũng trắng hoa rượu chè bên ngoài, về nhà thì đánh đập em...! Gia đình hán thì coi em như con ở trong nhà...! Rồi một ngày do quá tay nên hán đã ngộ sát giết em rồi treo cổ em lên, ngày tạo như em tự tử...!

Vừa nói, đôi mắt Thầy Việt run run, nước mắt từ khóe mi chảy xuống thể hiện sự phẫn uất đau đớn đến tột cùng. Tấn suy nghĩ một lúc rồi ngạc nhiên lên tiếng:

- Sao anh lại biết được việc đấy...?

- Lúc tôi về đến nơi nghe người ta nói cô ấy chết vì tự tử...! Trái tim tôi như vỡ tan thành trăm mảnh... nhưng... tôi vẫn muốn xác thực lại một lần nữa nên đêm hôm ấy tôi ra mộ Lý Ngọc Dung dùng thuật thông linh để giao tiếp với nàng...! Và cũng nhờ đó mà tôi đã phát hiện ra sự thật ghê tởm của tên Phan Căn...!

Nghe đến từ Căn, khuôn mặt Tấn khê nhần lại, không thể nào... chắc chắn không phải là nó... có lẽ chỉ là trùng tên mà thôi. Dương không để ý đến phản ứng của Tấn, cô lạnh lùng nhìn thầy Việt rồi đáp lời:

- Trước khi siêu thoát... tôi đã từng nói với anh là đừng trả thù...! Hãy để nhân quả tự đến... nhưng tại sao anh lại không nghe theo lời tôi...? Tại sao anh lại hại cả dòng họ nhà người ta tuyệt tự tuyệt tôn...! Anh có biết nhân ngày hôm nay chúng ta nhận được là do chính anh ngày trước gieo lên không..?

- Thì sao chứ...? Hán phải trả giá cho những gì mà hán đã gây ra cho em...! Có lẽ bây giờ thì linh hồn hán đã tan thành hư vô mãi mãi không được siêu thoát rồi...!

- Ta phải thông báo cho cậu biết là phong ấn hạng bát 100 năm về trước của cậu đã bị phá sản hoàn toàn rồi...!

Người vừa lên tiếng cắt lời Việt là ông bác già, ông ta nén đau bước từng bước chậm chạp ra cửa chính rồi nhìn thẳng về phía Việt:

- Người tính không bằng trời tính...! Nhờ ơn cậu mà kẻ bên trong chiếc quan tài đó đã hóa thành quỷ dữ sắp quay trở về đây đòi mạng rồi đấy...!

Việt ngạc nhiên nhìn ông bác già rồi lên tiếng hỏi:

- Sao có thể thế được...? Rõ ràng là tôi đã phong ấn nó ở nơi chỉ âm chỉ địa rồi...! Tuyệt đối không thể hóa quỷ được...!

- Nhưng nếu như âm khí bên trên bị dồn nén xuống dưới đất rồi chiếc quan tài đẩy hút toàn bộ âm khí thì sao...?

- Vậy thì...!

Khuôn mặt Việt trắng bệch lại, miệng anh ta lắp bắp không nói nên lời. Dương lúc này mới nhìn về phía ông bác già thắc mắc hỏi:

- Vừa nãy rõ ràng cháu đã thấy gã ta bị bác thiêu sống thành tro bụi rồi mà...? Sao có thể...?

- Ta đã từng chặt tay hắn nhưng hắn vẫn có thể nổi lại được vào...! Cảnh sát cũng đã từng nã hàng chục viên đạn vào người hắn nhưng hắn vẫn có thể đứng dậy như không có chuyện gì xảy ra...! Vậy cô nghĩ thiêu sống hắn là hắn sẽ hóa thành tro và tan biến một cách đơn giản như vậy sao...?

Lời kết: Đậu...! Kiểm thẻ zing chỗ mình khó về lù...! Ông nào ủng hộ cái thẻ zing được không

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Mr Núi

Dương, Tấn và Việt nhìn nhau không ai nói với nhau tiếng nào, lúc này ông bác già mới tiến về phía Việt rồi điềm đàm lên tiếng:

- Đây chính là lúc để cậu sửa sai cho những điều trong quá khứ...!

- Ý ông là...!

- Chỉ cậu mới có thể tiêu diệt được gã quỷ thi đó...!

Việt im lặng rồi thờ dãi trả lời:

- Nhưng lúc này tôi không có đồ nghề trong tay...! Chẳng khác gì là hồ mà không có răng nanh vậy...!

Ông bác già khẽ nhếch mép cười rồi hô lớn:

- Cái này thì cậu không cần lo....! Mr Núi...!

- Gọi cái méo gì mà gọi lớn thế...! Có biết là tôi đang bận lập kết giới không...? Méo giúp thì thôi... gọi lớn gọi lớn...!

Gã thanh niên trẻ lúc nãy ngó ra nhìn mặt đầy bức tức, ông bác già nghiêm mặt nhìn về phía hắn rồi nghiêng răng gằn giọng:

- Mày đang nói chuyện với ai đấy...? Có tin tao cho mày ăn cháo nguyên năm không...?

Nghe thấy vậy Mr Núi không dám thái độ nữa, chỉ im lặng tiến lại gần nghe sự phân công của ông bác già:

- Nghe ta nói đây, mày đưa cậu thanh niên này xuống phòng hậu cần...! Rồi chuẩn bị cho cậu ta những thứ gì mà cậu ta bảo...! Hiểu không...?

- Biết rồi...! Thưa ngài chủ tịch...!

- Tôi cũng muốn giúp một tay...!

Người vừa lên tiếng là Tấn, ông bác già quay sang nhìn hắn rồi chau mày xua tay:

- Đây không phải là một trò chơi đâu...! Chết người đấy...!

- Tôi không nói đùa...!

Dương quay sang định cản Tấn, nhưng cô biết rằng dù có nói gì thì với tính cách của Tấn một khi đã quyết thì sẽ làm đến cùng. Ông bác già im lặng nhìn thẳng vào mắt Tấn, ông cảm thấy trong mắt của kẻ này toát ra một thần thái cương trực mạnh mẽ đến khó tả, rồi ông khẽ nhếch mép lên tiếng trả lời:

- Nếu cậu đã muốn chết đến vậy thì tùy...! Dẫn tên này xuống cùng luôn...!

Hiện trường khu vực công ty Uy Ngọc Minh Thiên vẫn đang được đội cảnh sát kiểm soát rất chặt chẽ, những người trong hội thánh đức chúa trời đều bị giải về đồn lấy lời khai.

Không ai để ý đến cái xác cháy đen đang từ từ chuyển động, từng chút từng chút một. Một bàn tay nắm lấy cái xác rồi nhẹ nhàng đưa vào bên trong túi ly lông hút chân không lại.

- Tôi về phòng giám định trước nhé...!

Tay y sĩ cho túi chân không vào balo rồi ngồi lên con wave rồi phóng về hướng cuối con đường, bỗng nhiên hắn cảm thấy gáy mình có vẻ hơi lạnh lạnh, chắc là do đêm nay trời trở lạnh thôi... Hắn tự nghĩ như vậy nhưng rồi hắn cảm thấy balo phía sau có gì hơi nhức nhối.

- Cái quái gì thế nhỉ...?

Tay y sĩ vội vàng dừng xe rồi mở chiếc balo phía sau ra để xem điều gì làm hắn thấy bất thường, đôi mắt hắn tròn tròn kinh ngạc như không thể tin những gì mà mình nhìn thấy. Một cái đầu lâu khô quắt đang mở to đôi mắt nhìn hắn kèm theo đó là giọng cười khanh khách đầy ma quái.

- Khà... Khà...! Bất ngờ chưa...?

Cánh tay khô khốc từ bên trong balo đột ngột lao đến bóp chặt vào cổ tay y sĩ, cơ thể hắn dần dần khô quắt lại rồi ngã về phía sau chỉ còn là một cái xác vô hồn. Từ bên trong balo, một thanh niên trẻ từ từ bò ra với trạng thái trần truồng, anh ta tiến lại gần về phía cái xác khô rồi lấy quần áo của kẻ vừa chết mặc vào người mình.

Đôi mắt anh ta nhắm lại, mũi hướng về phía trước hít sâu một cái rồi mở mắt khẽ mỉm cười lên tiếng:

- Tiếp tục nào...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Không Chung Đường

Cánh cửa phòng hậu cần từ từ mở ra, Tấn và Việt khá bất ngờ trước những thứ ở bên trong, những thứ mà dù họ có ở kiếp trước cũng chưa bao giờ được nhìn thấy:

- Voi chín ngà...? Ngựa chín hồng mao...? Chúng có thật sao...?

Tấn buột miệng lên tiếng khi nhìn thấy những tiêu bản của các loài thú chỉ có trong sách vở, Việt thì chăm chú nhìn về những mảnh đá có viền khắc hình thù kì lạ, ở những thứ đó mang lại cho anh ta những kí ức đã qua...

- Đừng có đụng chạm linh tinh trong khi tôi chuẩn bị hậu cần cho mấy người đấy...! Ở đây toàn vật vô giá thôi... hồng hộc gì có bán cả nhà các người đi cũng không đủ tiền đền đâu...!

Mr núi lên tiếng cảnh báo, hai người họ hiểu ý nên gật đầu xác nhận. Lúc này Tấn mới nhìn về phía Việt rồi ngập ngừng lên tiếng hỏi:

- Có điều này tôi vẫn hơi băn khoăn...!

- Có gì thắc mắc thì cậu cứ hỏi đi...! (Việt điềm đạm đáp lại)

- Tại sao anh lại nhớ rõ kiếp trước của mình đến vậy...?

Việt quay đầu lại nhìn Tấn, anh ta khẽ thở dài một hơi rồi lên tiếng trả lời:

- Có thể tôi nói điều này sẽ hơi khó tin...! Nhưng vốn dĩ tôi chưa bao giờ chết...!

- Ý anh là sao...? (Tấn mở to đôi mắt như không thể tin những gì Việt vừa nói)

- Trường Sinh Bất Tử....! À mà không phải nói đúng hơn là lời nguyện bất tử...! Đó là cái giá mà tôi phải trả cho những gì mình đã làm...!

- Thật không thể tin nổi...!

- 100 năm về trước tôi cũng từng nói câu này như cậu đấy...! Nhưng giờ thì tôi tin rồi...! (Việt khẽ nhếch mép trả lời)

- Các người nói chuyện phiếm xong chưa...! Ông "tri thức đều" mau ra đây xem còn cần bổ sung gì không?

Mr Núi lên tiếng rồi nhìn về hướng bọn họ, Việt như hiểu ý rằng gã đang gọi mình nên lạnh lùng quay người bước về phía Mr Núi. Lúc này chỉ còn Tấn lơ lửng với những suy nghĩ khó tả, mà nhân gian này chuyện quái gì cũng có thể xảy ra nên việc thầy Việt vừa nói thì hắn là cũng không phải là không đáng tin.

Nghĩ vậy, Tấn không suy nghĩ nữa mà đưa mắt thưởng thức những thứ kì lạ xung quanh. Đôi mắt hắn bất chợt dừng lại trước một bức tranh, người trong bức tranh này sao mà quen thuộc đến thế. Càng nhìn hắn lại càng cảm thấy đau lòng, bất chợt nước mắt từ khóe mi hắn khẽ rơi:

- Là cô ta...!

- Cậu biết người này sao...?

Mr Núi nhìn về phía Tấn với đôi mắt khó hiểu rồi lên tiếng hỏi, tay hắn chỉ về phía cô gái trong tranh, miệng lắp bắp không nên lời:

- Có thể nói cho tôi biết cô ấy là ai không...?

- Xi...! Thấy gái đẹp là tươm tướp tươm tướp...! Nhưng cậu không có cơ hội gặp cô ta đâu...! Trừ phi là cậu tận số...!

- Tôi chỉ muốn biết cô ấy là ai thôi...! Xin anh đấy...!

Vừa nói, Tấn vừa bám vào hai bả vai Mr Núi lắc mạnh liên hồi, gã gạt hai tay của Tấn ra rồi nhún mắt trả lời:

- Được rồi...! Đừng lắc nữa...chóng mặt...! Người con gái trong bức tranh này là quận chúa diêm gia cũng chính là ái nữ duy nhất của Phong Đô Đại Đế...!

Đôi mắt Tấn bất chợt dờ ra một cách vô hồn, hắn đã hiểu vì sao cô ta lại nói từng tìm cô ta cho đến khi tận số. Và hắn giờ cũng đã hiểu vì sao chính tay Hắc Bạch Vô Thường ra mặt dẫn cô ta về địa phủ. Một nụ cười đầy đau đớn như đã hiểu rõ tất cả: vốn dĩ ngay từ đầu hắn và cô ta là người của hai thế giới khác nhau thì làm sao có thể....

Mr Núi không biết được cảm xúc của Tấn lúc này, trong suy nghĩ của gã thì tên này có vẻ giống một thằng ất ơ mắc bệnh thần kinh. Nhưng mà thôi, già vờ quan tâm đồng cảm một chút cũng không mất mát gì nên gã vỗ vai Tấn rồi lên tiếng an ủi:

- Thôi đừng buồn...! Đời còn dài mà gái còn nhiều...! Sao cứ phải vì một cô gái ở thế giới khác mà bỏ lỡ cả một khu rừng ở đời thực...?

Tấn mím chặt môi khẽ mỉm cười rồi gạt đầu nhìn Mr Núi, lúc này hắn đã hạ quyết tâm bỏ qua chuyện này sang một bên. Mr Núi ra hiệu cho hắn đi về phía Việt rồi lên tiếng nói:

- Đợi tí...! Để tôi xem có đồ nghề gì ngon lành mà an toàn với kẻ nghiệp dư như cậu...!

Tấn lúc này lại quan sát mọi thứ xung quanh, bỗng nhiên đôi mắt hắn lại mở to một lần nữa và lần này là mở to vì kinh ngạc:

- Hàn... Linh... Kiếm...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Linh Khí

Đôi mắt Tấn dán chặt về phía một chiếc tủ kính, bên trong đặt một thanh kiếm kim loại thiết đen sì với những chạm khắc hoa văn kì lạ. Đích thị đây chính là "Hàn Linh Kiếm", vũ khí diệt ma của hắn khi xưa, Mr Núi khẽ ngạc nhiên hỏi:

- Cậu cũng biết Hàn Linh Kiếm sao?

- Tại sao nó lại ở đây...? (Tấn nhìn về phía Mr Núi)

- Đương nhiên nó phải ở đây rồi...! Vì Hàn Linh Kiếm là trấn phái chi bảo của cục tâm linh miền bắc mà...!

Câu trả lời của Mr Núi làm Tấn càng thêm ngạc nhiên, rốt cuộc là như thế nào...? Trước khi chết và trùng sinh đến thời hiện đại rõ ràng hắn đã bàn giao lại cho tên nhóc đệ tử tên Căn tiếp quản rồi mà?

- Giờ đến lượt cậu nói cho tôi biết...! Tại sao cậu lại biết đây là Hàn Linh Kiếm...?

Tấn suy nghĩ một lát rồi nhẹ nhàng mỉm cười trả lời:

- Trước giờ tôi cũng có tìm tòi về tâm linh nên cũng có nghe nói về truyền thuyết "Tam Kiếm Diệt Ma"...! Hàn Linh Kiếm là một trong tam kiếm, đặc điểm kim loại màu đen kì dị nghe đồn đây là thiên thạch vũ trụ rơi xuống được chế tạo mà thành có tác dụng hấp thu linh khí người dùng công năng tiêu diệt chướng khí tà ma...!

- Cậu cũng có chút am hiểu đấy...! "Tam Kiếm Diệt Ma" vốn là truyền thuyết của giới đạo thuật Việt Nam... gồm có: Hàn Linh Kiếm - lấy khí diệt ma, Phục Ma Kiếm - lấy yêu diệt ma và Thuận Thiên Kiếm - vũ khí của thần...! Ngoài ra còn một thanh thần kiếm mới xuất hiện 100 năm trở lại đây là Phá Hồn Kiếm - Kiếm hồn diệt ma...!

- Phá Hồn Kiếm...?

Hình như cái tên này Tấn đã từng nghe thấy ở đâu nhưng hẳn nhất thời lúc này lại không nghĩ ra. Hàn Linh Kiếm đang ở trước mặt, nếu có thể sử dụng nó thì tiêu diệt quỷ thi kia chắc chắn không là vấn đề nhưng làm sao có thể... Tấn ngập ngừng lên tiếng hỏi:

- Liệu tôi có thể sử dụng Hàn Linh Kiếm được không...?

- Đương nhiên là không...! Pháp bảo trấn phái sao có thể để cậu xem như đồ chơi được...? Mà kể cả tôi có đồng ý cho cậu mượn thì cậu cũng không sử dụng được đâu...!

- Tại sao lại không thể...?

Mr Núi khẽ nhếch mép lắc đầu rồi lên tiếng trả lời:

- Chỉ có người biết sử dụng linh khí mới phát huy được Hàn Linh Kiếm một cách tối đa...! Mà người cuối cùng sử dụng được Hàn Linh Kiếm hiện tại cũng mờ yên mà đẹp rồi...!

- Vậy nếu tôi thi triển được linh khí thì có phải anh sẽ cho tôi sử dụng Hàn Linh Kiếm phải không...?

Mr Tấn ôm bụng cười lớn trước câu hỏi của Tấn rồi lên tiếng đáp lại:

- Chỉ cần cậu hút được Hàn Linh Kiếm vào tay mình thì cứ tùy ý mà sử dụng....!

Nghe nói thế, Tấn khẽ mỉm cười rồi nhắm mắt thở thật sâu tập trung tư tưởng, kinh mạch trong người ngấn dồn từ trí não từ từ đi khắp xung quanh cơ thể rồi khuếch đại ra bên ngoài. Mr Núi vẫn nhếch mép cười, giả vờ cho rằng Tấn giống như kẻ điên đang làm trò cười mua vui nhưng Việt thì không nghĩ vậy.

Việt cảm nhận được một luồng sức mạnh đang bùng phát ra từ cơ thể của Kim Hồ, anh ta lúc này ngạc nhiên thắc mắc tại sao Kim Hồ lại vận dụng được linh khí của trời đất?

Tấn đưa bàn tay hướng về phía Hàn Linh Kiếm, thanh kiếm trong tủ kính cũng bất ngờ rung mạnh trước sự bất ngờ của Mr Núi. Xoảng....! Tiếng tủ kính vỡ tan tành, Hàn Linh Kiếm bay thẳng về phía Tấn, chuôi kiếm lúc này đã nằm gọn trong bàn tay hắn từ lúc nào.

- Thật... Thật không thể tin nổi...! (Mr Núi ngỡ ngàng lên tiếng)

- Còn nhiều cái anh vẫn không thể tin được đâu...!

Tấn khẽ nhếch mép nhìn Mr Núi rồi cúi xuống chăm chú nhìn Hàn Linh Kiếm một lần nữa. Mr Núi lúc này mới lấy lại tinh thần rồi lạnh lùng hỏi:

- Tại sao cậu lại biết cách vận dụng linh khí...? Cậu có quan hệ gì với người đó?

- Người đó mà anh nói là ai? (Tấn ngạc nhiên hỏi lại)

- Nguyễn Cân - Chủ tịch đầu tiên của cục tâm linh miền bắc cũng chính là một trong những người lập ra hiệp hội tâm linh Việt Nam...!

Lời kết: Đáng lẽ định tạm dừng một thời gian để ổn định công việc...!

Nhưng thấy mọi người phản đối nhiều quá nên viết tiếp vậy...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Tâm Tư Xao Động

- Nguyễn Cân...!

Đôi mắt Tấn mở to trước câu trả lời của Mr Núi, lẽ nào là.. Chắc chắn không thể sai được... Chính là gã nhóc con tên Cân đấy... Thật không ngờ...

- Đây... Đây... Chàng trai trẻ...! (Mr Núi nhủ mảy lên tiếng)

- À uhm...! Tôi chỉ đang suy nghĩ một chút thôi...! Nguyễn Căn à...? Tôi không biết...! (Tần xoa tay lắc đầu)

- Vậy tại sao cậu lại biết vận dụng linh khí...?

- Anh đã bao giờ nghe nói đến yoga cổ xưa chưa? Trong đấy có một phương pháp dạy con người ta cách hấp thụ năng lượng...! Nó giống như cách vận dụng linh khí mà anh nói...!

- Vậy sao...? Tôi chưa bao giờ nghe nói đến việc đấy...!

Mr Núi trầm tư suy nghĩ nhìn về phía Tần, Tần lúc này cũng không biết nên nói sao, nếu hắn nói mình là sư phụ của Nguyễn Căn thì có chứa mồi tin lời hắn nói, mà ở đây thì không ai tin đạo thiên chúa. Lúc đấy thì càng làm tăng sự nghi vấn về mình trong suy nghĩ của họ, cũng may Việt tiến lại gần mỉm cười rồi lên tiếng đỡ lời:

- Chắc anh vẫn chưa biết thanh niên trẻ này là ai nhỉ? Đây chính là cậu chủ thứ hai của gia tộc họ Kim...! Gia tộc thế lực nhất miền bắc...!

Mr Núi tròn trĩnh mắt như không thể tin lời Việt nói, giọng gã run run nói không nên lời:

- Ý cậu... tên nhóc này là Kim Hồ á....?

Lúc này, ông bác già và Dương vẫn ở ngoài sân chờ đợi. Xen lẫn trong Dương lúc này là rất nhiều cảm xúc hỗn loạn, cô không biết phải đối mặt ra sao phải cảm xúc từ kiếp trước cũng như đối diện với cảm xúc của chính mình ở kiếp này.

Ông bác già dường như hiểu được tâm trạng hỗn loạn của Dương nên cất lời hỏi:

- Cô có vấn đề gì sao...?

- Dạ không...! (Dương thờ dãi trả lời)

- Cô nói dối tệ lắm...! Có phải là chuyện tình cảm giữa hai chàng trai trẻ kia không...?

Dương đỏ mặt không nói lên lời, lúc này cô chỉ gật đầu nhẹ như xác nhận trả lời trước câu hỏi của ông bác già. Ông bác thờ dãi rồi nhếch mép khẽ cười nói:

- Cuộc đời luôn có nhân quả...! Những chuyện kiếp trước mà còn liên quan đến kiếp này đều là do gieo nhân mà ra...! Nhưng cô phải hiểu kiếp này cô là ai...! Cô là Dương chứ không phải là Lý Ngọc Dung...! Cô hiểu lời ta nói chứ...?

Dương định lên tiếng trả lời thì bỗng nhiên một con gió lạnh từ ngoài đường thổi vào, ông bác già bấm độn tay biết có điều không ổn liền ra hiệu cho Dương đi vào trong nhà.

Bên ngoài đường, một bóng người lúc ẩn lúc hiện từ từ tiến lại gần trước cửa sắt của cục tâm linh miền bắc. Hắn cảm nhận rõ có một luồng sức mạnh đang bao bọc xung quanh nơi này, miệng hắn khẽ mỉm cười rồi lầm nhảm điều gì đó.

Cánh cửa sắt bỗng rung lên bần bật rồi đổ sập xuống âm một cái, luồng âm khí từ bên ngoài đường ủa thẳng vào bên trong tạo thành một khung cảnh u ám đến rợn người.

- Lý... Ngọc... Dung...!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Đường Cùng

Tên Căn lạnh lùng bước từng bước chậm rãi về phía cửa chính, bên trong nhà ông bác già cẩn thận nhẹ nhàng liếc mắt ngó ra bên ngoài trong khi đó Dương thì tái mặt lại run rẩy không biết phải làm sao trong lúc này nữa.

- Cô gái...! Mau xuống hầm gọi tụi kia lên đây...! Chúng ta không còn nhiều thời gian nữa đâu...!

- Dạ...?

- Nhanh...!

- Rầm...!

Cánh cửa chính đổ sập xuống, không khí lạnh từ bên ngoài bất ngờ ủa vào cùng theo đó là một dáng người với khuôn mặt trắng bệch lạnh lùng nhìn về phía Dương. Ông bác già lập tức cầm lấy kiếm gỗ rồi tiến lại chắn lấy trước mặt tên Cân, miệng ông khẽ nghiêng răng ken két:

- Dám vào địa bàn của tao gây sự...! Mày là người đầu tiên đấy...!

- Ta không quan tâm lão là ai...và đây là đâu...! Nhưng những kẻ nào cản trở ta đều phải chết...!

Tên Cân đưa tay ra định tóm lấy cổ ông bác già, nhưng ông bác đã nhanh người cúi xuống rồi lấy kiếm đâm thẳng vào bụng gã một lần nữa. Thanh kiếm gỗ đâm xuyên qua cơ thể tên Phan Cân, tiếng xèo xèo bốc cháy từ vết thương làm gã khẽ nhíu mày:

- Chu sa trộn máu chó...? Thâm độc đấy...!

Cân nắm lấy lưỡi kiếm, ngay lập tức thanh kiếm gỗ tan thành tro bụi trước sự ngỡ ngàng của ông bác già. Lập tức vết thương do kiếm gỗ gây ra cũng mau chóng lành lại, Phan Cân khẽ nhếch mép cười rồi bất ngờ đâm thẳng vào mặt ông bác già một cú thật mạnh:

- Bốp...!

Cơ thể ông bác già đổ gục xuống mặt đất, mặt ông tím tái rồi bất tỉnh. Gã Phan Cân ngược mắt nhìn về phía Dương rồi lạnh lùng lên tiếng:

- Để xem còn ai cứu mày được nữa...!

Dương sợ hãi run rẩy không đứng vững nổi, cô cố gắng lùi lại phía sau vài bước nhưng rồi giật mình nhận ra lưng đã chạm đến chân tường. Phan Cân chậm rãi bước từng bước về phía Dương, mặt gã lúc này càng lúc càng tím tái rồi khô quắt lại như xác ướp, miệng hắn khẽ cúi xuống sát gần miệng cô, một giọng nói lãnh lẽo như thì thầm từ cõi chết vọng về vang lên:

- Lý...Ngọc...Dung...! Chết...đi...!

- Chết cái mà cha nhà mày....! Vút....!

Một tiếng sắc lém vang lên, Phan Cân bỗng thấy mắt mình đang nhìn thấy hai chân mình ngược lại. lúc này gã mới nhận ra cơ thể mình đã bị chém ngang thành hai phần. Một cánh tay bất ngờ nắm chặt lấy cổ tay Dương rồi lôi cô về phía sau lưng của hắn.

- Tránh ra sau đi...! Việc còn lại để chúng tôi giải quyết...!

Lời kết: Cảm thấy hơi buồn khi đọc phản hồi của độc giả khi các bạn cho rằng Phục Ma Trưng Sinh Ký không hay bằng Tội Là Đạo Sĩ...!

Thực ra mình cũng đã nói từ trước so về tâm huyết thì mình đã trau chuốt từ nội dung đến câu từ gấp nhiều lần, ngay cả với đánh giá cảm quan của mình thì PMTSK vẫn ấn tượng hơn mọi mặt.

Có thể Tấn không bá như Nguyễn Đ, không lầy như Nguyễn Đ, cũng có thể Dương không giống mẫu người bánh bèo như nàng H. Nhưng ở mỗi nhân vật chính đều có những cá tính khác nhau, hãy thử cảm nhận sự cô đơn, lạc lõng khi bạn sống ở một môi trường mới, một thế giới mới hoặc thử cảm nhận nếu như bạn là một cô gái mồ côi phải nỗ lực sinh tồn từ nhỏ và có một tình yêu đơn phương không bao giờ có thể nói. Hoặc ngay cả với Việt, một chàng trai với những nỗi cảm hờn bởi phong kiến giai cấp khắc nghiệt và một tình yêu da diết nhưng không thể nói ra càng không thể bộc lộ với đối phương.

Hãy thử đặt tâm tư tình cảm vào nhân vật, bạn sẽ thấy truyện ý nghĩa như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trưng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Ma Cao Một Trọng

Người vừa lên tiếng là Tấn, hắn và Việt đã xuất hiện đúng lúc và giải nguy cho Dương trong lúc tính mạng ngàn cân treo sợi tóc. Việt nhìn về phía xác Phan Cân đang nằm dưới đất rồi lên tiếng cảnh báo:

- Cẩn thận đấy Kim Hồ...! Nó chưa chết đâu...!

- Anh nhầm rồi...! Nó vốn dĩ đã chết...! Chỉ là nó chưa cam lòng cho cái chết của mình mà thôi...!

Các cơ thể bào giữa hai phần xác của Phan Cân bỗng nhiên nối lại với nhau rồi gắn liền lại như chưa có chuyện gì xảy ra, gã đứng thẳng dậy rồi khẽ nhếch

mép nhìn về phía đám người họ:

- Lại là một đám ruồi bu khác...!

- Câm mồm...!

Cơ thể của Phan Cân bỗng nhiên bị đẩy ngược về phía sau rồi dính chặt vào tường, lúc này gã mới nhận ra trên hai bả vai mình đang bị ghim chặt bởi những chiếc đinh bạc. Cân cố gắng vùng vẫy, nhưng đột nhiên đầu hắn ngã về phía sau. Một chiếc đinh bạc đã cắm thẳng vào giữa trán hắn từ lúc nào.

Tấn định phi tiếp đinh bạc vào Phan Cân nhưng hắn lại ngừng lại vì cho rằng như thế là đủ, dùng tiếp có lẽ cũng không cần thiết cho lắm. Lúc này Việt mới chậm rãi bước tới rồi dán một đạo phù vàng lên người Phan Cân.

- Không ngờ mọi việc lại đơn giản đến vậy...!

Tấn thở phào nhẹ nhõm rồi khẽ mỉm cười, nhưng nụ cười ấy bỗng nhiên méo xệch đi ngay lập tức. Cơ thể Việt bị bắn văng mạnh về phía sau rồi ngã dúi dụi xuống nền gạch, đạo phù vàng bốc cháy dữ dội hóa thành tàn tro ngay lập tức, trong khi đó những chiếc đinh bạc cắm trên người tên xác ướp cũng rỉ sét hóa thành hư không.

- Bang...!

Tấn cảm thấy ngực mình đau một cách dữ dội, cả người hắn đổ về phía sau rồi ngã xuống nền gạch ngay bên cạnh Việt. Phan Cân hùng hổ bước tới nhưng gã bỗng nhiên đứng khựng lại, dường như phía trước có thứ gì đang cản bước chân của hắn.

- Cũng may là ta đã dự liệu từ trước...!

Việt lấy tay bắt quyền rồi lẩm nhẩm niệm chú, trong khi đó Cân đâm mạnh về phía trước nhưng dường như không thể bước ra khỏi bức tường vô hình trước mặt. Tấn lúc này cũng không lãng phí cơ hội, lập tức tập trung tinh thần, cơ thể hắn ngay lập tức nóng dần lên rồi Tấn bắt đầu lao ngay đến chỗ Hàn Linh Kiếm về phía Phan Cân.

- Xuyên Tâm Phá...!

- Ruỳnh....!

Cơ thể tên xác ướp lại bị bắn mạnh về phía sau một lần nữa, nhưng ngay lập tức gã lại đứng dậy trước sự ngỡ ngàng của Tấn. Phan Cân nhắm mắt lại với thái độ đầy tức giận, hai hàm răng hắn nghiến lại ken két:

- Chúng mày làm tao nổi điên rồi đấy...! Chết đi...!

Một luồng âm khí từ cơ thể tên xác ướp bắt đầu ứa ra khắp nơi rồi phát tán khắp nơi khiến không khí xung quanh thêm ngột ngạt. Biết có điều không ổn, Tấn lập tức ra hiệu cho Việt rồi nắm lấy tay Dương chạy ra khỏi căn nhà.

- Àm...!

Một tiếng nổ lớn vang lên, làm cửa kính xung quanh căn nhà vỡ tan tành. Lúc này định hình lại thì Dương mới nhận hết hoảng nhận ra:

- Thôi chết rồi...! Vẫn còn ông bác ở trong nhà...!

- Không cần lo lắng...! Bọn ta thoát ra từ trước rồi...!

Ba người họ quay người nhìn lại về phía sau đã thấy ông bác già ngồi thờ hồn hển ở ghế còn Mr Núi thì đứng ngay cạnh bên. Ông bác già vào thờ dóc vừa nghiến răng đầy phẫn nộ:

- Chết tiệt...! Thế này thì còn gì là uy danh của cục tâm linh miền bắc nữa...! Mr Núi... mày mau gọi ngay cho Nguyễn Điệp...! Bảo nó đến đây ngay lập tức...!

- Ông bị đánh trúng đầu nên mất trí nhớ à...? Ông chẳng chỉ đạo cho Nguyễn Điệp và Diễm Hương đi tham dự hội thảo tâm linh thế giới ở Phnôm Pênh còn gì?

- Ủa nhì! Ta quên mất...! Vậy mày mau sơ tán dân ở gần đây ra chỗ an toàn ngay lập tức...! Kê nào không nghe theo... có làm sao thì ráng chịu...!

- Rồi...! Rồi...!

Mr Núi ngay lập tức làm theo lời ông bác già, lúc này tâm trạng của những người còn ở lại thì vô cùng hoang mang vì họ đã cảm nhận được luồng âm khí nặng nề từ từ bước ra ở cửa chính.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Thầy Miên Thể Hiện

Dáng người như ẩn như hiện bước ra từ cửa chính làm bất cứ ai nhìn thấy cũng phải tái mặt vì kinh hãi, Phan Cân lúc này là một gã khổng lồ cao hơn 2 mét, chung quanh người gã đang phát tán một luồng âm khí xám xịt trông cực kì quái dị.

Bất ngờ tên xác ướp lao thật nhanh về phía bọn họ, Tấn lúc này đứng sững lại vì quá bất ngờ, cảm tưởng như mọi thứ chung quanh đang ngừng chuyển động.

- Bang...! Rầm...!

Cơ thể khổng lồ của Phan Cân không thể chạm vào người bọn họ, hình như có một bức tường vô hình đang ngăn cản gã lại. Thì ra Việt đã nhanh trí bắt quyết niệm chú tạo ra một kết giới ngay trước mặt mọi người, nhưng anh ta biết việc này chỉ là giải pháp nhất thời.

Phan Cân vẫn rống lên điên cuồng đập phá, bức tường vô hình trước mặt dần dần bị bóp méo trước sự phá hoại của gã xác ướp. Việt đưa vẫn nắm tay bất quyết, miệng anh nghiến răng ken két cố nói rõ từng lời một:

- Chết tiệt...! Tôi sắp không giữ nổi nữa rồi...!

- Dù chém nó phanh thây thì cũng không xi nhê gì cả...! Không hiểu cơ thể con quái vật này là cái quái gì luôn...!

Tấn lên tiếng trong tâm trạng đầy hoang mang, ông bác già cố gắng tập trung suy nghĩ, làm cách nào mới có thể tiêu diệt triệt để được tên xác ướp này đây. Rồi ông mím chặt môi gần giọng trả lời:

- Lúc này chỉ có dùng lửa đốt mới tạm thời ngăn cản được nó...! Cứ làm vậy trước đi rồi mọi chuyện tính sau...!

Nghe thấy vậy, Tấn gạt đầu xác nhận rồi hít một hơi thật lớn xông lên cầm Hàn Linh Kiếm bổ thật mạnh một nhát xuống bả vai Phan Cân.

- Keng....!

Kiếm chạm vào da tên xác ướp bỗng nhiên tóe lửa một cái, lúc này cơ thể Phan Cân đã không còn là da thịt bình thường nữa mà đã là mình đồng da sắt. Gã xác ướp nhanh tay nhắm chặt lấy hông Tấn rồi quăng thật mạnh hẳn về phía sau, Tấn ngã dúi dụi một cái thật mạnh xuống nền đất lạnh, cơ thể hắn lúc này cảm thấy đau đớn cùng cực. Phan Cân không thêm đề ý đến Tấn, gã vẫn tiến về phía trước dùng sức mạnh để phá nát kết giới nhằm mục đích giết chết Dương càng sớm càng tốt. Việt lúc này tập trung suy nghĩ rồi hắn hít một hơi thật sâu hạ quyết tâm, phá bỏ kết giới của chính mình tạo ra.

- Tai àn cha pan (lục kim hợp nhất)

Việt vẩy tay phi sáu cây kim về phía Phan Cân, 2 kim ở 2 bả vai, 2 kim ở hai đầu gối, 1 một kim ở hạ bộ và kim còn lại ở giữa trán. Rồi hắn phi người chạy thật nhanh về phía sau tên xác ướp, Cơ thể Phan Cân cũng tự nhiên bổ nhào về phía sau rồi ngã thẳng cẳng xuống mặt đất.

Thì ra 6 cây kim của Việt phóng ra đều có nội chi đa sắc và tất cả đều quy về một mối trong tay của Việt. Anh nhanh chóng chạy xung quanh tên xác ướp rồi đặt phù chú ở mỗi nơi chạy qua tạo thành một vòng tròn phong ấn Phan Cân lại.

Tấn lúc này vẫn nhăn nhó cố gắng gượng dậy, hắn cảm thấy như cơ thể mình đã không còn một chút sức lực gì nữa. Nhưng cũng may là tên xác ướp đã bị phong ấn và cuối cùng thì mọi chuyện cũng kết thúc.

- Chưa kết thúc được đâu...! Phong ấn này không đủ để giữ hắn quá lâu....!

Một giọng nói bỗng nhiên vang lên trong đầu Tấn làm hắn giật mình:

- Người... Người là ai...!

- Ta là linh hồn bên trong thanh kiếm mà người đang sử dụng...!

Tấn ngạc nhiên nhìn về phía Hàn Linh Kiếm, Kiếm này có hồn...? Giọng nói này cũng vô cùng quen thuộc nữa, hắn đã từng nghe thấy giọng nói này ở đâu rồi thì phải. Thôi đứng rồi, giọng nói này là của...

- Ngài là Nguyễn Gia...?

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Đối Thoại

Linh hồn kia im lặng một lúc lâu rồi mới truyền âm lại:

- Sao ngươi lại biết tên ta...?

Tấn mỉm cười rồi dùng thuật truyền âm giao tiếp với Nguyễn Gia:

- Tôi... tôi là Tấn đây...!

- Tấn...? Bỏ láo ăn cắp...! Tấn - người hầu của ta đã chết từ lâu rồi...!

- Tôi là Tấn thật mà...! Sau khi tôi chết đã trùng sinh vào cơ thể mới này...!

Nguyễn Gia lại im lặng không lên tiếng, dường như ông ta lại đang suy nghĩ điều gì đó. Tấn đoán ra được Nguyễn Gia vẫn chưa tin tưởng lời mình nói nên tiếp tục trả lời:

- Ngài thích nhất là mấy nữ hình nhân xinh đẹp khiêu gọi...!

- Ó... Đúng rồi...! Bí mật này chỉ có Tấn.. và Căn... mới biết được...! Ngươi là Tấn thật sao....?

- Tất nhiên rồi...! Mà việc tay bắt mặt mừng tính sau đi...! Ngài có biết làm cách nào tiêu diệt triệt để tên xác ướp kia không...?

Nguyễn Gia nghe vậy trả lời lại với giọng thắc mắc:- Mấy thể loại yêu ma các kếp này hồi trước có là gì với ngươi...? Ngươi giờ tề đến như thế này sao hả Tấn...?

- Ngài không thể so sánh cơ thể kiếp trước của tôi với bây giờ được...! Việc thi triển linh khí đã là một kì tích rồi chưa kể thân thể tôi lúc này đã thương tổn...! Nếu ngài biết có cách nào xin chỉ điểm giùm...! Tấn tôi nhất định sẽ hậu tạ...!

- À ừm...! Vừa nãy lúc ngươi thi triển Hàn Linh Kiếm...! Ta cũng đã thấy sơ qua cơ thể tên xác ướp này! Hẳn ta có thể nói lại các bộ phận trên cơ thể với nhau, việc này là do cơ thể hấn hấp thụ quá nhiều âm hồn nên từng thớ thịt hấn đều có oán hồn bắt tẩn...!

Tấn nghe vậy ngạc nhiên lên tiếng hỏi:

- Hư cấu vậy sao...? Vậy có cách nào tận diệt hấn không?

- Có...! Siêu độ những oán hồn bên trong cơ thể hấn!

- Tưởng gì...! Nếu chỉ là siêu độ thì quá đơn giản...!

Không đơn giản đâu...! Người đừng quên oán hồn là những linh hồn còn vương vấn nhân gian...! Hận thù trong họ quá sâu sắc nên muốn họ siêu thoát từ phi ngươi có thể thuyết phục họ...! Mà hiện giờ thì...!

Nguyễn Gia thờ dãi đáp lại, Tấn cũng hiểu ý ông ta rõ ràng với cơ thể hấn lúc này đừng nói là siêu độ ngay cả bước đi cũng đã khó rồi. Chưa kể linh lực hấn hiện tại đã cạn kiệt. Nhưng lúc này là thời điểm then chốt, nếu để tên xác ướp kia phá được phong ấn lúc đấy có hối cũng không kịp

- Thử còn hơn là không thử....!

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Tột Cùng Phần Nộ

Tấn nén đau gắng gượng dậy tiến gần về phía phong ấn, rồi hấn chấp tay lại nhắm mắt, miệng lẩm bẩm cầu siêu. Những oán khí từ người tên xác ướp từ từ tỏa ra, những hình thù méo mó cùng theo đó là những tiếng kêu rên đây ai oán:

- Ta không muốn...! Ta phải trả thù...!

- Giặc Minh đã bị tiêu diệt từ nghìn năm trước...! Các người có thể yên nghỉ được rồi...!

- Ta không muốn siêu thoát...! Không muốn siêu thoát...!

Tấn thấy ngực mình bỗng nhiên đau nhói, miệng hắn bất ngờ thổ một bãi huyết xuống nền đất lạnh. Hắn nhắm mắt lại rồi thở dốc với thể trạng đầy mệt mỏi:

- Chết tiết...! Mình đã cạn sạch linh khí rồi...!

Việt thấy vậy, vội vàng lấy trong người ra một miếng bùa nhỏ màu đỏ rồi ném về phía Tấn. Hắn ngay lập tức túm lấy lá bùa rồi nhìn về phía Việt với thái độ ngạc nhiên:

- Cái này là...?

- Ngậm vào trong miệng đi...! Nó có thể giúp cậu tăng cường thể lực...!

Tấn có vẻ khá hoài nghi nhưng cứ thử một lần xem sao nên hắn cho bùa vào miệng rồi ngậm chặt lại. Bỗng nhiên Tấn cảm thấy từ đầu lưỡi mình bỗng nhiên ấm áp lạ thường dần dần lan tỏa đi khắp lục phủ ngũ tạng trong người, thể lực hắn lúc này đã được phục hồi hoàn toàn một cách đáng kinh ngạc.

Tấn thầm cảm ơn Việt, rồi lại nhắm mắt tập trung niệm chú siêu độ, những oán khí từ tên xác ướp từ từ thoát ra khỏi cơ thể gã rồi bốc hơi lên trên trời ngày một nhiều. Nhưng đúng vào thời điểm gần hoàn thành việc siêu độ thì một tiếng nổ lớn làm Tấn giật mình mở mắt, phong ấn đã bị Phan Cân phá được.

Gã quái vật rống lên một tiếng thật lớn rồi quơ tay một cái thật mạnh hất văng Việt về phía trước chục mét, lúc này gã quay sang nhìn về phía Tấn với khuôn mặt đầy phẫn nộ.

- Mày phải chết...!

Dứt lời, Phan Cân lao tới phía Tấn với tốc độ cực nhanh, Tấn lúc này cũng không suy nghĩ nhiều, hắn đã hạ quyết tâm ngay từ đầu. Một tiếng hô lớn đột ngột vang lên cùng theo đó là hình ảnh Tấn cầm Hàn Linh Kiếm lao về phía trước đối mặt trực tiếp với gã quái vật.

- Rầm...!

- Kim Hổ...!

Lúc này Tấn chỉ nghe được loáng thoáng tiếng của Dương, cơ thể hắn từ trên không trung rơi xuống mặt đất, đầu óc hắn lúc này cảm thấy choáng váng, đôi mắt không thể nhìn thấy rõ mọi thứ xung quanh nữa, lúc trấn tĩnh lại thì hắn đã thấy Dương đôi mắt ướt lệ ngồi ôm lấy cơ thể mình. Thanh Hàn Linh Kiếm lúc này đã cắm xuyên qua ngực Phan Cân nhưng gã vẫn bình thản như không có chuyện gì xảy ra, có lẽ lúc này Tấn biết mọi thứ đã kết thúc, hắn đã thua, thua một cách triệt để....

Phan Cân lúc này không thèm để ý đến bộ dạng hấp hối của Tấn, gã nhìn thẳng về phía Dương rồi nhẹ răng cười:

- Giờ cuối cùng là đến lượt mày....!

- Ha Ha Ha...!

Một giọng cười bí ẩn từ đằng sau làm Phan Cân ngạc nhiên quay đầu nhìn lại, đôi chân Việt lúc này run rẩy vì đau đớn nhưng anh ta vẫn gắng gượng cười lớn để thu hút sự chú ý của Phan Cân.

- Mày cười cái gì...? Giữ lại chút hơi tàn để thở đi...!

- Tao cười vì sự ngu ngốc của mày...! Phan Cân à...!

- Mày biết tao...? (Phan Cân nhiu mày ngạc nhiên)

- Biết...! Đương nhiên là biết...! Không chỉ mày mà là cha mẹ của mày, dòng tộc họ Phan nhà mày tao đều biết hết...!

- Ý mày là sao...?

- Bị giam trong chiếc quan tài gỗ đầy có thoải mái không Phan Cân...? Ha ha ha...!

Tên xác ướp mở to đôi mắt, lúc này gã đã ngờ ngợ mọi chuyện, không phải linh hồn của Lý Ngọc Dung ám hại dòng họ Phan nhà gã mà là kẻ trước mặt. Phan Cân nghiêng răng ken két đầy phẫn nộ, đôi mắt hắn nổi hết gân đỏ lên thể hiện sự tức giận đã đến cực điểm:

- Mày...! Có phải là mày đã ám hại tao, gia đình tao, dòng họ nhà tao...! Và cũng là mày đã phong ấn tao suốt 100 năm qua.... PHẢI KHÔNG...?

Tiếng gầm lớn vang lên khiến mọi thứ chung quanh rung chuyển nhưng có vẻ như Việt không thèm để ý, anh ta chỉ nhếch mép nhìn Phan Cân rồi khinh miệt trả lời:

- Phải...! Mày làm gì được tao....?

- TAO PHẢI GIẾT MÀY...!

Lời kết: Sau event đặt tên thì tôi vẫn chưa tìm được cái tên ưng ý...! Có lẽ tôi là khá khó tính trong việc này...!

Vì vậy tôi quyết định sẽ lấy tên truyện là: Tôi là đạo sĩ SS7.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Tam Sinh Duyên

Phan Cân lao người về phía Việt, quyết phải giết chết kẻ đã hại cả dòng họ mình. Việt không chút phản ứng chỉ điềm đạm thờ dài cúi đầu.

- Phong Ân...!

Một bức tường vô hình lại ngăn cản Phan Cân tấn công Việt, gã điên cuồng đâm vào khoảng không trước mặt toan phá vỡ phong ấn nhưng lần này phong ấn lại vững chắc một cách lạ thường. Việt khẽ nhếch mép nhìn về phía tên xác ướp với thái độ lãnh đạm:

- Tao đã cố gắng tìm đủ mọi cách để né tránh việc tiêu diệt mày...! Bởi tao sợ cái kết dành cho mình...! Nhưng giờ vô vọng rồi...!

- Thằng khốn...! Thả tao ra...! Tao phải giết mày...! Phải giết mày...!

- Giết tao...? Đừng đùa...! (Việt cười lớn trả lời)

Việt nhìn về phía Dương với đôi mắt buồn bã, dường như anh ta vẫn còn lưu luyến hình ảnh trước mặt. Giả như thời gian có thể ngừng trôi... nhưng quá khứ mãi mãi chỉ là quá khứ...

Việt nhìn về hướng Phan Cân, đôi mắt anh ta khẽ nhếch lên, miệng nghiêng răng ken kết đầy tức giận:

- Để tao cho mày biết thế nào là địa ngục....! Hóa âm phù...!

Việt ném một đạo phù vào trong phong ấn, bất ngờ đạo phù bốc cháy dữ dội lan tỏa xung quanh gã quái vật. Phan Cân cười lớn rồi nhếch mép trả lời:

- Ngủ ngoan...! Đến bây giờ mày vẫn không hiểu rằng tao không thể chết à...? Cơ thể tao mãi mãi không thể tan biến...!

- Vậy sao...? (Việt khẽ mỉm cười)

Cơ thể Phan Cân bốc cháy dữ dội, dường như gã ta cảm thấy có điều gì không ổn, gã đưa tay lên mặt, khuôn mặt kinh hãi thét lên một cách đau đớn:

- Sao... sao thế này...? Sao tao lại cảm thấy đau đớn thế này...? Không... không thể nào...!

- Lửa của nhân gian không giết được mày...! Nhưng lửa của âm giới thì lại khác...! Vĩnh biệt Phan Cân...!

Gã xác ướp hằm hè nhìn về phía Việt, miệng gã nghiêng răng lấp bắp nói ra những lời cuối cùng.:

- Ta... nhất... định... sẽ....trả....thù....!

Cả thể xác và linh hồn Phan Cân tan biến vào hư không chỉ còn lại thanh Hàn Linh Kiếm nằm bên trong phong ấn, lúc này tất cả đám người chứng kiến đều bất ngờ, Việt bá đạo như vậy sao? Tại sao anh ta lại không thể hiện hết sức mạnh ngay từ lúc ban đầu...

Việt tiến về phía Tấn và Dương, anh ta xem thương thế của Tấn rồi nhét một miếng bùa nhỏ màu đỏ vào miệng hắn.

- Ngậm thật chặt "ngải sâm" vào...! Cậu sẽ khỏe lại thôi...!

Tấn cảm thấy cơ thể mình lại phục hồi một cách lạ thường, không ngờ "ngải sâm" của Việt lại có tác dụng diệu kỳ như vậy. Hắn từ từ đứng thẳng dậy toan định cảm ơn Việt nhưng bỗng nhiên lại đứng khựng lại khi nghe thấy giọng nói truyền âm đến:

- Tấn...! Xin cậu hãy thay ta chăm sóc cho Dương...!

Đôi mắt Tấn nhìn về phía Việt như không thể tin những gì mình nghe được, anh ta biết hắn là Tấn... Sao có thể... Lẽ nào... Việt không để ý phản ứng của Tấn, lúc này anh ta nhìn thẳng về phía Dương, miệng mấp mấp định nói gì đó nhưng không nên lời.

- Anh không cần nói gì với tôi cả...! Vì những lời anh nói là dành cho Lý Ngọc Dung chứ không phải tôi...!

Dương lạnh lùng lên tiếng khiến Việt không biết nên đáp lại thế nào, mọi thứ dần dần trôi vào im lặng. Việt bất ngờ khẽ mỉm cười một lần nữa rồi bất ngờ lên tiếng:

- Tôi có thể ôm em một lần cuối được không...?

Dương đỏ mặt ngáp ngừng không biết nói sao, nhưng rồi cô khẽ cúi đầu gật nhẹ thay cho câu trả lời của mình. Việt tiến lại gần rồi nhẹ nhàng ôm chặt lấy Dương, hai khóe mắt anh ta từ từ rơi lệ, mọi thứ lúc này có lẽ là đủ và Việt đã không còn gì hối tiếc nữa.

- Vĩnh biệt em...! Lý Ngọc Dung...!

Dương bất ngờ trước những lời mà Việt nói, nhưng cô càng bất ngờ hơn khi thấy cơ thể Việt từ từ tan thành tro bụi. Tại sao lại như vậy...? Tại sao anh ta lại biến mất chứ...? Lúc này Dương mới thấy trái tim mình nhói đau, nước mắt cô đột nhiên rơi xuống một cách vô thức, hối hận... có lẽ lúc này trong Dương là sự hối hận tột cùng vì câu nói phũ phàng của cô ta với Việt. Giá như....

Một tuần sau, guồng quay cuộc sống lại tiếp tục với Tấn, Dương và những người khác. Những sự kiện xảy ra của tuần trước đều được chính phủ và cục tâm linh miền bắc giải quyết một cách êm đẹp, tất nhiên việc này được liệt vào bí mật quốc gia.

Tấn lúc này đứng trên sân thượng, hần nhìn về phía người bên cạnh rồi ngạc nhiên trả lời:

- Cô gọi tôi lên đây có việc gì...?

Dương hôm nay tâm trạng có vẻ hơi kì lạ, một chút gì đó xa cách và lạnh lùng với Tấn, Cô không nhìn về phía hần, mà chỉ nhẹ nhàng đáp lại:

- Từ trước đến giờ... em cứ nghĩ là mình hiểu cậu...! Nhưng thực tế là em đã nhầm...!- Ý cô là sao...? (Tấn nhún mày ngạc nhiên hỏi lại)

Lúc này Dương mới nhìn thẳng vào mắt Tấn với thái độ lạnh lùng:

- Tôi rất hiểu Kim Hồ...! Nhưng anh thực chất không phải là cậu ta...! Anh rốt cuộc là ai...?

Tấn mở to đôi mắt nhìn Dương, hần không thể ngờ rằng cô ta đã phát hiện ra mọi chuyện. Cũng phải thôi, những gì mà hần làm từ trước đến giờ đều đã bán đứng hần nhưng ngay lúc này Tấn không biết phải nói gì với cô ta.

- Tôi... Tôi...!

- Xin lỗi...! Tôi đến đây lúc này có tiện không nhi...?

Một giọng nói từ sau lưng bỗng nhiên cắt ngang câu chuyện của hai người họ, Tấn và Dương quay người lại nhìn về hướng phát ra giọng nói. Trước mặt họ là một gã thanh niên khá điển trai đang mỉm cười với vẻ thiện chí.

- Anh là ai...? (Tấn lạnh lùng lên tiếng hỏi)

- Tôi là người của cục tâm linh miền bắc...! Đến đây muốn gặp cậu Kim Hồ có chút việc riêng...!

Dương nhìn về phía Tấn rồi quay sang hướng gã thanh niên hỏi tiếp:

- Anh tìm cậu ta có việc gì...?

- Cơ quan chúng tôi rất có thiện chí muốn mời cậu Kim Hồ về làm việc...!

Nghe thấy vậy, Tấn liền đưa tay ra tỏ ý từ chối:

- Xin lỗi...! Nhưng tôi không có hứng thú làm việc trong cục tâm linh miền bắc...!

- Đừng từ chối sớm như vậy chứ...? Tôi nghĩ cái này sẽ làm cậu thay đổi suy nghĩ đấy...!

Gã thanh niên lấy trong chiếc balo ra một thanh kiếm đen bóng rồi ném về phía Tấn. Ngay lập tức hần nhận ra đó chính là Hàn Linh Kiếm, nhưng rồi hần vẫn thờ dãi lắc đầu từ chối.

- Xin lỗi...! Thực lòng tôi...!

- Hay thế này đi...! Chúng ta thử giao đấu...! Nếu cậu có thể đánh bại tôi thì thanh kiếm đây là của cậu...và tôi sẽ biến mất trước mặt cậu như chưa từng xuất hiện ở đây...! Còn nếu tôi may mắn thắng thì...! Cậu hiểu ý tôi chứ...?

Lúc này Tấn cảm thấy xao động, sở hữu Hàn Linh Kiếm, vật hoàn về chủ là một trong những tâm nguyện của hần. Hần cũng từng nghĩ sẽ dùng tiền mua

lại Hàn Linh Kiếm, nhưng đây là trấn phái chi bảo của cục tâm linh miền bắc thì đời nào họ thêm bán. Giờ cơ hội đang ở ngay trước mặt... nếu như bỏ ờ... thì sau này liệu có hối hận...?

- Hay cậu sợ thua...? Chấp cậu sử dụng Hàn Linh Kiếm mà vẫn sợ thua sao...? (Gã thanh niên nhếch mép khẽ cười đều)

- Ngông cuồng...!

Tấn nghiêng răng hét thật lớn, máu nóng của hắn bỗng nhiên dâng trào trước lời khích dêu của gã thanh niên kia. Tấn từ từ bước về phía trước rồi lạnh lùng lên tiếng:

- Ngươi đừng hối hận đấy...!

Gã thanh niên chỉ nhẹ nhàng khẽ cười, rồi bỏ chiếc kính đen ra, đôi mắt gã phát ra một màu nâu đỏ lạ thường:

- Tuyệt không hối hận...! Bởi đơn giản: Tôi là đạo sĩ...!

END.

Lời kết: Vậy là phục ma trùng sinh ký đã tạm thời kết thúc! Tất nhiên truyện sẽ không dừng lại ở đây vì vẫn còn nhiều vấn đề cần giải quyết, nhất là việc kẻ thù trong bóng tối của Kim Hồ vẫn chưa xuất hiện.

Về bộ truyện này có vài điều tôi muốn chia sẻ:

- Thứ nhất: là về cái kết của Việt! Tại sao cơ thể Việt bị tan biến? Tại sao Việt rất mạnh nhưng lại giấu nghề? Vì Việt chuyên về bùa ngải, mà bạn biết rồi đây bùa ngải nó không giống pháp thuật Mao Sơn hay bùa pháp thầy mo của Tấn.

Bùa ngải nó là con dao hai lưỡi, khi đã xác định sử dụng chúng thì phải đánh đổi bằng hậu quả nặng nề! Giống như việc Việt dùng bùa ngải hại cả dòng họ Phan, và anh ta đã phải trả giá bằng lời nguyện bất tử và nếu bạn cho rằng bất tử là tốt thì bạn nhầm to...! Cảm giác không thể chết mới thực sự là đáng sợ.

Và việc dùng bùa hóa âm cũng gặp hậu quả còn kinh khủng hơn nhiều, cơ thể tan biến đồng nghĩa với việc khả năng linh hồn tiêu tán theo nên... rất tiếc...âu cũng là do nhân quả của Việt tự tạo ra!

- Thứ hai: Có thể các bạn không tin nhưng câu chuyện về Dương và Lý Ngọc Dung là có thật, tất nhiên tôi chỉ thêm một số chi tiết để khiến truyện cao trào hơn mà thôi...!

Phần 3 này xin dành tặng cho cô gái trong giấc mơ của tôi, dù đã gặp nhau nhưng có lẽ kiếp này chúng ta có duyên không phận. Mong em sẽ luôn bình an, hạnh phúc và gặp nhiều may mắn trong cuộc sống.

- Và cuối cùng: Dù các bạn có thể không thích, nhưng với tôi Phục Ma Trùng Sinh Ký vẫn là bộ truyện mà tôi tâm đắc nhất cho đến thời điểm hiện tại. Rất đòi thường, nhẹ nhàng, giản dị và không quá hư cấu như kẻ nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Phục Ma Trọng Sinh Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.